

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 9. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 9 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Yeryüzünde Bozgunculuk Çıkarmanın Kötülüğü

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 15.03.1424 Hicri – 16.05.2003 Miladi

Razı olduğu fiilleri yerine getirerek ve haramlarından uzak durarak Allah'tan korkun ki Allah'ın takva sahibi kullarından olun. Rableri onları dünyada başarılı ve mutlu kılmış, ahirette de en güzel karşılığı vermiştir.

Allah'ın kulları! İnsanlar arasında hayra kapı açanlar olduğu gibi şerre kapı açanlar da vardır. İki grup da dünya ve ahirette yaptığının karşılığını alır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayra kapı açana ve şerrin kapısını kapatana ne mutlu! Hayrın kapısını kapatana ve şerre kapı açana ise yazıklar olsun!"**

Hayrın tamamı; İslam Dini'nin davet ettiği ve emrettiği şeylerdir. Şerrin tamamı ise, İslam Dini'nin yasakladığı ve sakındırdığıdır. Allah Teâlâ, hayırlı insanların ve şerlilerin sıfatlarını zikrederek şöyle buyurur: **(Rahman'ın kulları onlardır ki, yeryüzünde vakar ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında "Selam" derler. Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyamda geçirirler. Ve şöyle derler: "Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır. Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir! Onlar harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar. Yine onlar ki Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günah ile (cezası ile) karşılaşır. Kıyamet günü azabı kat kat artırılır ve onda alçaltılmış olarak devamlı kalır.)** (25/el-Furkan/63-69) Aynı şekilde; yaptıkları amellerden sakınmamız için bozgunculuğa yol açan suçluların sıfatlarını da zikrederek şöyle buyurur: **(Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın", denildiği zaman, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların tâ kendileridir, fakat anlamazlar.)** (2/el-Bakara/11-12)

Yeryüzünde bozgunculuğun en büyüğü, ibadette Allah Teâlâ'ya şirk koşmak, heva ve heveslere tabi olmaktır. Çünkü heva ve heveslere uymak, kişiyi haktan alıkoyar. Ve; Allah azze ve celle'nin haram kıldığı masum cana kıymaktır. Allah Teâlâ, bütün şeriatlarda haksız yere cana kıymanın tehlikesine işaret ederek şöyle buyurur: **(İşte bu yüzdendir ki İsrailoğulları'na şöyle yazmıştık: "Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.")** (5/el-Maide/32) Tevrat'ta Musa aleyhisselam'a yapılan on vasiyette şöyle denir: "Ne gökyüzünde ne de yeryüzünde benden başka ilah edin! Annene ve babana ikram et! Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma! Yakının aleyhine yalancı şahitlik yapma! Tarlasına, öküzüne ve eşeğine göz dikme!"

Allah'ın kulu ve İsrailoğulları'na gönderdiği elçisi İsa aleyhisselam da bu on vasiyeti teyit etmiştir. Davud aleyhisselam ve İsrailoğulları'nın peygamberlerinden diğerleri de bunu teyit etmiştir.

Yeni Bir Yıla Girerken Nefis Muhasebesi

Şeyh Üsame el-Khayyât
Mekke, 29.12.1424 Hicri – 20.02.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'ı birleyerek (tevhid ile) ve zikrederek, şükrederek, güzelce ibadet ederek ve hükmüne boyun eğerek O'na giden bir yol arayın. Dünya hayatı, süsüyle ve eğlencesiyle sakın sizi aldatmasın!.. **(Sakın (şeytan) sizi, Allah'ın affına güvendirerek kandırmasın!)** *(31/Lokman/33)*

Ey Müslümanlar!.. Veda anında durup düşünmek endişeleri harekete geçirir ve insanları heyecanlandırır. Çünkü o, göç ile birliktedir ve bitişi haber vermektedir.

Ey Allah'ın kulları!.. Zamandan tam bir yıl daha geçti. O yılda durumlar değişti, ömürler tükendi. Ümmetin başına, akıl sahiplerinin uykularını kaçıran, yüreklerini sarsan ve kalplerine kan ağlatan felaketler geldi. Günlerin ve gecelerin gidişi oyun ve eğlenceye dalmış gafiller için bir günün gidip diğer bir günün gelmesinden başka bir şey değilse de, bu olay basiret sahipleri için ders almaya sevkeden canlı bir etkendir. Sürekli yenilenen bir ibret ve öğüt kaynağıdır. Hasan el-Basri rahimehullah tarafından rivayet edilen Ebu'd Derdâ radıyallahu anh'ın şu sözü, bunu en güzel şekilde açıklamakta ve tasvir etmektedir: "Ey Ademoğlu! Sen yalnızca bir kaç günden oluşmaktasın. Bu nedenle bir gün gidince, senin de bir kısmın gitmiş olur."

Selef alimlerinden bazılarının şu sözleri de bu gerçeği tasvir etmektedir: "Günü ayını yıkan, ayı yılını yıkan, yılı ömrünü yıkan bir kimse nasıl olur da yılların geçmesine sevinir? Ömrü kendisini eceline ve hayatı onu ölümüne sürükleyen bir kimse nasıl olur da sevinir?" Ve yine şöyle derler: "Kimin bineği geceler ise, uyanıp kendine gelmediği takdirde bir kısmı gider."

Bu nedenle onlar, bir yıla veda ederken, ticaretinden şüphe edep bir tacirin hesaplarını gözden geçirmesi gibi nefis muhasebesi yapar ve kendilerini gözden geçirirlerdi. Ticaretinden şüphe eden tacirin kendisine nasıl belli bir zaman ayırdığını ve o zaman içinde kârına ve zararına baktığını, kâr ve zarar sebeplerini araştırdığını, doğru ve yanlışlar üzerinde düşündüğünü görmez misiniz?

Şüphesiz şuurlu Müslümanın da böyle bir muhasebe yapması, şerefli amacında, seçkin gayesinde ve yüce hedefinde ilerlemesi için doğru bir yoldur. Çünkü bu; ticareti başarısız ve çarşısı kesat olmayan, amel hazinelerinden kârı tükenmeyen gerçek kazançların korunmasıdır. Allah'ın kendisine yüce bir mekan ve şerefli bir makam verdiği ve diğer amellere üstün kıldığı kalıcı salih amellerin muhafaza edilmesidir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Servet ve oğullar, dünya hayatının süsüdür. Ölümsüz olan salih ameller ise Rabbinin katında hem sevap bakımından daha hayırlı, hem de ümit bağlamaya daha layıktır.)** *(18/el-Kehf/46)*

İşte bu nedenle; bu gözden geçirmeye ilgi ve bu nefis muhasebesine gayret, akıl sahibi insanların alışkanlığıydı. Uyanık insanların adeti ve olgun insanların üslubuydu. Hayatın oyun ve eğlencesi, süsü ve ziyneti onları bundan alıkoymazdı. Sonuçta onlar; hayatın aşamalarını, istediğini ve ümit ettiğini elde etmede, gayesine ulaşmada ve hatalardan kurtulmada büyük oranda başarılı olarak katederlerdi.

Gözden geçirmenin ve nefis muhasebesinin daha iyiye ve daha mükemmele gidiş ile sağlam bir bağı vardır. Çünkü gözden geçirme ve nefis muhasebesi, kişiye eksik yönlerini ve hastalıklı mekanları gösterir. Kişi de kararlılığında ve niyetinde samimi olursa, doğru yolu algılar ve ameliyle de bunu doğrularsa , kesintisiz bir medetle Allah'ın yardımı gelir ve Allah ona güzel bir son ve değerli bir mükafat bağışlar. **(Bizim yolumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz.)** *(29/el-Ankebût/69)*

Ey Allah'ın kulları!.. Gözden geçirme ve muhasebe yapmaya ihtiyaç, yalnızca fertlerle ve belirli bir grupla sınırlı değildir. Bilakis İslam Ümmeti'nin tümü ona muhtaçtır. Geçen bir yıla veda ederken ve yeni bir yılı karşılarken ondan müstağni olamaz.

Fakat ümmetin hali üzerinde yapılacak gözden geçirme ve muhasebenin boyutları daha geniş, çerçevesi daha kapsamlı ve yararı daha büyük olmalıdır. Çünkü bu gözden geçirme, olaylara kapsamlı bir bakış, felaketler üzerine şuurlu bir düşünüş, alınması gereken en ince dersleri ve ibretleri idrak olmalıdır. Ondan sonra da İslam Ümmeti; hızlı bir şekilde gidişatı düzeltmeye, vahyin nuruyla aydınlanan ve Kur'an ve Sünnet metodu üzerine kurulu olan İslami hayata giden yolun önündeki engelleri kaldırmaya çalışmalıdır. Allah Subhânehu ne doğru buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir. Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli, isteklerine erişenlerdir.)** *(59/el-Haşr/18-20)*

Ey Allah'ın kulları!.. Başlangıcında da, sonunda da çeşitli ibadetlerle ve tâatlarla Yüce Rabbimize yaklaşmak, başarıya ulaşmanın en büyük sebebidir ve amellerin kabul edilmesinin en büyük kapısıdır. Geçen yılın sonu hacc ve umre ve hacca yapmayanlar için arefe günü orucu ise, yeni yılda da yine doğruya yöneltilen ve başarılı kılınan kimse için ibadet fırsatları vardır. Bunların en belirgini Muharrem ayı orucudur. Çünkü Muharrem ayı orucu, Ramazan orucundan sonra en faziletli oruçtur. Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Ramazan’dan sonra orucun en faziletlisi Allah’ın Muharrem olarak adlandırdığınız ayındaki (oruçtur). Farzdan sonra namazın en faziletlisi gece namazıdır.”**

Muharrem ayının Aşure gününü içermesi fazilet olarak ona yeter. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Aşure günü orucu hakkında şöyle buyurur: **“(Aşure orucunun) önceki yılın günahlarına keffâret olacağını Allah’tan umarım.”** Bu hadisi İmam Müslim, Sahihi'nde rivayet eder.

Sünnet olan, Sahih-i Müslim'de ve diğer bazı hadis kitaplarında sabit olduğu gibi, Aşure gününün (Muharrem'in onuncu gününün) bir gün öncesinde veya bir gün sonrasında da oruç tutmaktır.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu hayırdan nasibinizi alın. Bu hayrın devam etmesi için ve onun kapılarından girmek için çalışın ki kazananlardan olun.

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Allah Teâlâ'nın insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini ve sözlerin en doğrusu ve en güzelinde şöyle buyurduğunu asla unutmayın: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri**

peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.) *(33/el-Ahzâb/56)*

İstikamet

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 22.12.1424 Hicri – 13.02.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak, dünya ve ahiret sıkıntıları için bir hazırlıktır. Yüce Allah'ın rızasını kazandırır. Takva ile Allah, sebepleri kolaylaştırır ve azabı uzaklaştırır.

Allah'ın kulları! İnsanlığın mutluluğu, Allah'ın onun için yarattığı fıtratı korumasındadır. Onun doğru yoldan sapmasına, şehvetlerle bozulmasına izin verilmemelidir. İnsanlardan ve cinlerden şeytanların, nefsine hakim olmasına ve onu Allah'ın yolundan alıkoymalarına, onu helak etmelerine imkan tanımamalıdır. Bilakis Allah'ın gücüne ve kudretine sığınmalı, yaratıcısına tevekkül etmeli ve O'nun dosdoğru dinine sarılmalıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde yüzünü, Allah'ı bir tanıyarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yaratmış olduğu fıtratına doğrult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.)** *(30/er-Rum/30)* Ve şöyle buyurur: **(Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, kesinlikle doğru yola iletilmiştir.)** *(3/Âl-i İmran/101)*

Ey Müslümanlar! Allah'ın dinine sarılan ve yolunda dosdoğru yürüyene Allah'ın karşılık olarak ne hazırladığı ve onlara ne vereceğini biliyor musunuz? Allah Teâlâ bunu kavliyle açıklar: **(Gerçekten "Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra da dosdoğru olanlara gelince onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. İşte onlar cennetliktirler, yaptıklarına karşılık orada ebedi olarak kalacaklardır.)** *(46/el-Ahkaf/13)*

İstikamet, Allah Teâlâ'nın Kitabı'nı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmaktır. İstikamet; insanın mutluluğu ve başarısı, kurtuluşu ve nurudur. Sıkıntı anındaki azığıdır. Biz Müslümanlar, istikamete ne kadar da muhtacız. Özellikle sıkıntıların arttığı ve fitnelerin çoğaldığı bu çağda, Allah Teâlâ amelleri düzeltmesi, hallerimizi taat üzere doğrultması ve bütün işlerde sonumuzu hayırlı eylemesi için istikamete ne kadar da muhtacız.

İstikamet, Allah'ın kullarına verdiği en büyük nimettir. Yalnızca o Kıyamet günü azık olacaktır. Allah, Kitabı'nın bir çok ayetinde istikamet üzere olmayı emretmiştir. Şöyle buyurur: **(İşte bundan dolayı emrolunduğun gibi doğru ol! Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Aşırı gitmeyin! Muhakkak ki O, bütün yaptıklarınızı görüp durmaktadır.)** *(11/Hûd/112)* Ve şöyle buyurur: **(Sana emredildiği gibi dosdoğru ol. Onların keyiflerine uyma ve de ki: "Ben Allah'ın kitaptan indirdiğine inandım ve bana aranızda adaleti gerçekleştirmem emredildi. Allah bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Sizinle bizim aramızda artık bir delile gerek yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş yalnız O'nadır.)** *(42/eş-Şûra/15)*

İstikametin tefsiri şu şekildedir: Allah'ın dininde kararlı olmak ve sırat-ı müstekîme (doğru yola) bağlı kalmak… Böylece kul, heva ve heveslerle, şehvetlerle ve saptırıcı bid'atlarla yoldan çıkmaz. İstikamet, Allah'ın emirlerini yerine getirmekte acele ederek onlara saygı göstermektir. İstikamet, Allah'ın yasaklarından uzak durarak ve

sakınarak onlara saygı göstermektir. İstikamet; ibadetleri muhafaza ederek onları bozacak veya değerini azaltacak bir amel işlememektir. İstikamet; her bir günah için samimi bir tevbe yapmaktır. İstikamet; Allah Teâlâ'ya kendi belirlediği şekilde ibadet etmek; bid'atlardan hoşlanmamak, onlardan uzak durmak ve sakınmaktır. İstikamet; ibadetleri Allah Teâlâ için ihlaslı bir şekilde yapmak ve kabul edilmemelerinden korkmaktır. İstikamet; Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmak, onu yüceltmek ve yaymak, ona ters düşen şeylerden hoşlanmamaktır. İstikametin başı ve sonu Alemlerin Rabbi'ni birlemektir. İbni Cerir tefsirinde Said b. İmran'dan şöyle dediğini rivayet eder: Ebu Bekr es-Sıddik radıyallahu anh'ın yanında **(Rabbimiz Allah'tır deyip de sonra dosdoğru olanlar....)** ayetini okudum. Ebu Bekr radıyallahu anh, "Onlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayanlardır" dedi. Daha sonra İbni Cerir, Esved b. Hilah kanalıyla, Ebu Bekr radıyallahu anh'ın bu ayet hakkında şöyle dediğini rivayet eder. "Rabbimiz Allah'tır, dediler ve dosdoğru oldular. Ondan başka hiçbir ilaha yönelmediler." İbni Abbas radıyallahu anhuma bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Rabbimiz Allah'tır, deyip Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederek bunun üzerine dosdoğru olanlar..." Ebu'l Âliye şöyle der: "Dosdoğru oldular, yani dini ve ameli O'na has kıldılar." Selef-i Salih'in istikameti; duada, yardım dilemede, kendisine sığınmada, ümit etmede, kurban ve adakta, secde ve rükuda ve benzeri sadece Alemlerin Rabbi'ne yapılması gereken ibadetlerde Allah azze ve celle'yi birleyerek tevhidi gerçekleştirmek olarak açıklamaları ne büyüktür.

İstikamet, gayelerin en üstünü, öğütlerin en yücesi ve bağışların en büyüğüdür. Süfyan b. Abdullah radıyallahu anh'tan şöyle dediğini rivayet eder. "Ey Allah'ın Rasulü! Bana İslam'da bir söz söyle ki, onu senden başka kimseye sormayayım" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Allah'a inandım, de, sonra dosdoğru ol!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Hasan el-Basri rahimehullah şöyle derdi: "Allah'ım! Sen bizim Rabbimizsin. Bizi istikamet ile rızıklandır."

Allah, istikametin (dosdoğru olmanın ve doğru yolda yürümenin) sevabını en büyük sevap olarak belirlemiştir ve istikamet sahibini azaptan emin kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **("Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da doğrulukta devam edenlere gelince, onların üzerine melekler iner ve derler ki: "Korkmayın, üzülmeyin, size vaad edilen cennetle sevinin. Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Cennette sizin için canınızın çektiği ve istediğiniz her şey vardır." Bunlar çok bağışlayıcı ve çok merhametli olan Allah tarafından bir ağırlanmadır.)** *(41/el-Fussılet/31-32)* Allahu ekber! Ne büyük ikram ve ne büyük nimet!

İbni Kesir, tefsirinde şöyle der: **(Onların üzerine melekler iner)** Mücahid, "Ölüm anında" der. **(Korkmayın)** Yani, gitmekte olduğunuz ahiretten. **(Ve üzülmeyin)** Yani; dünyada bıraktığınız çocuğunuza, ailenize, malınıza ve borcunuza üzülmeyin; çünkü biz sizin yerinizi doldururuz. **(Vaat olunduğunuz cennetle sevinin)** Melekler onları, kötülüğün gitmesi ve hayrın gerçekleşmesi ile müjdeler. **(Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız.)** Yani melekler, ölüm sekeratı anında mü'minlere "Bizler dünya hayatında sizin dostlarınız, yoldaşlarınız idik. Allah'ın emriyle sizleri doğru yola sevkediyor, başarılı kılıyor ve koruyorduk. Aynı şekilde ahirette de sizinle birlikte oluruz, kabirlerde ve sura üfürüldüğünde yalnızlığınızı gideririz, yeniden diriliş günü sizi güvende kılarız, sırat-ı müstekîmi geçmenizi sağlarız ve sizi nimet cennetlerine ulaştırırız" derler. **(Sizin için canınızın çektiği her şey vardır.)** Yani cennette canların çektiği ve hoşa giden şeylerden seçtiğiniz her şey vardır. **(Sizin için istediğiniz her şey vardır.)** Yani ne isterseniz isteyin onu bulursunuz ve seçtiğiniz gibi önünüzde hazır olur." **(Gafûr**

ve rahîm olan Allah'ın ikramı olarak.) Yani; günahlarınızı bağışlayan ve size karşı merhametli olanın verdiği bir nimet, bağışlayan ve size karşı merhametli olanın verdiği bir nimet, bağış ve ziyafettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah yaptıklarınızı görecektir.)** *(9/et-Tevbe/94)*

Ey Müslümanlar!.. Kulun en iyi hali, günahlardan sakınmakla birlikte, iyilikten sonra bir başka iyilik işlemesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O iman edenler, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar. Onlar öfkelendikleri zaman da kusurları bağışlarlar. Onlar, Rablerinin davetini kabul ederler ve namazı dosdoğru kılarlar. Onların işleri de kendi aralarında bir istişare iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan onlar Allah yolunda harcarlar. Onlar, bir zulüm ve saldırıya uğradıkları zaman birbirleriyle yardımlaşırlar.)** *(42/eş-Şura/37-39)* Bu hal, haramları terkeden ve hayırlarda yarışanların menzilesidir. Bu menzileden sonra, kulun kötülükten sonra iyilik işlemesi gelir ki, Allah Teâlâ bunu emrederek şöyle buyurur: **(Gündüzün her iki tarafında ve gecenin saçaklarında (gündüze yakın olan saatlerinde) namaz kıl! Muhakkak ki, iyilik kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.)** *(11/Hûd/114)*

Muaz b. Cebel radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Nerede olursan ol, Allah'tan hakkıyla kork! Kötülükten sonra iyilik yap ki onu silsin. İnsanlara güzel ahlakla muamele et!"**

Kulun en kötü hali, kötülükten sonra yine bir başka kötülük işlemesidir. Nefsini hesaba çekmez, Rabbinden korkmaz ve tevbe etmeyi hiç düşünmez. Kendisi için en kötü duruma ve en kötü sıfata razı olan dünya ve ahireti kaybetmiştir ki, bu apaçık bir kayıptır.

Ey Allah'ın kulu!.. Kurtuluş yoluna koyulan, ahireti için çalışan ve Mevlâsına itaat ederek dünyasını ıslah edenlerden ol. Ölümü ve ölüm sıkıntılarını, ölümden sonraki korku verici hayatı hatırla. O gün için gücün yettiğince en iyi amelleri hazırla. Şüphesiz Allah'ın belirlediği ecel gelecektir.
Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Yeni Yılı Ne İle Karşılıyoruz?

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 29.12.1424 Hicri – 20.02.2004 Miladi

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Gizli ve saklı hallerinizde O'nu gözetin. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun.)** *(3/Âl-i İmran/102)* Her gün doğan ve batan bu güneş, en büyük ibretleri taşımaktadır. Doğuşu ve daha sonra kayboluşu, bu dünyanın kalıcı bir yurt olmadığını, doğuş ve kaybolup gidiş olduğunu anlatır.

Şu aylara bak! Hilaller, çocukların doğumu gibi küçücük doğar. Sonra bedenlerin gelişimi gibi yavaş yavaş büyürler. Gelişimi tamamlanınca da, eksilmeye ve erimeye başlarlar. İnsan ömrü, yılların ardı ardına yenilenmesi de işte böyledir. Yeni bir yıl girdiğinde insan o yılın sonunu uzak gibi görür.

Sonra günler çabucak geçer ve yıl, göz açıp kapatıncaya kadar tükenir. Bir de ne görsün, yılın sonuna gelmiştir. İnsan ömrü de işte böyledir. İnsan ona uzak gözüyle bakar; fakat bir de ne görsün, ölüm üzerine hücum etmiştir. İnsan, ömrünün uzun olmasını diler ve kuruntularla teselli bulur. Sonra bir de ne görsün kuruntuların bağı kopmuş ve binası yıkılmıştır.

Bizler bugünlerde geçip giden bir yıla veda ediyor ve yeni bir yılı karşılıyoruz. Acaba geçen yılımızda ne yaptık ve gelecek yılı ne ile karşılıyoruz? Ebu'd Derda radıyallahu anh, şöyle der: "Ey Ademoğlu! Sen yalnızca bir kaç günden oluşmaktasın. Bu nedenle bir gün gidince, senin de bir kısmın gitmiş olur." Ebu Hazim rahimehullah ise şöyle der: "Her gün kendisinden bir aşama daha uzaklaştıkları yurt için çalışan ve her gün kendisine bir aşama daha yaklaştıkları yurt için çalışmayı terk eden insanlara hayret!"

Günü ayını yıkan, ayı yılını yıkan, yılı ömrünü yıkan bir kimse nasıl olur da yılların geçmesine sevinir? Ömrü kendisini eceline ve hayatı onu ölümüne sürükleyen bir kimse nasıl olur da sevinir?..

İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Ölüm ardımızda, kabirler önümüzde, kıyamet randevu yerimiz ve cehennem yolumuzun üzerinde iken ve Rabbimizin huzurunda duracak, hesaba çekilecek iken nasıl sevinebiliriz?"

Dünya kalplerimize okunu saklamış ve bayraklarını dikmiş... Gecemiz gündüzümüz dünya hakkında konuşmakla geçiyor. Ne kadar kazanırız? Nasıl toplarız? Dünyalık bir şey için bir randevu verilse hemen ona koşarız ve sevinçle kapısında dururuz. Kalplerimizde ahirete yalnızca dar bir köşe ve kısacık bir hatırlama bırakırız. Bak; ezan okunduğunda kaç kişiyi erkenden camiye gidiyor görürsün? Oysa yollarda birçok insanın aceleyle dünyalık işlerine gittiğini görürsün. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem İbni Ömer'e eşsiz bir tavsiyede bulunur ki bu tavsiye, Müslüman'ın dünya hayatına bakışını düzeltmektedir. Şöyle buyurur: **"Dünyada sanki bir yabancı veya yolcu gibi ol!"**

Buna göre; yolcu, dünyaya fazla değer vermez ve emelleri kısa olur. İman azığını artırmaya çalışır. Sözü, Allah'ın Kitabı'nı tilavettir. Bütün derdi, hayırlara koşmaktır. Çünkü geçen gün, geri gelmeyecektir. Bu nedenle Muaz b. Cebel radıyallahu anh, ölüm döşeğinde şöyle der: "Allah'ım! Dünyada ebedi kalmak istemediğimi, orada

nehirler akıtmak ve ağaçlar dikmek için uzun süre kalmak istemediğimi de biliyorsun. Fakat uzun gecenin (ibadetine) ve sıcağın şiddetinde öğle vaktinin susuzluğuna (oruca) tahammül etmek için zikir halkalarının peşine düşerek alimlerle sıkça birlikte olabilmek için kalmak istiyordum."

Yolcu, gündüzün saflığını günahlarla kirletmez. Geceyi de gaflet ve uyku ile geçirmez. İbadete çağrılırsa, bu çağrıya katılır. Namaza çağrılırsa, hemen ona koşar. Her vaktinde sürekli hazırlık halindedir. Ömründen bir günü yerine getirdiği bir hakkın, eda ettiği bir farzın, elde ettiği bir övgünün, kurduğu bir hayrın ya da edindiği bir bilginin dışında bir şeyde geçirenin o güne kötülük ettiğini ve kendine de haksızlık ettiğini bilir.

İslam kardeşleri!.. Günlük stresler kulun nefsiyle baş başa kalmasını ve onunla konuşmasını engellemektedir. Kul, daha fazla dünyalık elde etme yarışında koşup durmaktadır. Dünyalık heva ve heveslere dalmış, büyük bir gayretle onun için çalışmaktadır.

Bu nedenle, Said b. Mes'ud rahimehullah şöyle der: "Kulun dünyalığının arttığını ve ahiretliğinin azaldığını görürsen ve o bundan hoşnut ise işte o farkında olmadan kendisiyle oynayarak aldanmış kişidir. Muhammed b. Vasi' ise şöyle der: "Cennette ağlayan bir adam görürsen, onun ağladığına şaşırmaz mısın?" "Evet, şaşırırız" derler. Şöyle der: "Dünyada gülen ve sonunun ne olacağını bilmeyenin durumu ondan daha şaşırtıcıdır."

Müslüman kardeşim! Ne kadar iyiliğin ve ne kadar kötülüğün olduğunu bilmek ve ne kadar salih amel biriktirdiğini öğrenmek için yıl sonunda nefsini hesaba çek. Bu Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh'ın tavsiyesidir. Şöyle der: "Hesaba çekilmeden önce nefsinizi hesaba çekin ve sizler tartılmadan siz onları tartın."

Muhasebe, nefsinin bilinmeyen yönlerini ve ayıplarını ortaya çıkarır. Böylece vakti geçirip pişman olmadan önce onları düzeltmek senin için kolay olur. Malik b. Dinar rahimehullah şöyle der: "Nefsine bunu yapmadın mı?", "Şunu yapmadın mı?" diyen, sonra onu kötüleyen, sonra onu dizginleyerek Allah azze ve celle'nin Kitabı'na bağlı kılan ve onunla yönlendiren kula Allah rahmet etsin!" Günahlarından hiçbir şeye küçük deme; belki o senin için küçük sayılır ama Allah katında büyüktür.

Etkisi gözyaşına ve kalbin hüzünlenmesine, doğruluğa ve ıslaha dönüşmeyen muhasebe ölü bir muhasebedir ve neticesi kısırdır. Faydalı muhasebe, günah dolayısıyla pişmanlık doğuran ve iyiye doğru bir dönüşüme yol açan muhasebedir. Haydi; birlikte şu soruları soralım: Allah'ın haklarını yerine getirdin mi? Kulların haklarını verdin mi? Namazla aran nasıl? Namazı; şartlarına, rükunlarına, farzlarına ve huşusuna uygun olarak cemaat ile kılıyor musun? Allah korkusu ile gözyaşı döküyor musun? Çünkü Allah korkusu ile yaşaran göz cehenneme girmez. Sabah ve ikindi namazlarını cemaatle kılmamakta hala ısrarlı mısın? Bu münafıkların davranışıdır ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği gibi ikindi namazını geçirenin ameli boşa gitmiştir. Allah'ın Kitabı'nı okumak konusunda hala gaflet içinde misin? Oysa Ramazan ayında O'na yönelmiştin! Nafile ve müstehap ibadetleri niçin ihmal ediyorsun? Oysa onlar, imanın alameti ve Rahman'ın sevgisini kazanmanın yoludur. Kudsi hadiste şöyle buyrulur: **"Kulum bana sürekli nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder de sonunda onu severim. Onu sevince onun kendisiyle duyduğu kulağı, kendisiyle gördüğü gözü, kendisiyle tuttuğu eli ve kendisiyle yürüdüğü ayağı olurum."**

Geçen yılında seni kaygılandıran ve uykularını kaçıran şey nedir? Yediğin bir lokma, giydiğin bir elbise, geçici bir zevk ve lezzet veya biriktirmekte olduğun ve bitmesinden korktuğun mal mı? Yoksa bütün kaygın, Allah'ın rızasına ve cennetlerine giden yollara koyulup Allah için yaşamak mı oldu?

Geçen günlerde seni üzen nedir? Elde edemediğin bir makam mı? Ulaşamadığın bir dünyalık mı? Yoksa yüreğini dolduran, Allah'a çağrı mı? Öyle ki; o çağrının sancağı yükselince kalp sevinçle çarpar ve nefis sevince boğulur. Fırtınalar ve hastalıklar ona isabet ederse, göz yaşarır ve nefis hüzünlenir. Dil, kulların halini Rabbine şikayet ederek yakarışta bulunur. Geçmişte hayır mı ekiyordun? Faziletli sözler söyleyip davranışlarınla güzellik mi yayıyordun? Yoksa kötülük ve şer dikip, kardeşlerine eziyet mi ediyordun? Tevbe ve istiğfar ile günahlarını ve kötülüklerini silme imkanına sahip olsan da bu, getirilemeyecek mazidir.

Yeni yıla gelince; Allah ömür verirse, ona sahipsin. Yeni yıla yüce bir görev ve kararlılık ile başla! Efendin, ilahın ve mevlan olan Allah'ın haklarını yerine getir. O'nun hakkı itaat edilmek ve isyan edilmemektir. Hatırlanmak ve unutulmamaktır. Şükredilmek ve nankörlük edilmemektir. Anne-babanı gözeterek, onlara sevgiyle ve şefkatle yaklaşarak haklarını yerine getir. Kalplerine imanı sağlam bir şekilde yerleştirerek ve salih bir terbiye ile eğiterek çocuklarının ve eşinin haklarını yerine getir. Akrabalarını ve komşularını hatırla. Dulları, yetimleri ve fakirleri kapından kovma. Hizmetçilerin ve işçilerin haklarını terleri kurumadan ver ve sakın onlara zulmetme! Çünkü onlara zulmetmek, Kıyamet günü kopkoyu bir karanlıktır.

Müslüman kardeşim!.. Günlerin geçtiğini ve ömürlerin tükendiğini görüyorsun. Nefislerin arzuladığı dünyanın gerçek yüzünü nefsine hatırlat. Günlerinin geçici, süsünün ve ziynetinin yok olucu olduğunu, dünya sevincinin devamlı olmadığını ona hatırlat. Ebedilik cennetlerindeki sonsuz nimetleri ona anımsat. **(Onun yemişleri ve gölgesi süreklidir.)** *(13/er-Ra'd/35)*

Müslüman kardeşim!.. Yeni bir yıla giriyorsun. Günlerin değişmesiyle ne gibi yeni durumlarla karşılaşacağını bilmiyorsun. Sağlığında hastalığın için, hayatında ölümün için, zenginliğinde fakirliğin için ve gençliğinde yaşlılığın için hazırlık yap!

İşte yeni yıl geldi; günlerini ve gecelerini iyi değerlendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.)** *(39/ez-Zümer/53)*

İslam kardeşleri!.. İslam Ümmeti yeni yılı âzâları parçalanmış bir bedenle ve bir çok yerinde kanayan yaralarla karşılıyor. Müslümanların sinirlerini sarsan ve onları üzüntüye boğan acılar ve facialar... Ümmet, şehvetlere yönelip günahları hoş görünce, temiz şeyleri bırakıp pis şeylerle uğraşınca hevâ ve hevesin esiri olur. Sorumluluk duygusunu kaybeder. Çabası boşa gider ve işi sonuçsuz kalır. Yaptığına uygun olarak düşmanları kendisine musallat olur. Sevbân radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Yemek yiyenlerin yedikleri kaba birbirini çağırması gibi neredeyse milletler size karşı her ufuktan birbirini çağırarak toplanır."** Dedik ki: "O gün az olmamızdan dolayı mı ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurdu: **"Sizler o gün çok olursunuz fakat selin köpüğü gibi olursunuz. Düşmanlarınızın kalbinden korku alınır ve sizin**

kalplerinize "vehn" verilir." "Vehn" nedir ey Allah'ın Rasulü?" deyince şöyle buyurdu: **"Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamak"** Bu hadisi, Ebu Davud ve İmam Ahmed rivayet eder.

Nefsi ile savaşı kaybetmişken, bölünmüşlük ve ayrılık bedenini kemirmişken, İslam Ümmeti nasıl olur da düşmanına üstün gelebilir?.. Zor şartlara ve hastalıklara rağmen, ümmetin ufkunda gerçek sabah belirmiştir. İslam Ümmeti, iman ve salih amel ile uygarlık ögelerine ve liderlik vasıflarına sahiptir.

Allah, İslam Ümmeti'nin üzüntüsünü sevince, zorluğunu kolaylığa, zilletini izzete ve zayıflığını kuvvete dönüştürsün ki, Allah'ın dilediği gibi insanlar için çıkarılmış bir ümmet olsun! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Siz , insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a iman edersiniz.)** *(3/Âl-i Imrân/110)*

Nefislerinizi Hesaba Çekin!

Şeyh Hüseyn Âlu'ş Şeyh
Medine, 07.01.1425 Hicri – 27.02.2004 Miladi

Hayırlı çıkarlara götürecek ve istenilen hedeflere ulaştıracak sağlıklı bir metoda uygun olarak geçmişin bir değerlendirmesinin yapılması, bugünün düzeltilmesi geleceğe yönelik planlar yapılması için, her yılın başında ferdin ve toplumun gözden geçirme ve muhasebe yapma ihtiyacı belirir. İslam ümmeti, büyük olaylarla dolu bir yılı geride bırakıp yeni bir yılı karşılarken, karşı karşıya olduğu tehditleri ve sıkıntısını çektiği tehlikeleri mutlaka idrak etmek zorundadır. Aynı zamanda İslam ümmeti; doğru bir konuma, faydalı bir tedaviye ve yararlı bir güçlendirmeye aşırı şekilde ihtiyaç duymaktadır. Bütün bunlar; dininin ilkelerinden, inancının sabit değerlerinden ve Nebisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden kaynaklanan asılları sağlamlaştıran ve temel öğelerini belirleyen ilmi projeler ve reform esaslarına uygun olmalıdır.

Ey Müslümanlar topluluğu! Allah azze ve celle'den tüm ümmete mübarek eylemesini dilediğimiz bu yılın ilk günlerini yaşarken, üzerinde mutlaka durmamız gereken bazı noktalar vardır. Bunlardan ilki; Müslümanların, hayatlarının yeni bir yılını karşılamalarının başlı başına büyük bir olay olduğudur. Bu olay; günlerin, dünyadan uzaklaştıran ve ahirete yaklaştıran aşamalar olduğu gerçeğini hatırlatır. **(Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı, geçici bir eğlencedir.)** *(40/Ğafir/39)*

Bir yıla vedâ etmek ve diğer bir yılı karşılamak, arzularımızı harekete geçirmek ve azmimizi artırmak için bir sebep olsun. Başarılı kişi, durumunu düzeltmeye ve hayatının geri kalanını daha iyi değerlendirmeye çalışan kişidir. Öyle ki yarını bu gününden ve bugünü dününden, yeni yılı geçen yılından daha iyi olur. Kazançlı kişi, nefsini hesaba çeken ve hesaplarını gözden geçirendir. Salih amellerini artıran, geçmiş günahları ve hataları için Rabbine samimi bir şekilde tevbe edendir. Allah celle ve ala şöyle buyurur: **(Her kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir. Her kim, zerre kadar şer işlemişse onu görecektir.)** *(99/ez-Zilzal/7-8)* Ebu Zer radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in, Rabbi azze ve celle'den şunu rivayet etiğini bildirir: **"Ey kullarım! Bunlar ancak sizin amellerinizdir. Onları sizin için sayarım. Sonra size onların karşılığını veririm. Kim hayır bulursa Allah'a hamdetsin. Kim de ondan başka bir şey bulursa, kendinden başkasını kötülemesin!"** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Üzerinde durulması gereken noktaların ikincisi ise şudur: Geçen yılımız, İslam Ümmeti sorunlarla boğuşurken ve fitnelerle uğraşırken geçti. Bütün bu sorunlar, İslam dinine mensup olanlardan acil çözümler beklemektedir. Islahat ve hataları düzeltme yolunda fertlerden ve toplumlardan, yönetenlerden yönetilenlerden kesin kararlılık ve sağlam bir irade beklemektedir.

İslam Ümmeti'nin içinde bulunduğu boğucu krizlerden ve kötü durumdan kurtulmasının ancak ve ancak Kur'ân ile indirilen, insanların Efendisi'nin getirdiği ve sahabilerinin anladığı o tertemiz İslam anlayışı ile mümkün olduğunu herkes bilmelidir. Evet; bütün yönleriyle ve siyasi, ekonomik, kültürel ve toplumsal alanlarda, kısacası hayatın her alanında teorik ve pratik olarak uygulanan temiz İslam anlayışı... İslam'ın örnek bir yaşam ve yüksek bir uygarlık kurma amacını kavrayan

bir anlayış... Allah celle ve ala'nın şu kavline uygun bir yaşantının gölgesinde dünya ve ahiret meyvelerini devşirmeyi hedefleyen bir anlayış... **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaat etti.)** *(24/en-Nûr/55)*

Bugün yol ayrımındaki İslam Ümmeti'ne düşen görev, üstünlüğünün ve gücünün dini ile irtibatına, Rabbinin şeriatına sarılmasına ve peygamberinin yolundan gitmesine bağlı olduğunu kesinlikle bilmesidir. Kendisinden kötülükleri ve şerleri uzaklaştıracak etkili silah, yeryüzü güçlerinin yaşadığı şiddetli çatışmada ve silip süpüren saldırılarda onu koruyacak sağlam zırh da işte budur. **(Üstünlük, ancak Allah'a, O'nun elçisine ve müminlere mahsustur. Fakat münafıklar bilmezler.)** *(63/el-Münafikun/8)* Yapılması gereken, Müslümanların karşı karşıya olduğu ve dinlerine uzanan tehditlerin önüne geçmektir. Yapılması gereken, bulanık suda avlanmak isteyen hiçbir kimseye açık kapı bırakmamaktır. Süslü sözlerle ve bayağı düşüncelerle Müslümanları, dinlerine dayalı bir yaşantıya yönelmekten alıkoymaya çalışan sapık yönelişlere sahip insanlara fırsat vermemektir.

Üzerinde durulması gereken noktaların üçüncüsü şudur: İslam; düşmanları ve kindar insanlar tarafından, kendisinde olmayan şeylerle suçlanır olmuştur. Bütün bunlar, Allah'ın yolundan alıkoymak ve insanlığı, İslam'ın aydınlık yolundan uzaklaştırmaktır. Bu nedenle İslam dünyasından beklenen, düşmanlarının İslam'ı kötü göstermek ve İslam'ın aydınlık gerçeklerini yok etmek için araç olarak kullandığı kötü gidişatını düzeltmesidir. Müslümanların dinleriyle ilgili yapması gereken, samimi yönelişlerini, sağlıklı gayelerini ve yüce hedeflerini dünyaya ispat etmektir. Bütün dünyaya, gerçek İslam'ı göstermektir. En geniş anlamıyla merhameti, en ince ayrıntısıyla adaleti, bütün şekilleriyle iyiliği ve mümkün olan her vesileyle dünya ve ahiret ıslahını içeren İslam'ı dünyaya tanıtmaktır.

İlim adamlarına ve düşünürlere düşen görev ise, kendi dünyalarında ortaya atılan her konuya; ümmetimizin çıkarlarıyla çelişmeyen, akidemizin sabit değerlerine ters düşmeyen olumlu yönlerden faydalanmak üzere dikkatle ve anlayışla eğilmeleridir. Bu da ancak, doğru bir Kur'an ve Sünnet anlayışı çerçevesinde ve ıslah için samimi bir niyetle gayretleri birleştirmekle gerçekleşecektir. Değişimlerle dalgalanan ve yeni gelişmelerle istikrarı alt üst olan bir dünyada eksiksiz bir anlayışla mümkün olacaktır. Sabit değerlerden hiç birini ihmal etmeyen ve İslam ümmetinin özelliklerinden bir birinde taviz vermeyen sağlam bir zeminde gerçekleşecektir. **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır.)** *(6/el-En'âm/153)*

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Muharrem ayı, Allah celle ve alâ'nın en yüce aylarındandır. Konumu ve değeri büyüktür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ramazan'dan sonra orucun en faziletlisi Allah'ın ayı Muharrem (orucudur)."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Bu ayın en faziletli günü ise, Aşure günüdür. Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Aşure günü (Muharrem'in onuncu günü) oruç tuttuğu ve oruç tutulmasını emrettiği rivayet edilir. Müslim'de rivayet edilen bir hadiste ise, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Aşure günü orucu sorulur ve şöyle buyurur: **"Önceki senenin günahlarına keffaret olmasını Allah'tan umarım."**

Sünnet olan, bir gün öncesinde (dokuzuncu günde) de oruç tutmaktır. İbni Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **" Gelecek (yıla) kalırsam dokuzuncuda da oruç tutacağım."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Şayet dokuzuncu gün (Aşure gününden bir gün öncesinde) oruç tutmak mümkün olmazsa, bir sonraki gün (onbirinci gün) oruç tutar. En iyisi, onuncu gün (Aşure günü) ile birlikte bir gün öncesinde ve bir gün sonrasında da oruç tutmaktır.

İslam, Geçmiş Semavi Dinlerin Tamamlayıcısıdır

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Talib
Mekke, 07.01.1425 Hicri – 27.02.2004 Miladi

Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve kopmayan bir bağla İslam'a tutunun. Dünyanın yok olucu ve ahiretin ebedilik diyarı olduğunu unutmayın. **(Her kim bir kötülük yaparsa, ona ancak yaptığının bir misli ile ceza verilir. Erkek veya kadın, her kim de mümin olarak iyi bir amel işlerse, işte onlar cennete girerler. Orada kendilerine hesapsız rızık verilir.)** *(40/el-Mü'min/40)*
Ey Müslümanlar!.. Ey insanlar!.. Geçmiş zamanda ve süresini ancak Allah'ın bildiği kadar asırlar önce, yaratılmışlar olmadan önce, Allah Teâlâ tek başına idi ve başka hiç bir şey yoktu. O; sonsuz olduğu gibi başlangıçsız ilktir. Zahir'dir, O'nun üstünde hiçbir şey yoktur. Bâtın'dır, O'nun ötesinde hiçbir şey yoktur. O'na hamdederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Zamanın bir yerinde mahlukatı yaratmayı ve nefisleri var etmeyi diledi ve takdir etti. Gökleri, yeri ve o ikisi arasındakileri yarattı. Emirlerinde Allah'a asla isyan etmeyen ve kendilerine emredileni yapan melekleri yarattı. Cinleri yarattı ve onları gözlerden gizledi. Sonra iki kerim eliyle babamız Adem'i yarattı ve insanlığın ondan türemesini sağladı. Ve şöyle buyurdu: **(Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben onlardan herhangi bir rızık istemiyorum. Beni yedirmelerini de istemiyorum. Şüphesiz ki, rızık veren O, sağlam kuvvet sahibi olan Allah'tır.)** *(51/ez-Zâriyât/56-58)*

O, her şeyden müstağnidir. O'nu, tüm eksikliklerden tenzih ederim.

Adem, insanların ve peygamberlerin ilkidir. Allah O'na tevhidi ve ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasını emretti. O'na şeriatını bildirdi ve insanları idare etsinler ve onları Allah'ın razı olduğu hak dine yöneltsinler diye soyundan ardarda peygamberler gönderdi.

İnsanların hepsi bu asıl üzere, İslam ve tevhid üzere, hidayet üzere idi. Yaratıldıkları üzere peygambere tâbi oldukları için tek bir ümmet idiler. Tek bir dine inanıyor ve tek bir ilaha ibadet ediyorlardı. Tâ ki şeytan onları saptırana kadar... Dosdoğru dinden saptılar ve doğru yolun dışına çıktılar. Bu, Allah'ın peygamberi Nuh aleyhisselam'ın peygamber olarak gönderilmesinden önce idi. Buhari Sahihi'nde, İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın şöyle dediğini rivayet eder: "Adem ile Nuh arasında on asır vardı. Hepsi İslam üzereydi. Sonra, Allah azze ve celle'nin buyurduğu gibi aralarında dinleri hakkında anlaşmazlık çıktı. **(İnsanlar, aslında bir tek ümmet idiler, sonra ihtilafa düştüler.)** *(10/Yunus/19)* Bu, peygamberlerine uymayı terketmeleri ve semadan uzanan ipe sarılmamaları nedeniyleydi. Allah'ın dışında ilahlar edindiler. **(Ne Vedd'i, ne Suva'ı ve ne de Yeğus'u, Yeûk'u ve Nesr'i.)** *(71/Nuh/23)* Bunlar, salih insanların isimleridir. Kavimleri, onları hatırlayarak ibadet etmek üzere, öldükleri zaman resimlerini yaptılar. Sonra onların ardından gelenler, onları yücelttiler ve sonunda onlara ibadet etmeye başladılar. Bunun üzerine Allah onlara, yeryüzü ehlinin ilk elçisini, Nuh aleyhisselam'ı gönderdi. **(O (Nuh aleyhisselam) dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı.)** *(29/el-Ankebut/14)* Nuh aleyhisselam onları tevhide ve ibadeti yalnızca Allah'a has kılmaya çağırdı. **(Beraberinde iman edenler çok az idi.)** *(11/Hud/40)* Allah O'nu ve O'nunla birlikte inananları kurtardı ve kalanları suda boğdu. Sonra Allah, ardarda elçilerini gönderdi. **(Her bir ümmete peygamber geldikçe, onlar bu peygamberi**

yalanladılar.) *(23/el-Mü'minun/44)* Hûd aleyhisselam ve Salih aleyhisselam onlardandır. Sonra yeryüzünde, putlara tapmanın dışında bir başka şirk çeşidi, yıldızlara ibadet etme şirki yayıldı. Öyle ki; İbrahim aleyhisselam, eşi Sâra ve kardeşinin oğlu Lût aleyhisselam'dan başka inanan muvahhidlerden kimse kalmadı. Bunun üzerine Allah; haniflerin imamı, peygamberlerin atası İbrahim Halilur'Rahman'ı peygamber olarak gönderdi. Allah O'nunla bu kötülükleri yok etti ve putları kırdı. Allah, haddi aşanları helak etti ve İbrahim aleyhisselam'ı kurtardı. O'na iki mübarek çocuk, iki değerli peygamber bağışladı: İsmail aleyhisselam ve İshak aleyhisselam... İsmail aleyhisselam, Curhum, Amaliyg, Hicaz ve Yemen'de idi. Allah, İshak aleyhisselam'ı da, Şam ve çevresine peygamber olarak gönderdi. Sonra Allah, İshak aleyhisselam'ın soyundan Allah'ın peygamberi Yakub aleyhisselam'ı yarattı. Yakub aleyhisselam, neslinden peygamberler ve krallar; Yusuf, sonra Musa, Harun, Yunus, Davud, Süleyman, Yahya, Zekeriyya ve İsa aleyhisselam gelen İsrail'dir. Musa aleyhisselam Tevrat'ı ve İsrailoğulları'nın son peygamberi İsa aleyhisselam ise İncil'i getirdi.

Peygamberler de ölümlü birer insan olduğu için, onlardan sonra gelen ilim sahipleri peygamberlerinden kalan ilmi unuttular ve hatta tahrif ettiler. Allah Subhânehu, hikmeti gereği onların dinlerini kalıcı kılmamış ve kitaplarını koruması altına almamıştır. Allah; bütün peygamberlere, değerli bir peygamberi ve son elçiyi kavimlerine müjdelemelerini vahyetmiştir. O'nun çağrısı ebedidir ve getirdiği kitap korunmuştur. O, kendisinden önceki nebilerin ve rasüllerin taşıdığı emaneti taşır. O'nu destekledikleri takdirde kurtuluşa ererler. Şayet O'nu yalanlarlarsa, kendisinden önceki nebileri ve rasülleri yalanlamış olurlar. O, Allah'ın Rasulü Muhammed b. Abdillah el-Haşimi el-Kureşi'dir. Allah O'na en mükemmel ve en kapsamlı şeriatı vermiştir. O'nu, İbrahim aleyhisselam'ın ve kendisinden önceki elçilerin dinine (tevhid dinine) davet etmesi için göndermiştir. Bu din, yalnızca ortağı olmayan Allah'a ibadet etmek ve bütün dini Allah'a has kılmaktır. Kitap ehlinden ve diğer insanlardan çoğu şirke düştükten sonra, yeryüzü ehlini içine düştüğü bu şirkten ve putlara ibadetten arındırmaktır.

Muhammed, İsa aleyhisselam'ın ve O'ndan önceki peygamberlerin müjdelediği elçidir. O'nunla ilgili onsekiz müjde vardır ve bunlardan onbiri Eski Ahit'te, yedisi ise Yeni Ahit'tedir. Kötülük ehli alimler bu müjdeleri kitaplarından silmeye, kitaplarını tahrif etmeye ve yanlış yorumlamaya azmetti. Çünkü bu müjdeler, bu ümmetin peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den başkasına uymuyordu. Allah, Yahudi ve Hristiyan din adamlarından bazılarına doğru yolu gösterdi ve onlar bu gerçeği buldular.

Ey Müslümanlar!.. Adem aleyhisselam'dan Muhammed aleyhisselam'a kadar nebilerin ve rasüllerin hayat hikayelerini inceleyen, peygamberlerin dinlerinin tek bir din ve yollarının tek bir yol olduğunu görür. **(Doğrusu Allah katında din, İslâm'dır.)** *(3/Âl-i İmran/19)* Hepsi, hiç bir ortağı olmayan Allah'a ibadet olan kapsamlı din ile, O'na ulaştıran yolu tanıtmak; öldükten sonra yeniden diriltilmeyi, hesabı ve cezayı anlatmak için gönderildiler. İşte bu, peygamberler ve çağrıları arasındaki büyük birliktir ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlinde kastedilen de budur: **"Biz peygamberler topluluğu olarak anneleri farklı, babalı bir kardeşler gibiyiz. Onların anneleri farklıdır ve dinleri birdir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Genel asıl, peygamberlerin dinlerinin bir, şeriatlarının farklı ve hepsinin Allah katından olduğudur. İslam'ın genel anlamı da budur. Asıllarda birlik ve şeriatlarda

farklılık... Hiçbir peygamber, tevhide davetin dışına çıkmamıştır. Allah Teâlâ, Nebisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle buyurur: **(Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek şu ki benden başka ilâh yoktur. Onun için bana ibadet edin.")** *(21/el-Enbiya/25)* Nahl Sûresi'nde ise şöyle buyurur: **(Andolsun ki biz her ümmete, "Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının." diye bir peygamber gönderdik.)** *(16/en-Nahl/36)*

Allah, asla hiçbir peygambere Allah'tan başkasına ibadet etmesini söylememiştir. Daha da ötesi, peygamberlerin ilahlaştırılmasını küfür saymıştır. **(İnsanlardan hiçbir kimseye, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra, kalkıp insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul olun." demesi yakışmaz. Fakat onun: "Öğrettiğiniz ve okuduğunuz kitap gereğince Rabb'e halis kullar olun" (demesi uygundur). Ve O size: "Melekleri ve peygamberleri tanrılar edinin." diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra, size hiç inkârı emreder mi?)** *(3/Âl-i İmran/79-80)*

Allah, önceki peygamberlere farz kıldığı Allah'ın dini İslam'ı bize de farz kılmıştır. **(Allah dinden Nuh'a tavsiye buyurduğu şeyi sizin için de bir kanun yaptı ve (Ey Muhammed!) sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye buyurduğumuzu da şeriat kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin.)** *(42/eş-Şura/13)* Bu nedenle, Yakup aleyhisselam'ın ölmeden önce oğullarını toplayarak, hayata vedâ etmeden önce onların gidişâtından emin olmak istediğini görürüz. **(Yoksa siz de olaya şahit mi oldunuz; Yakub'a ölüm hali gelip çattığı zaman, oğullarına; "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dediği zaman, oğulları; "Senin Allah'ına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın Allah'ına, tek olan o Allah'a ibadet edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." dediler.)** *(2/el-Bakara/133)* Aynı şekilde Allah Teâlâ, Yahudi ve Hristiyanlar'ın peygamberleri hakkında aşırı gitmelerini ve Allah'tan başka onlara da ibadet etmelerini inkar eder ve bu yaptıklarını şirk ve küfür olarak adlandırır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Yahudiler, Üzeyr Allah'ın oğludur, dediler. Hıristiyanlar da, Mesîh (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan bâtıla) döndürülüyorlar! Onlar, Allah'tan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de münezzehtir.)** *(9/et-Tevbe/30-31)* Ve şöyle buyurur: **(Andolsun, "Allah, Meryem'in oğlu Mesih'tir" diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa Mesih onlara: "Ey İsrailoğulları, hem benim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Kim Allah'a ortak koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılmıştır ve onun varacağı yer cehenemdir. Zalimlerin yardımcıları da yoktur" demişti.)** *(5/el-Maide/72)* Ve yine şöyle buyurur: **(Ey kitab ehli! Dininizde taşkınlık etmeyin ve Allah hakkında ancak doğru olanı söyleyin! Meryem oğlu İsa Mesih, sadece Allah'ın elçisi, Meryem'e atmış olduğu kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve peygamberlerine inanın. (Allah) üçtür demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yüce (münezzeh)dir.)** *(4/en-Nisa/171)* Muhammed sallallahu

aleyhi ve sellem'in şeriatı da, son ve ebedi bir çağrı olarak, bütün peygamberlerin inandığı bu esaslar üzerine gelmiştir. Çağrısında, bütün peygamberlere ve kitaplara iman vardır. Şeriatı ise, bütün mükemmellikleri kapsamış ve bütün şeriatların hükmünü ortadan kaldırmıştır.

Şimdi; kitap ehlinin ve özellikle de bilginlerinin gerçeği görme ve İslam'ın, geçmiş semavi dinleri tamamladığını anlama zamanı gelmedi mi? İslam'ın, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zamanından Kıyamet'e kadar bütün insanlar için seçilmiş din olduğunu ve Allah'ın ondan başka bir din kabul etmeyeceğini anlama zamanı gelmedi mi? **(Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır.)** *(3/Âl-i İmran/85)* Düşünün bir kez, dünyadaki hangi din bütün semavi kitaplara inanmayı ve Allah'ın bütün nebi ve rasüllerini tasdik etmeyi kendisinin bir rüknü kılmıştır?.. Daha da ötesi; bu dinin Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem, kendisinin ve kendisine uyanların, geçmiş peygamberlere uymakta onlara uyduklarını öne sürenlerden daha haklı olduklarını bildirmiştir. Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, Medine Yahudileri'ne şöyle der: **"Biz, Musa'ya sizden daha layıkız."** Böylece, geçmiş dinlerin mensupları için en son ve tek sığınılacak yerin islam olduğunu ve İslam'ın, Allah'a giden tek yol olduğunu açıklar.

Sonra; onbeş asır boyunca tarihin, bir tek Müslüman ilim adamının Yahudiliği veya Hristiyanlığı kabul ettiğini kaydetmemesi, bunun yanında Yahudi ve Hristiyan din adamlarından bazılarının ve daha başkalarının İslam'ı kabul etmesi dikkatinizi çekmiyor mu? Onlar, Allah'ın insanlar için seçtiği son dinle de bağ kurdular ve böylece Allah onlara iki kez ecir verdi.

Bu nedenle; İslam çağrısına kaynağı olan ve vahyin indiği yerden; İbrahim aleyhisselam'ın inşa ettiği, İsa aleyhisselam ve Musa aleyhisselam'ın haccettiği Beytullah'ın minberinden, peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in çağrısı ile Müslüman olmayanlara samimi bir çağrıda bulunuyorum: "Müslüman olun ki kurtulun! Müslüman olun ki kurtulun! Müslüman olun ki, Allah size iki kere ecir versin. Değilse, kendi günahınız ve cahilce size uyanların günahları sizin üzerinizedir." Onları, hakkı kabul etmeye ve samimi bir şekilde İslam'ı incelemeye davet ediyorum. Hidayet peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği İslam'ı... Bid'atlardan ve sonradan uydurulmuş şeylerden arınmış, insanların aykırı davranışlarından ve bazı mensuplarının hatalarından uzak gerçek İslam'ı... **(De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun biz Müslümanlarız".)** *(3/Âl-i İmran/64)*

Anlayışların birbirine karıştığı bir zamanda insanlığa mutsuzluk getiren etkenlerden biri de, bazı liderlerin dinlerden birini halklara baskı yapmak ya da başka bir dinin mensuplarına musallat olmak için araç olarak kullanmasıdır. Dünya siyonistlerinin Yahudiliğe yaptıkları ya da laiklik iddiasında bulunan bazı hükümetlerin Hristiyanlığa yaptıkları gibi... Dindarlık ve din adına halkları eziyorlar ve ülkeleri işgal ediyorlar. Onlar açıklamalarında dinlerinin bu etkisini kabullenmeseler de, ağızlarından kaçırdıkları ve düşünmeden söyledikleri sözler bunu ispat etmektedir. O dinlerin bilginlerinden beklenen, hükümetlerinin tasarruflarını onaylamadıklarını ve olanların, dinlerinin kendisine davet ettiği şey olmadığını açıkça ilan etmeleridir. Tâ ki, iyi bir şey yaptıklarını ve Allah'a yaklaştıklarını sanarak bu saldırılarda

kullanılanlar siyasetçilerin elinde birer alet olduklarını bilsin. Hiç bir dine ve ahlaka uymayan sorumsuzca arzuların hizmetçileri olduklarını bilsinler. Onların susmaları veya çekinerek konuşmaları, medeniyetler savaşı ya da çatışması olarak adlandırdıkları şeyi haber vermektedir. Filistin'deki Müslümanların topraklarını gasbeden ırkçı duvar bunun örneğinden başka bir şey değildir.

Ey Müslümanlar!.. Son olarak şunu belirtmek gerekir ki; Müslümanlara düşen görev, dinlerine olan inançlarını artırmalarıdır. İslam Ümmeti mensupları, yalnızca kendilerinin hak din İslam ile hak üzere olduğuna, İslam'ın son din olduğuna, Kur'an'ın son kitap olduğuna ve diğer kitapların hükmünü ortadan kaldırdığına, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in son peygamber olduğuna ve şeriatının diğer şeriatların hükmünü geçersiz kıldığına ve Allah Teâlâ'nın İslam'dan başka din kabul etmeyeceğine kesin olarak inanmalıdır. Canlar verilse dahi, bunlardan hiçbirinde taviz verilemez. Kompleks sahibi bazı insanların yenilgiyi kabul ettiği ve dinler arası yakınlaşma adı altında, hükmü ortadan kaldırılan ve tahrif edilen şeriatlarla İslam dinini karıştırmaya çağırdığı bir vakitte bunu söylüyoruz. Bazılarının imanının zayıfladığı ve her dinin doğru olduğunu ileri sürdüğü bir vakitte bunu söylüyoruz. Bu; onların bazılarının dilinden dökülmüş, bazılarının da davranışlarında ve görüşlerinde belirmiştir. Sanki onlar, Allah azze ve celle'nin şu kavlini hiç duymadılar: **(Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır.)** *(3/Âl-i İmran/85)* Kur'an ayetleri karşısında onlar neredeler? Fatiha Suresi, Bakara Suresi ve Âl-i Imrân Suresi karşısında onlar neredeler? Nisa Suresi ve Maide Suresi'nde anlatılanlar karşısında neredeler? Bazıları dini söylemi yenilemeye çağrıyorsa da, bizler gerçekten dini söylemi sağlamlaştırmaya muhtacız ve bu sağlamlaştırma, Sünnet'te bildirildiği gibi şer'i yenilenmedir/tecdiddir. Allah'ım!.. Bizlere hakkı hak olarak göster ve bizlere, ona uymayı nasip et! Batılı da batıl olarak göster ve bizlere, ondan sakınmayı nasip et!..

Sonra bilin ki; Muharrem ayının onuncu günü oruç tutmak, iki senenin küçük günahlarını bağışlatır. Bu nedenle, o gün oruç tutun. Bir gün öncesinde ya da bir gün sonrasında da oruç tutun. Bu, Nebiniz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetidir. Allah'ın Musa aleyhisselam'ı ve kavmini kurtarmasına, Firavun'u ve kavmini suda helak etmesine şükür olarak o günde (Muharrem'in onunda) oruç tutmuştur.

İslam'a mensup bazı grupların bu mutlu günü, dinden habersiz ve akılsız bir şekilde sapıklara uyarak sürekli bir mateme ve arkası gelmeyen bir dövünmeye çevirmeleri şaşılacak çelişkilerden biridir. Ey bu şekilde davrananlar!. Allah'a gidiş yolunuzu düzeltin, müjdeleyici ve uyarıcı peygamberin yoluna uyun!..

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz Allah Teâlâ sizlere bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Anlayışların Sapması

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys
Mekke, 14.01.1425 Hicri – 05.03.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Çünkü o, güzel bir tavsiyedir ve takva ehli kişi, insanların en hayırlısıdır. Kim takvâyı gerçekleştirirse, yüce makamları ve istekleri gerçekleştirmiş olur. Her türlü fitneden ve beladan kurtulur. Bu dünyada onun için, dünyanın altını da, toprağı da, tatlısı da, acısı da bir olur. **(Ey inananlar! Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(59/el-Haşr/18)*

Ey Müslümanlar!.. Günler ve geceler geçerken, aylar ve yıllar tükenirken, İslam Ümmeti hâlâ acılar yudumlamakta ve fitneler yaşamaktadır. Belalar ve musibet dalgaları onu kasıp kavurmaktadır. Bu zamanın fitneleri arka arkaya gelse de, bu çağın musibetleri dağılmış gerdanlık taneleri gibi ya da gökyüzünden boşanan yağmur taneleri gibi çok ve çeşitli olsa da, hiç şüphesiz bu fitnelerin en tehlikelisi, en etkilisi ve en zararlısı akılları ve anlayışları Allah azze ve celle'nin muradından, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in muradından ve Selef-i Salih'in yolundan alıkoyan fitnedir.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. İslam Ümmeti'nin uzun tarihi boyunca seyrini inceleyen, bu ümmetin başına gelen bir çok tehlikeli sapmanın olduğunu görür. Bazı duyarlı insanlar, ümmetin başına gelen felaketlerin yaygın davranış sapmalarından kaynaklandığını sansa da; gerçekte anlayışların sapması, tarih boyunca görülen bütün sapmaların acı sonucudur. Hiç şüphesiz tarih boyunca ümmetimizin yaşadığı en tehlikeli sapma, düşüncelerdeki ve anlayışlardaki sapmadır. Davetçi davranışı bozuk fakat anlayışı düzgün bir kişiyle davranışı ve anlayışı bozuk bir kişi karşısında, anlayışının düzgünlüğü nedeniyle birincisine az bir çaba gösterecektir. Oysa diğerine daha çok çaba göstermek zorunda kalacaktır. Çünkü öncelikle anlayışını düzeltmeye ve sonrasında davranışını doğrultmaya ihtiyaç duyacaktır. Bu, bugün ümmetimizin bir çok mensubunun halini yansıtan acı gerçektir. Sapıklık; davranış aşamasını çoktan geçmiş, dinin temel anlayışlarına ulaşmıştır. Bu nedenle, ümmetimizin şiddetli sıkıntılar ve yalnızlık/gariplik hali yaşaması şaşırtıcı değildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Müslim'in ve diğer bazı hadis alimlerinin rivayet ettiği sahih bir hadiste şöyle buyurur: **"İslam garip başladı ve başladığı gibi garip olacaktır."**

Bugünkü garipliğimizin ötesinde daha başka hangi gariplik olabilir?
Öyleki garipliğimiz nedeniyle düşmanlarımız bize istediği gibi davranmaktadır.

İman kardeşleri!.. Doğru anlayış sorunu, önem verilmesi gereken en önemli sorunlardan biridir. Özellikle de fitne anlarında... Çünkü insanlar anlayış farklılığına göre doğruyu bulmada farklı seviyede olur. Bu nedenle, Allah Subhânehu peygamberi Süleyman aleyhisselam'ı ve Davud aleyhisselam'ı ilim ve hikmet sahibi olmakla övdükten sonra, Süleyman aleyhisselam'a ayrıca anlayış özelliği verdiğini bildirmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz onu (hükmünü) hemen Süleyman'a kavratmıştık; ve her birine hüküm ve ilim vermiştik.)** *(21/el-Enbiya/79)*

Ömer radıyallahu anh, Ebu Musa radıyallahu anh'a yazdığı mektupta şöyle der: "Sana arzedilen konularda anlayışlı ol!" Ali radıyallahu anh ise şöyle der: "Veya, Kitabı'nı anlamada Allah'ın kuluna verdiği anlayış..." Ebu Said radıyallahu anh şöyle der: "Ebu Bekr radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i en iyi bilenimiz idi." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma'yı dinde fıkıh/anlayış sahibi kılması ve ona te'vili öğretmesi için Allah'a dua eder. Anlayış derecesi, salt bilgi derecesinin üzerinde bir derecedir.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Anlayışın sağlıklı olması ve niyetin güzel olması, Allah'ın kullarına bağışladığı nimetlerin en büyüklerindendir. Daha da ötesi kula, Müslüman olma nimetinden sonra bu ikisinden daha faziletli ve daha büyük bir bağışta bulunulmamıştır. Bu iki nimet İslam'ın iki ayağı gibidir. İslam, onların üzerinde ayakta durur. Kul, niyetleri bozuk olduğu için gazaba uğrayanların yoluna ve anlayışları bozuk olduğu için yoldan sapanların yoluna sapmaktan onlarla kurtulur. Anlayışları ve niyetleri güzel olduğu için kendilerine nimet verilenlerden olur. Onlar, Allah'tan bizi yollarına iletmesini her namazda istediğimiz sırat-ı müstakimin/dosdoğru yolun mensuplarıdır. Anlayışın sağlıklı olması, Allah tarafından kulun kalbine atılan bir nurdur. Kul onunla düzgünü bozuktan, hakkı batıldan, hidayeti sapıklıktan ve doğruyu eğriden ayırır." Sonra şöyle der: "Ne müftü, ne de hakim, iki tür anlayışa sahip olmadan haklı bir fetvaya ve hükme ulaşamaz. Bunlardan biri vakıayı/olup biteni/durumu anlamak, ikincisi ise o durumda yapılması gerekeni anlamaktır. Yani, Allah'ın Kitabı'nda ya da Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle o durumla ilgili bildirdiği hükmü anlamaktır. Sonra onlardan birinin diğerine uyumuna bakarak hüküm verir." Ve sonunda şöyle der: "Şeriatı ve sahabenin davalarını inceleyen, bununla dolu olduğunu görür. Bu yolun dışında bir yola koyulan, insanlara haklarını kaybettirir ve bunu, Allah'ın Rasulü ile gönderdiği şeriata mal eder."

İnanç kardeşleri!.. Tarihin olaylarını baştan sona inceleyen bu ümmetin ve hatta tüm insanlığın başına gelen her belanın arkasında kötü anlayışların olduğunu görür. Kötü anlayış nedeniyle İblis iblis olmuş, Habil öldürülmüş, Kitap ehli iki ümmet parçalara ayrılmış, bu ümmet bölünmüş, Müslümanların kanı akıtılmış ve üzerlerine düşmanları musallat olmuştur. Ümmetin efendileri olan Osman, Ali, Hüseyn, İbni'z Zübeyr, İbni Cübeyr ve diğerlerinin kanının dökülmesine sebep bundan başka nedir? Ebu Müslim fitnesinde kan dökülmesine sebep nedir? İmam Ahmed'i kırbaçlattıran, bir sürü insanı zindanlara hapseden, Tatarların kılıcını İslam diyarlarına musallat eden; ateistlere, zındıklara, münafıklara, haricilere ve sapık fırkalara yol açan kötü anlayıştan başkası değildir.

Delilleri vardır fakat onları eksik anladılar,
Ve bilgi eksikliği nedeniyle helak oldular.

İslam Ümmeti!.. Bugün düne ne kadar da benziyor. İşte evrensel çekişmeler ve uluslararası çatışmalar... Hepsi kötü anlayışlardan kaynaklanıyor. Fikir ve inanç, ahlak ve basın emperyalizmi anlayışların savaşından başka nedir? Kültürel ve fikri bir takım tavırların konulması ve globalleşme, açıklık ve özgürlük adına belirli reformların dayatılması anlayışların savaşından değilse nedir? İslam Ümmeti'ne yöneltilen terör suçlamaları, insan haklarını gözetmeme ve özgürlükleri kısıtlama ithamları; hak, adalet ve barış metotlarını uzaklaştırma çabaları ve kutsal değerlere dil uzatmalar; İslam Ümmeti'nin sorunlarına eğilirken çifte sıtandart uygulanması anlayışların çatışmasından başka bir şey değildir.

Hayret edilecek bir şey varsa, o da medyanın etkisiyle yanlış anlayışların bir çok kişiye göre teslim edilmesi gereken haklar haline getirilmesidir. Örneğin terör anlayışı; İslam ehlinden bazılarının hatası olunca ancak terör kendisiyle savaşılacak bir şey olur. Fakat sahip olunan varlıkları yıkmak, kutsal değerlerle oynamak, siyonist düşmanın Filistin'deki kardeşlerimize karşı işlediği katliamlar onlara göre terör sayılmaz. Haklı yurt savunması, din ve namus muhafazası ise yine onların anlayışına göre terör sayılır. Bundan daha öte, anlayışlarla oynama olabilir mi? Kompleksli bazı insanların karşı taraf önünde fikir planında sesinin kısıldığı bir dönemde düşmanın böyle davranması garipsenecek bir olay değildir. Müslümanlar arasındaki ihtilaflarda anlayış farklılıklarının etkisini göstermesi ve bunun kanlı çatışmalara dönüşmesi şaşkınlık yaratan bir olaydır. Irak topraklarında akan kanı, kınamayı gerektiren ve pusudaki düşmana Irak'ın doğal kaynaklarını sömürme fırsatı veren olayları izlemektedir. Bu nedenle, Irak'taki kardeşlerimize aralarındaki çatışmaya son vermeleri ve Müslümanların kanını korumaları, suçsuz insanların kanıyla oluşan şelaleleri durdurmaları, Müslüman Irak'ın bütünlüğünü ve çıkarlarını korumaları, Kur'an ve Sünnet üzere birleşmeleri ve ayrılığı bir kenara bırakmaları çağrısında bulunuyoruz.

İslam kardeşleri!.. Ümmetin yaşadığı anlayış çatışmalarının belki de en tehlikelisi, kelime-i şehadetin anlamını yerine getirmede, ibadetin yalnızca Allah'a yapılmasında, Allah'ın isimleri ve sıfatları konusunda; kaza ve kader, velâ ve berâ, şirk, tevessül, teberrük, şefaat, velilik, cemaat, tekfir, aşırılık, sevgi, peygamberlik özellikleri, sahabenin konumu, ahiret günü olayları ve benzeri akide konularındaki anlayış farklılıklarıdır. Aynı şekilde ibadetler, muamelât, anlaşmalar, yargı, hükümlerin temyizi; insana, kainata ve hayata bakış, yeryüzünün imarı, davet ve gönüllü hizmet, cihad, fikri ve kültürel sorunlar, özgürlük, gençlerin ve kadınların sorunları, örtü, reform, krizler, ve çağın getirdiği yeni gelişmeler konusu; bütün bu konularda, doğru anlayışların şeriat temeline oturtulmasına ihtiyaç vardır. Şatıbi ve benzeri alimlerin netice fıkhı olarak adlandırdığı içinde bulunulan durumu anlamaya, ve yine Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah'ın da belirttiği gibi, öncelikleri anlamaya, güçlülük ve zayıflık yönünden ümmetin içinden geçmekte olduğu aşamayı kavramaya ihtiyaç vardır. Naslara önem vererek, düzgün bir şekilde delil getirerek ve sağlıklı bir şekilde hüküm çıkararak, şeriatın amaçlarını ve bu amaçlarla ilgili fıkıh kaidelerini güzel bir şekilde kullanarak bu yapılmalıdır.

Bu; dinimiz ve şeriatımızla ilgili yanlış anlayışların düzeltilmesi için samimi bir çağrıdır. Müslümanlar olarak bizler; inancımızı, düşünce ve anlayışlarımızı düzeltmeye önce kendimizden ve Müslüman kardeşlerimizden başlamalıyız. Daha sonra, dünyanın bir çok halkının gözünde –maalesef- kötü olarak gösterilen İslam anlayışını düzeltmeliyiz.

Bu dosdoğru dini anlamak için öğrenim metodunu mutlaka düzeltmek gerekir. İnsanlardan bir grubun bu dosdoğru dini anlayışına ölümcül bir hastalık isabet etmiştir. Anlayışları birbirine karışan, anlayışlarına şüphe ve kuruntu karışan, anlayışları vahyin nurundan ve İnsanların Efendisi'nin sünnetinin ışığından uzak kalan, sapıklık ve evham bataklıklarına saplanan insanlara ne oluyor?.. Batılların ve karanlıkların üzerini örtmesi nedeniyle doğru anlayışları batılı anlayışların karanlık dehlizlerinde kaybolanlara ve sağlıklı eğitim metotları hastalıklı eğitim metotlarının bataklıklarına gömülenlere ne oluyor? Bu durum, bu ümmet gemisinin ilim ve fazilet, davet ve ıslah ehlinden oluşan kaptanlarının, anlayışların düzelmesi ve ümmetin, en hayırlı çağının anlayışına bağlanması için ciddi bir şekilde çalışmasını gerektirmektedir.

İmam Şafii rahimehullah şöyle der: "Bizim için onların –yani sahabilerin- görüşleri, kendi görüşlerimizden daha değerli ve daha önceliklidir." İmam Ahmed rahimehullah ise şöyle der: "Onları –yani sahabileri- sevmek sünnettir. Onlar için dua etmek ibadettir. Onların yolundan gitmek vesiledir ve eserlerine sarılmak fazilettir." İmam Şatıbi rahimehullah da şöyle der: "Şer'i delile bakan herkesin, öncekilerin ondan ne anladığını ve ona göre nasıl amel ettiklerini göz önünde bulundurması gerekir. Bu, doğruyu bulmak için daha uygundur, ilim ve amel için en doğrusudur."

Herkes başkasından anlayışını düzeltmesini talep etse de, bu konudaki ölçü Selef-i Salih'in anlayışıdır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir.)** *(42/eş-Şûrâ/10)* Ve şöyle buyurur: **(Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.)** *(4/en-Nisâ/59)*

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Hep birlikte Kur'an'a ve Sünnet'e tutunun ve Selef-i Salih'in anlayışı üzere birleşin ki, mutluluğa ulaşın, dünyada ve ahirette kurtuluşa erin.

Sevgili kardeşler!.. Anlayışların birbirine karışmaması için, hastalığın teşhis edilmesi ve ilacın belirlenmesi gerekir. Anlayışların bozulmasının en önemli nedenlerinden biri, cahillik ve hevâya uymaktır. Taassup, grupçuluk, dünyayı tercih etme, insanların övgüsünü talep etme, iman zayıflığı, takvâyı terk, gösteriş ve şöhret peşinde koşmadır. Muhkem hükümleri bir kenara bırakıp müteşabihlere uymak, şaz konuların peşine düşmek ve ilim yoksunluğu da bu nedenlerdendir. Buhari ve Müslim Sahihleri'nde, Aişe radıyallahu anha kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kur'an'ın müteşabih ayetlerine uyan kimseleri gördüğünüzde -ki Allah onları Kur'an'da zikretmiştir-, onlardan sakınınız!"** Darimi, Darakutni ve diğer bazı hadis alimleri, Ömer radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Kur'an'daki müteşabihleri kullanarak sizinle mücadele edecek bir takım insanlar gelecek. Onları sünnetlerle yakalayın. Çünkü sünnet ehli, Allah'ın Kitabı'nı en iyi bilendir."

İşte size Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden itibaren onların altın silsilesi... Sahabilere güzel bir şekilde tabi olanlar, dört mezheb imamı, Evzâi, Leys, Süfyan es-Sevri ve Süfyan b. Uyeyne, hadis imamları, Şeyhulislam İbni Teymiyye ve ıslah hareketinin imamı... Allah hepsine rahmet eylesin.

Anlayışların bozulmasının bir nedeni de, muteber alimlerin görüşüne başvurmamaktır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Halbuki onu peygambere ve aralarında yetkili kimselere götürselerdi, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler, onu anlarlardı.)** *(4/en-Nisâ/83)* Yaşı küçük olanlar, genelde yanlış anlamaya daha müsaittir ve onların yanlış yorumları oldukça çoktur. Bugün teknoloji ve bilgi devriminin yaşandığı medya ve uydu çağında, özgürlük iddiasında bulunan televizyon kanalları, bu ümmetin doğru anlayışında şüphe uyandırma, simgelerine dil uzatma, ümmetin sabit değerlerini küçük gösterme, değerli ve önde gelen insanlarını eleştirme ve yargılama görevini üstlenmiş durumdadır. Bu da; karmaşaya yol açmakta, sabit değerler etrafında şüphe uyandırmakta, fikri anarşiyi yaymakta, ümmetin fikri altyapısını ve uygarlık mirasını yıkmaktadır.

Bu sorunun çözümü ise; iyi niyetli olmada, hakkı aramada, Allah'tan hakkıyla korkmada ve selefin durduğu noktanın ötesine geçmemede gizlidir. Çünkü onlar o noktada bilerek ve basiretle durdular ve öteye geçmekten kaçındılar. Değilse; anlayış fitneleri sahili olmayan bir denizdir. Bilerek veya bilmeyerek kaç kişi bu konuda fitneye düşmüştür. Bu zamanda ve bu zamanın insanlarında, yanlış anlayışların bir çoğu bir arada bulunmaktadır ve bu yanlış anlayışlar, bu çağda bir araya geldiği gibi hiç bir çağda bu şekilde bir araya gelmemiştir. Öyle ki, anlayış bozuklukları ile ilgili bilgi azalmış ve onlara karşı koymak güçleşmiştir. Çünkü yanlış anlayış sahipleri, sadece kendi anlayışlarının doğru olduğu görüşündedir. **(Ya kötü ameli kendisine allanmış pullanmış da onu güzel görmüş olan kimse de mi (iman edip salih amel işleyenler gibi olacak)? Şüphe yok ki Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de doğru yola çıkarır.)** *(35/Fâtır/8)*

Doğru anlayış sahiplerini ne çok çirkin vasıflarla nitelediler! Onları; mücessime ve Vahhabi olmakla, gericilikle suçladılar. Ne çok doğru söz, hastalıklı anlayışlar yüzünden ayıplandı!.. Hatta bazı kompleksliler, ilerleme ve uygarlık kalkınması için dine karşı çıkmak, dini değerlere ve anlayışlara dil uzatmak, dinin sabit değerlerini yaralamak, değişmez hükümlerini tartışmaya açmak gerektiği hayaline kapıldı ve bozgunculuğu ıslah/reform sandılar. **(Hem onlara; "Yeryüzünde fesat çıkarmayın!" denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. İyi bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.)** *(2/el-Bakara/11-12)* Onlar gibi olan biri geçmişte Musa aleyhisselam hakkında şöyle demişti: **(Ben onun, dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum.)** *(40/Ğâfir/26)*

Ey fitneye ve komplekse kapılanlar! Yavaş olun!.. Şeriatla ilgili konulara dalanlar! Yavaş olun!.. İşi ehline teslim edin. Ey muhalifler! Ağır olun!.. Gizlilik ortadan kalkmış, hak ortaya çıkmıştır. Anlayışlar doğru mecrasına konulmuş, yoldan çıkan yeniden yoluna dönmüştür. İnatçının tutunacağı bir şey kalmamıştır.

İslam Ümmeti içinde bulunduğu çukurdan ve çatışmalardan, çağın tekniklerini kullanarak, hastalık kökleşmeden ve çaresiz hale gelmeden, öncelikle kendi içinde anlayışlarını düzelterek ve sonra da başkalarının anlayışlarını düzelterek kurtulabilecektir. Tarih boyunca yaşanan yanlış anlayış hikayelerinde, yanlış anlayışları nedeniyle yaptıklarına pişman olan ve içine düştükleri şaşkınlığı ve çelişkiyi itiraf edenlerin kıssalarında bizim için ibret vardır.

Ey bu durumda olanlar!.. Vakit geçmeden tevbe edin! **(Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.)** *(28/el-Kasas/50)*

Sonra; bağışlanmış bir rahmet ve nimet olan Nebiniz Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Müslümanların Arasına Sızanların Çıkardığı Fitneler

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 21.01.1425 Hicri – 12.03.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime, Allah Subhânehu'dan hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Çünkü takvâ, O'nun öncekilere ve sonrakilere tavsiyesidir. **(Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size, "Allah'tan korkun" diye öğütte bulunduk.)** *(4/en-Nisâ/131)*

Ey Müslümanlar!.. Tümüyle bu hayat, bir çok zorluklar ve sıkıntılarla doludur. Bu hayatı yaşayanın başına mutlaka bir musibet gelir ya da bir gariplik kendisini kuşatır. İnsan bu yaşam savaşında mutlu olmak için mücadele eder. Yeryüzünün imarına layık bir yaşam sürebilmek için kendisine verilen bütün imkanlarla musibetlere karşı koyar. İnsanların hepsi bu yolda uğraş verir. Kimi nefsini Allah yolunda satar ve azat eder, kimi de nefsini şeytana satar ve onu helak eder. **(Ey insan! Şüphe yok ki sen, Rabbine karşı çaba üstüne çaba göstermektesin; sonunda O'na varacaksın.)** *(84/el-İnşikâk/6)* Bu dünya için Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in tanımlamasından daha güzel bir tanımlama yoktur. Sahih bir hadiste şöyle buyurur: **"Dünya lanetlidir; Allah'ın zikri ve onunla bağlantılı olan, alim veya müteallim (ilim öğrenen) hariç içinde bulunanlar da lanetlidir."**

Bu dünyada savunma duygusu insanın yaratılışından bir parça sayıldığına göre, insanlardan bir grup yaşam savaşları önünde güçsüz düşmektedir. Zamanın cilveleri ve istisnasız hayatın tüm seviyelerinde herşeyi altüst eden felaketleri kendilerini kuşatınca güçleri yıkılır. Onları, hiç kimseye aldırmadan yukarıya çıkıyor gibi görürsün. Onlara acıyıp nasihat edenler, ahiretlerini düşünmeye çağırırlar fakat onlar, bir takım kuruntuların ve korkuların esiri olmayı tercih ederler. Ümitsizliğe ve çaresizliğe kapılırlar, yabancıdan sadaka dilenirler. Yaşamlarında, ümit mefhumunun hiçbir ışığını göremezsin. Kafalarında, iyimserliğin ve daha iyiye gitmek için çalışmanın hiçbir eserini göremezsin. Bilakis bütün sahip oldukları, en küçük bir girişimde korkuya kapılmaktır. İlk adımda ödün verir, fısıltıyla ve ufak bir dokunuşla korkuya kapılırlar. **(Gerçekten insan, pek hırslı (ve sabırsız) yaratılmıştır. Kendisine fenalık dokunduğunda sızlanır, feryat eder. Ona imkan verildiğinde ise pinti kesilir. Namaz kılanlar hariç...)** *(70/el-Meâric/19-21)*

Onlar da diğer insanlar gibi birer insandır. Fakat ümitsizliğin ve bitkinliğin tahribatı onları, kimlikleri ile, güçlü ve sabırlı olmaları ile ve yaratılışlarındaki dayanıklılık özellikleri ile gurur duymayı kaybettiren.bir hale sokmuştur. Amellerinde tereddüt eder, bağlarından utanır ve sevindirici bile olsa sonuçlar hakkında kuruntuya kapılır hale gelmişlerdir. İstekleri zayıflamış ve azimleri kısalmıştır. Yükümlülükten kaçanlar hayatın yüksek alanlarına doğru birbiriyle yarışırken çoğumuz, musibet çöllerinde ve yollarında geri kaldık. Bu, büyükler köşelerinde otururken küçüklerin amacına ulaşmasına sebep oldu.

Allah'ın kulları!.. Yaşanılan olayların getirdikleri ve İslam ülkelerine düşmanları tarafından uygulanan baskı, bugün ortaya çıkan bir şey değildir. Musibetle imtihan süreklidir. Daha da ötesi imtihan, yalnızca şer ile olmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.)** *(21/el-Enbiya/35)* Musibet, bela ile imtihanın geçerli Rabbani bir sünnet olmasında değildir. Bilakis musibet, bela ile imtihan anındaki

olumsuz davranış biçimindedir. Oysa, mü'minin tavrı açık olmalı ve imtihanın Allah katından olduğuna inanmalıdır. Sonra; görünüşte şer gibi olsa da, Allah'ın yararlanmaya muvaffak kıldığı kimse için içinde hayırlar barındırabileceğini idrak etmelidir. Ademoğlunun Efendisi (Anam-babam yoluna feda olsun) sallallahu aleyhi ve sellem'in namusuna iftira atılan meşhur İfk olayı buna en iyi delildir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu ağır iftirayı uyduranlar şüphesiz sizin içinizden bir gruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın; aksine o, sizin için bir iyiliktir.)** (24/en-Nûr/11)

Mutlu insan, bu sıkıntılar arasında umudunu kaybetmeyendir. Uyanık ve kazançlı kimse, musibetler arasından ders çıkarandır. İslam ülkelerini silip süpüren saldırılar, bizim için az sayılmayacak dersler ortaya çıkarmıştır. Bunların en önemlilerinden biri de şudur: Müslümanlar ne kadar makama ve yükseğe, huzura ve istikrara ulaşırlarsa ulaşsınlar, mutlaka bir çeşit imtihana tâbi tutulacaklardır. Bu nedenle yapmaları gereken, imtihanın derecesine boyun eğmemeli ve boyutuna aldırmamalıdır. İmtihan karşısında ümitsizliğe ve çaresizliğe kapılmamaları gerekir. Aynı şekilde; nefsi sürekli sevindirici şeylere alıştırmak, hiç şüphesiz Müslümanların başına gelen ya da yakınlarında gerçekleşen felaketler karşısında bitkin düşmelerine neden olur. Sapıklığa düşerler ve Allah'tan ümitlerini keserler. **(İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Öyle ki; kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete uğrarsa çehresi değişir (dinden yüz çevirir). O; dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir.)** (22/el-Hacc/11)

Allah'ın kulları!.. İman iddiasının doğru olup olmadığını fitneler ortaya çıkarır. Allah Teâlâ ne doğru buyurmuştur: **(İnsanlardan kimi vardır ki, "Allah'a inandık" der; fakat Allah uğrunda bir eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı ile bir tutar.)** *(29/el-Ankebût/10)*

Bu meydan okumaların açıkça ortaya çıkardığı önemli bir ders daha vardır ki, o ders de şudur: Müslümanların saflarına sızan, kendi ırklarından olan ve onlarla aynı dili konuşan insanların varlığının keşfedilmesidir. Onlar, yüzlerinden tanınırlar ve sözlerindeki eğrilikle bilinirler. Allah, onların içlerinde gizlediklerini bilir. Onlar gerçekte, düşmanın taraftarlarıdır. İçlerinde gizledikleri ancak fitne ve savaş hallerinde açığa çıkar. Bu da, Müslümanların çok önemli bir noktaya dikkat etmelerini gerektirmektedir. İslam ülkelerine düzenlenen saldırılar, mutlaka dışarıdan gelecek değildir. Bu düşünceye kapılarak içeriyi gözardı etmemelidir. Çünkü tehlike, güvencede hissettiğin yerden gelebilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in namusuna leke sürmeye çalışarak iftira atanlar, dışardan değil, içerden birileriydi. İşte böylece, fitne anlarında İslam safları temizlenir. Allah Subhânehu, Uhud Savaşı'ndan bahsederken şöyle buyurur: **(İki birliğin karşılaştığı gün sizin başınıza gelenler, ancak Allah'ın dilemesiyle olmuştur ki, bu da, mü'minleri ayırdetmesi ve münafıkları ortaya çıkarması için idi. Bunlara, "Gelin, Allah yolunda çarpışın ya da savunma yapın" denildiği zaman, "Harbetmeyi bilseydik, elbette sizin peşinizden gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok kafirliğe yakın idiler. Ağızlarıyla, kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Halbuki Allah, onların içlerinde gizlediklerini daha iyi bilir.)** *(3/Âl-i Imrân/166-167)*

Bu noktadan hareketle ey Allah'ın kulları; Müslümanların içinden gelecek bozgunculuğun dışardan gelecek bozgunculuktan daha tehlikeli olduğunu, akrabaların zulmünün keskin kılıçtan daha acı verici olduğunu söyleyen çok uzağa

gitmiş olmaz. Allah celle ve alâ'nın Kitabı'nı düşünerek okuyan, Kur'an'da otuzbeş yerde münafıklardan bahsedilmesinin hikmetini anlar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, ahir zamanda benzeri münafıklardan sakınılması gerektiğini söylemiştir. Huzeyfe b. Yemân radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle sorar: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler cahiliye ve şer içindeydik. Sonra Allah bize bu hayrı getirdi. Bu hayırdan sonra bir şer var mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet"** der. Huzeyfe radıyallahu anh, "O şerden sonra bir hayır var mı?" diye sorar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet, ve onda bulanıklık vardır"** buyurur. Huzeyfe radıyallahu anh, "Bulanıklığı nedir?" diye sorar. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sünnetimden başka bir sünnet takip eden ve yolumdan başka bir yola koyulan insanlardır. Onların (yaptığını) bilirsin ve inkar edersin."** Huzeyfe radıyallahu anh, "Bu hayırdan sonra bir şer var mı?" diye sorar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet; cehennem kapılarına durmuş davetçiler vardır, kim onların çağrısına katılırsa onu cehenneme atarlar"** buyurur. Huzeyfe radıyallahu anh, "Ey Allah'ın Rasulü! Onları bize tanımla!" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Evet; bizim içimizden olan ve bizim dilimizi konuşan bir takım insanlardır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Bir başka rivayette ise şöyle buyurur: **"Onların içinde, insan bedeninde kalpleri şeytanların kalpleri gibi olan kimseler bulunacaktır."**

Allah'ın kulları!.. İşte bunlar, onların vasıflarıdır. Allah Teâlâ, onlar hakkında ne doğru buyurur: **(Onları, (insanları) ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir. Bu dünyada arkalarına lanet taktık. Onlar, Kıyamet gününde de kötülenmişler arasındadır.)** *(28/el-Kasas/41-42)*

Allah'ın kulları!.. Fitne fırtınaları arasında alınması gereken önemli bir ders daha var ki, o da şudur: Müslümanlardan bazılarının olaylara teslim olması ve olaylar karşısında az ya da çok yenilgiyi kabul edenler sınıfına katılması önemli bir sorundur. Öyle ki böyleleri, kötülüğün İslam ülkelerine saldırmasını görünce hataya düşer ve kötülüğe doğru kayarlar. Üzerlerine üşüşen bu büyük kalabalık karşısında tek başına kalmalarının bir anlamı olmadığını sanarak kötülüğün içine dalarlar. Nasıl dalmasınlar? Çoğunluk o kötülüğe düşmüş ve kenarından yalamıştır. Kötülüğün insanlar arasında yayılmış olmasının onun hükmünü değiştireceğini ve sonucunu ortadan kaldıracağını sanırlar. Aynı şekilde; nasihat ve yönlendirme ile kötülüğün önünde durmaya çalışmanın, azgın selin önünde durmaya benzediğini düşünürler. Gerçek ise ey Allah'ın kulları; bunun tam tersidir. Özgür mü'min, büyük bir çoğunluğun zulmüne karşı da olsa, doğru yolu takip ederek insanların doğal olarak yaptıklarının dışına çıkandır. Çünkü hak ve batıl, mensuplarının çokluğuyla bilinmez. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Sen ne kadar üstüne düşsen de, insanların çoğu iman edecek değillerdir.)** *(12/Yusuf/103)* Ve şöyle buyurur: **(Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar.)** *(6/el-En'âm/116)* Bu nedenle Allah Subhânehu ve Teâlâ, fitne anında karanlıkların peşinden sürüklenmenin ve yaygaracı kalabalıklarla beraber yürümenin sonucunu açıklar ve bunun, kimseyi sorumluluktan kurtarmayacağını belirtir. İfk olayı hakkında Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Onlardan her bir kişiye, günah olarak ne işlemişse (onun karşılığı ceza) vardır. Onlardan (elebaşlık yapıp) bu günahın büyüğünü yüklenen kimse için de, çok büyük bir azap vardır.)** *(24/en-Nûr/11)*

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Bu musibetler arasında hayata dininizle gurur duyarak, sarsılmaz bir kararlılık ve güçlü bir irade ile yönelin. Yolumuzun parlak geçmişine yeniden göz atalım ve olayları, umut doğuracak ve Allah'tan ümit etmeyi yaygınlaştıracak şekilde güzelce yorumlayalım. Olaylar ne kadar kötü olursa olsun ve sıkıntılar ne kadar çoğalırsa çoğalsın, Allah'ın elinin mü'minlerin ellerinin üzerinde olduğuna güvenelim. **(Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah ile olan ahdine vefa gösterirse, Allah ona büyük bir mükafat verecektir.)** *(48/el-Fetih/10)*

Yukarıda zikredilenlere binaen bazılarının aklına şu sorular gelebilir: "Müslümanların safları arasında onların gelişimini yerle bir edecek ve yapılarını zedeleyecek kimselerin bulunması gerçekten mümkün mü?", "Müslümanların arasında kendisini gönüllü olarak, azgınlıkta İslam düşmanlarının elindeki unsurlardan geri kalmayan yıkıcı bir unsura dönüştürenler olabilir mi?", "Düşmanlarımızdan çektiğimizden daha çoğunu kendi aramızdaki insanlardan çektiğimiz bir hale ulaşmamız gerçekten mümkün mü?"

Bütün bunların cevabı "Evet"tir ve bu, şaşılacak bir şey değildir. Az önce zikrettiğimiz Huzeyfe hadisinde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında konuşmuşken nasıl şaşılacak bir şey olsun. Eğer öyle olmasaydı, Allah Subhânehu, Müslümanlar arasından sapıklığın ocağına düşenleri şu kavliyle tehdit etmezdi: **(İnananlar arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da, ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.)** *(24/en-Nûr/19)*

Öyleyse ey Allah'ın kulları; kendisini tutan parmakları yanlış düşüncelerin işçisi kılan satılık kalemlerin olmasında ya da ölümsüz İslam yürüyüşünü engellemeye çalışan gönüllülerin bulunmasında şaşılacak bir durum yoktur. Her bulduğunu alan sokak çocukları doğurmak için düşüncelerinin nutfelerini yayarlar. Bu şekilde bazen dinin sabit değerleri etrafında şüphe uyandırırlar, bazen de onlarla alay ederler. Bize yabancı fikirlerle dinimizin sabit değerleri ve temel ögeleri hakkında kafaların karışmasına neden olurlar. Bazıları, şeriatın kadın hakkındaki tavrını eleştirir, iffetin simgesi olan örtüyle dalga geçer. Erkeğin, kadına göre üstün olduğu noktalarla alay ederler. Müslümanların geri kalmasını ve düşmanları karşısındaki güçsüzlüğünü dini metotlarına dayandırırlar. Zannederler ki ıslah, ancak dini kuralların çiğnenmesiyle ve geri plana atılmasıyla gerçekleşecektir.

Aynı şekilde; farkında olmadan ya da bilerek –ki her iki durum da bir başka musibettir- kendisini iffeti yok etmek, utanmadan ve sorumluluk hissetmeden açıkça günahı yaymak için seferber eden bazı televizyon kanalları var. Periyodik programlarla, şer'i sınırlardan uzak bir şekilde kız-erkek karışıklığını teşvik ederler. Delice yarışmalar düzenleyerek hayatın temel ögeleriyle, saygınlıkla, İslami ve Arabi değerlerle alay ederler. Filistin'deki, Irak'taki, Çeçenistan'daki ve benzeri yerlerdeki yetimlerle ilgilenmezler. Onlar için ağlayan olmaz. Müslümanların dul kalan ve çocuğunu kaybeden kadınlarını geri plana atarlar. Onların acılarını paylaşmak için sanki günahı ve fuhşu yaymaktan, erdemliliği terketmekten başka bir yolları bulamamışlardır.

Allah'ın kulları!.. Şaşılacak bir şey varsa o da, bu gibi programların, içimizdeki aldatılmış insanlar arasında gördüğü ilgidir. Bu arada, ilim ve ıslah ehlinden, eğitim kurumlarından ve insan hakları örgütlerinden bu görsel çirkinliğin iç yüzünü ortaya çıkaran ve yüzündeki örtüyü açan, şimdiki nesil ve gelecek nesil için zararlarını ve

tehlikelerini açıklayan hiç kimse göremezsin. Şüphesiz bu şekilde yanlışlar, kompleksler ve aşağılıklar Müslümanlar arasında yayılır. Hevâ ve heveslere, hastalıklı düşünce ve davranışlara daha çok itimat edilir.

Allah'tan korkun ey Müslümanlar topluluğu!.. Farkında olmadan kendi içimizden zarara uğratılmaktan sakının. Paralarımızla ve düşüncelerimizle kendi ülkelerimize bela getirmekten sakının. Şüphesiz helal da bellidir, haram da bellidir ve ikisinin arasında şüpheli şeyler vardır. Şüphesiz hak apaçıktır ve batıl karmaşıktır. Ve Allah katında hayvanların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

Allah'ın şeriatı apaydınlık bir yoldur. Gecesi, gündüzü gibi aydınlıktır ve o yoldan ancak helak olanlar sapar. Ve hakkın dışında ancak batıl vardır. **(Her kim bunu işittikten ve kabullendikten sonra vasiyeti değiştirirse, günahı onu değiştirenleredir. Şüphesiz Allah; her şeyi hakkıyla işitendir, her şeyi hakkıyla bilendir.)** *(2/el-Bakara/181)*

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Allah Rızıkları Paylaştırdığı Gibi Amelleri de Paylaştırmıştır

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 28.01.1425 Hicri – 19.03.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size merhamet etsin. Kim kurtuluşa ermek istiyorsa takvâ sahiplerinin azığından edinsin. Kim Allah'ın dostu olmak istiyorsa, bilsin ki Allah takvâ sahiplerinin dostudur. Allah katında insanların en değerlisi, en takvâlı olanlarıdır. **(Ahiret ise, Rabbinin katında, takvâ sahipleri içindir.)** *(43/ez-Zuhruf/35)*

Allah'ın kapısından başkasına koşanın ayağı tökezler. Allah'ın nimetlerinden başkasına şükredenden o nimetler alınır. Ömrün belli bir hesabı vardır ve ameller yazılmaktadır. Vakit, rüzgar gibi geçip gitmektedir ve buluşma, Hesap Günü'dür. Rabbin, rızkı verendir ve mutlu son, takvâ sahipleri içindir. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin.

Ey Müslümanlar!.. İnsanlar arzularında ve yapılarında farkı farklıdır. Eğilimleri ve rağbetleri çeşitlidir. Fakat onlar, hep birlikte bir bütünü oluştururlar. Bazıları bazılarının hizmetindedir. **(Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için kimini ötekine derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır.)** *(43/ez-Zuhruf/32)*

Allah'ın, kulları hakkında bir takım kuralları vardır ve onlar hakkındaki bu kuralları geçerlidir. Rızıkları, yaratılış vasıflarını ve huyları aralarında paylaştırdığı gibi yetenekleri ve özellikleri aralarında paylaştırmıştır. Dillerini ve renklerini farklı farklı yarattığı gibi akıllarını va anlayışlarını da faklı farklı yaratmıştır. **(O'nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olmasıdır.)** *(30/er-Rûm/22)* **(Sizi ve yapmakta olduklarınızı Allah yarattı.)** *(37/es-Sâffât/96)*

Muhterem kardeşler!.. Allah mahlûkatı sadece kendine ibadet ve itaat etsinler diye yaratmıştır. Fakat; ibadet ve tâattan nasiplerini de aralarında dağıtmış, ibadete gayret etmelerini de farklı farklı kılmıştır. Onlardan bazılarını geceleri namaz kılan, bazılarını sadaka veren ve iyilikte bulunan, bazılarını oruç tutan ve bazılarını da cihad eden olarak yazmıştır. Onlar için, hayırda yarışanların birbiriyle rekabet ettiği farz ve nafile ibadetlerin kapıları açılır. Kimin ibadetten nasibi daha çoksa, cennetteki derecesi ve konumu da daha yüksek olur.

Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan rivayet edilen şu hadis üzerinde düşünün: Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittiğini bildirir: **"Kim Allah yolunda bir çift eşya infak ederse, cennet kapılarından "Ey Allah'ın kulu! Bu senin için bir hayırdır" diye çağrılır. Kim namaz ehlinden ise, namaz kapısından çağrılır. Kim cihad ehlinden ise, cihad kapısından çağrılır. Kim sadaka ehlinden ise, sadaka kapısından çağrılır. Kim oruç ehlinden ise, Reyyân kapısından (oruç kapısından) çağrılır."** Ebu Bekr radıyallahu anh, "O kapılardan birinin (cennete girmek için) mutlaka diğerlerinden de çağrılması gerekmez. Ey Allah'ın Rasulü! Hiç

kimse onların hepsinden çağrılır mı?" diye sorunca, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet; ve senin onlardan olmanı dilerim ey Ebu Bekr!"** buyurur. Bu hadisi, Buhari rivayet eder. İbni Hibban'daki rivayette ise **"Sen O'sun ey Ebu Bekr!"** buyurur. İmam Ahmed ve İbni Ebi Şeybe, sahih bir senetle şu hadisi nakleder: **"Her ibadet sahibi için cennet kapılarından bir kapı vardır; oradan o ibadetle çağrılır."**

İmam Malik rahimehullah'tan nakledilen şu esere kulak verin: Abidlerden Abdullah el-Umeri İmam Malik'e bir mektup yazarak onu uzlete ve tek başına ibadete teşvik eder. İmam Malik rahimehullah ona şöyle cevap verir: "Şüphesiz Allah, rızıkları paylaştırdığı gibi amelleri de paylaştırmıştır. Belki namazda kendisine kapı açılan bir adama, oruçta kapı açılmaz. Bir diğerine ise sadakada bir kapı açılır fakat oruçta kapı açılmaz." Sonra şöyle der: "İlmi yaymak, en faziletli iyiliklerdendir. Ben, bana açılan kapıya razı oldum, Benim içinde bulunduğumun (ilmin) senin içinde bulunduğundan (zühtten) daha aşağıda olduğunu sanmıyorum ve ikimizin de, iyilik ve hayır üzere olmasını dilerim."

Abdullah b. Mübarek şöyle der: "Malik gibi yükselen birini daha görmedim. Ne çok namazı, ne de çok orucu vardı. Fakat iyi bir gönlü vardı." İmam Zehebi rahimehullah, buna ilavede bulunarak şöyle der: "İmam Malik'in içinde bulunduğu ilim ve ilmi yayma, kendisiyle Allah rızasını isteyen için nafile namazlardan ve nafile oruçlardan daha daha faziletlidir."

Ey Müslümanlar!.. Hayır yolları çoktur. Salih amel kapıları açıktır. İlim ehli şöyle der: "Salih amellerin hepsi genelde tek bir insana açılmaz. Onlardan bir kısmı kendisine açılırsa, diğerleri açılmaz. İnsanlardan çok azına çeşitli kapılar açılır. Bu nedenle Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu Bekr radıyallahu anh'a **"Onlardan olmanı dilerim ey Ebu Bekr!"** buyurmuştur."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri hayrı çok sevdikleri ve salih amele çok düşkün oldukları için, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e hangi amelin daha faziletli ve hangi amelin Allah'a daha sevimli olduğunu sorarlardı. Çünkü onlar, bütün amelleri yapmanın insanın gücü ve takati dışında olduğunu biliyorlardı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in çeşitli zamanlarda ve çeşitli durumlarda bu sorulara verdiği cevap farklı idi. İlim ehli, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in cevaplarının farklı olmasındaki hikmeti açıklayarak şöyle demiştir: "Bu, soranların durumlarının ve vakitlerinin farklı olması nedeniyledir. Her soru sorana ihtiyaç duyduğu, rağbet ettiği ya da kendisine layık ve kendisine uygun olan şeyi bildirmiştir."

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bu sorulara verdiği şu cevaplar üzerinde düşünün: Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Amellerin hangisi Allah'a daha sevimlidir?" diye sordum. Şöyle buyurdu: **"Vaktinde kılınan namaz."** "Sonra hangisi?" dedim. **"Anne-babaya iyilik etmek"** buyurdu. "Sonra hangisi?" dedim. **"Allah yolunda cihad etmek"** buyurdu. Abdullah b. Mes'ud der ki: "Bana onları bildirdi ve şayet daha fazlasını isteseydim, bana daha da bildirecekti." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder, hadisin lafzı Buhari'deki rivayet aittir.

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Maiz radıyallahu anh "Amellerin hangisi daha faziletlidir?" sorusuna Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle cevap verdiğini bildirir: **"Tek olan Allah'a iman etmek, sonra cihad etmek, sonra makbul**

bir hacc ki o, güneşin doğduğu yerle battığı yer arası kadar diğer amellerden üstündür." Bu rivayetin bir benzeri, Buhari ve Müslim'de ve Sünen kitaplarında da vardır.

Nesâi'nin Süneni'nde, Ebu Umâme radıyallahu anh kanalıyla, "Amellerin hangisi daha faziletlidir?" sorusuna Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle cevap verdiği rivayet edilir: **"Oruç tut; çünkü onun dengi yoktur."**

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Zerr radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Ey Allah'ın Rasulü! Amellerin hangisi daha faziletlidir?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'a iman etmek ve O'nun yolunda cihad etmek."** Ebu Zerr, "Hangi köleyi azât etmek daha faziletlidir?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Fiyatı en pahalı olan ve sahibi yanında en değerli olandır."** Ebu Zerr, "Ya yapamazsam, ne dersin?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bir iş yapana yardım edersin ya da bir iş yapmayı bilmeyen için iş yaparsın."** Ebu Zerr, "Ya buna da gücüm yetmezse, ne dersin?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Kötülük yapmaktan kendini alıkoyarsın, çünkü o da kendine verdiğin bir sadakadır."**

Zurâra b. Ebi Evfâ radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Hangi amel daha faziletlidir?" diye sorulduğunu ve şöyle cevap verdiğini nakleder: **"Konaklayan (ve sonra yeniden) yola çıkandır."** "'Konaklayan (ve sonra yeniden) yola çıkan' kim?" derler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kur'an'ı başından sonuna ve sonundan başına okuyan Kur'an sahibidir. Her bir konaklayışında (hatmedişinde) yeniden yola koyulur (yeniden okumaya başlar)."** Bu hadisi, Darimi Süneni'nde rivayet eder.

Aişe radıyallahu anha şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e, " Amellerin hangisi Allah'a daha sevimlidir?" diye sorulur. Şöyle buyurur: **"Az da olsa, devamlı olanıdır."** Ve şöyle buyurur: **"Amellerden güç yetirebileceğiniz kadarını yüklenin."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Muaz radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e "Amellerin hangisi Allah'a daha sevimlidir?" diye sordum. Şöyle buyurdu: **"Dilin Allah'ın zikriyle ıslak olarak ölmendir."** Bu hadisi, İbni Hibban Sahihi'nde rivayet eder.

Ebu Davud'da ise, Muaz radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz ki namaz, oruç ve zikir Allah yolunda sadaka vermekten yediyüz kat daha üstündür."**

Fakirler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Zenginler ecirleri alıp gittiler. Bizim namaz kıldığımız gibi onlar da namaz kılıyorlar. Bizim oruç tuttuğumuz gibi onlar da oruç tutuyorlar. Onlar (ayrıca) mallarının fazlasıyla sadaka veriyorlar."

İlim ehli der ki: "Fakirler, sadakanın ancak mal ile olacağını sandılar ve onlar bundan acizdiler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onlara, iyilik ve ihsan fiillerinin hepsinin bir sadaka olduğunu bildirir ve onlara şöyle der: **"Allah sizin için sadaka vereceğiniz şeyler kılmadı mı? Her bir tesbih getirmede bir sadaka vardır. Her bir tekbir getirmede bir sadaka vardır. Her bir hamdetmede bir sadaka vardır. Her bir kelime-i tevhid getirmede bir sadaka vardır.**

İyiliği emretmek bir sadakadır. Kötülükten alıkoymak bir sadakadır. Sizden birinin (ailesiyle) cinsel ilişkisinde dahi bir sadaka vardır."

Allah'ın kulları!.. Hayır yolları çoktur ve salih amel kapıları geniştir. Daha da ötesi; tek bir amelde bile fazilet, Allah'ın kuluna bağışladığı iman kuvveti, ihlas, nefis tezkiyesi ve tevekküle göre farklı farklıdır. Nesâi ve Ebu Davud, Abdullah b el-Cubeni radıyallahu anh kanalıyla şunu rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e, "Amellerin en faziletlisi hangisidir?" diye sorulur. Şöyle buyurur: **"İçerisinde hiçbir şüphe bulunmayan iman, ganimet alımında sadakatsizlik yapılmayan cihad ve kabul olunmuş hacdır."** Denilir ki: "Hangi namaz daha faziletlidir?" **"Kunutu uzun olan"** buyurur. Denilir ki: "Hangi sadaka daha faziletlidir?" **"Malı az olanın verdiği"** buyurur. Denilir ki: "Hangi hicret daha faziletlidir?" Şöyle buyurur: **"Allah azze ve celle'nin haram kıldığını terkeden(in hicreti)dir."**

Ebu Davud'un Süneni'nde, Muaz radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Savaş iki türlüdür: Allah rızasını dileyen, imama itaat eden, değerli malından harcayan, yoldaşına zorluk çıkarmayan ve bozgunculuktan uzak duranın uykusunun ve uyanıklığının hepsine ecir vardır. Övünmek için, riya ve gösteriş için savaşa çıkan, imama isyan eden ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran ise en ufak bir ecirle dahi dönmez."**

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Durum böyle olduğuna göre, Allah'ın kullarına açtığı çeşitli ibadet ve tâat kapılarına, hayırda yarışma yollarına bakın. Allah'ın Kur'an-ı Kerim ile ilgilenmek; namazda ve namaz dışında, gece ve gündüz ayakta, oturarak ve yanı üzere yaslanarak Kur'an okumak nasip ettiği kimseler görürsünüz. Allah, onlardan bazılarına Kur'an öğretmeyi ve okutmayı, anlamayı ve anlatmayı nasip eder.

Allah bazı insanlara da ilim ya da tevhid, hadis, fıkıh, tefsir ve benzeri ilim kapılarından birini nasip eder. Diğerlerine de; dil, tarih, siyer ve ticari ilimler gibi başka ilimler bağışlar. Bazıları iyi öğretmenlik yapar. Bazıları iyi vaaz ve nasihat eder. Bazıları da, derleme ve telif işiyle uğraşır.

Allah, kullarından bazılarını namazda başarılı kılar. Namaz onun en önemli uğraşı ve gözünün aydınlığıdır. Gece ve gündüz huşû içinde namaz kılar.

Bir diğerini ise Allah nafile oruç tutmada başarılı kılar. Oruç tutmanın müstehap olduğu Pazartesi ve Perşembe günleri ile her ayın onüçüncü, ondördücü ve onbeşinci günleri oruç tutar. Veya bir gün oruç tutar, bir gün tutmaz. Bu konuda, başkalarının güç yetiremediğine güç yetirir.

Bu arada; Allah azze ve celle'nin, diğer bir takım insanlara anne-babaya daha çok iyilik yapma ve akrabalarla daha çok ilgilenme özelliği bağışladığını görürsün. Onları ziyaret ederler ve hallerini sorarlar. Hiç bir karşılık beklemeden onlara iyilik ve ihsanda bulunurlar.

Bazılarına ise, ülke içinde ve ülke dışında fakirlere ve yardıma muhtaç olanlara yardım etme kapısı açılır. Dullara, miskinlere, kimsesizlere ve fakirlere yardım eder. Yardım toplamaktan ve zenginlerin kapısını çalmaktan, hayırseverlere başvurmaktan ve hayrı hak sahiplerine ulaştırmaktan bıkmaz. Sıkıntıları gidermek, borçluların

borçlarını kapatmak, yetimlere bakmak ve onları gözetmek, eğitimlerini ve korunmalarını üstlenmek için sürekli bir şekilde çalışır.

Allah, bazı insanları da cami yapımında ve vakıf kurmada başarılı kılar. Günümüzde müzmin hastalıkların yayılmasıyla ve ilaçların ve tıbbi cihazların pahalılığıyla birlikte tıp alanında, tedavi, ilaç ve tıbbi cihaz temini alanlarında Allah'ın kendilerine açtığı kapıların farkındadırlar.

Diğer bir takım kimseleri ise Allah, karşılıksız ve gönüllü yapılan faaliyetlerde, iyiliği emretmede ve kötülükten alıkoymada, bu yolda karşılaşılan eziyetlere sabretmede başarılı kılar ve bu konuda, başkalarının katlanamadığına katlanırlar.

İnsanlar arasında, aracılık yapmada ve insanların arasını düzeltmede balşarılı kılınanlar vardır. Esirleri kurtarırlar, kanların akmasını önlerler, kötülükleri uzaklaştırırlar, batıla ve zulme engel olurlar; bu konuda başkalarının yapamadığını yaparlar. **(Güzel söz ve bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha iyidir.)** *(2/el-Bakara/263)* **(Onların fısıldaşmalarının bir çoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka yahut bir iyilik yahut da insanların arasını düzeltmeyi isteyen(in fısıldaşması) müstesnâ. Kim Allah'ın rızasını elde etmek için bunu yaparsa, biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.)** *(4/en-Nisâ/114)*

Ey Müslümanlar!.. Salih amelin alanı geniştir ve salih amel anlayışı kapsamlıdır. Kalplerin ve âzâların amelleri, sözler, fiiller ve amaçlar, gizli ve aşikar olanlar, ferdi ve cemaatle yapılan genel ve özel ibadetler, misafire ikram, hasta ziyareti, cenazeye katılmak, davete icabet, zulme uğrayana yardımcı olmak, fakiri teselli etmek, su dağıtmak, sıkıntıda olanın sıkıntısını gidermek, borçlunun ödeme süresini uzatmak, yolunu kaybedene yol göstermek, iş fırsatları icat etmek salih amel kapsamına dahildir. Şüphesiz hayvanlara iyilik etmede de sizin için bir ecir vardır. Kim bir ekin eker veya ağaç diker de ondan bir insan, bir kuş ya da bir hayvan yerse, bununla ona bir ecir yazılır. **"Kim savaşa çıkan birini donatırsa o da savaşa çıkmıştır."**

Ey kardeşler!.. Bir amelde başarılı olmak onu sevmekle ve onu çokça ve en iyi şekilde yapmakla, onda gayret göstermekle ve her şeyiyle ona yönelmekle olur. Kim bir şeyi çokça yaparsa onunla bilinir. Bu nedenle, salih amellerde birbirinizle yarışın. Melekler, Ademoğullarının salihlerini sever ve onlarla sevinirler. Gayeniz yüce olsun. Çünkü öyle insanlar var ki; oruçlarının, namazlarının ve hayırlı davranışlarının çokluğu nedeniyle cennetin her kapısından çağrılırlar ve diledikleri kapıdan girmek üzere serbest bırakılırlar.

Hayırlarda yarışta ve salih amel işlemede rekabette hedefiniz yüksek olsun. Kişi, nafilerle ve farzı kifayelerle kendisi için açılan kalpıları iyi değerlendirmelidir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(O gün insanlar amellerini görmeleri (karşılığını almaları) için darmadağınık geri dönüp gelirler. Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.)** *(99/ez-Zilzâl/6-8)*

Ey Müslümanlar!.. İnsanlardan bir çoğunun gafil olduğu bir konu var ki, bu konuda uyarıda bulunmak iyi olacaktır. Bu; bazı insanların, kendilerine bazı ibadet kapıları açılmadığı için, özellikle nafile namazlar ve nafile oruçlarda başarılı kılınmadıkları için kardeşlerini küçük görmeleridir. Kim bu konularda başarılı kılınırsa, Allah'a

hamdetsin, başarılı kılındığı salih amele devam etsin ve hayrını artırsın. Fakat başkasına da ayıplayıcı ve küçümseyici bir gözle bakmamalıdır. Belki kardeşine sıla-i rahim, ilim talebi, iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma gibi, iyilik yapmak, yardımda bulunmak ve aracılık etmek ve benzeri senin görmediğin hayır kapıları açılmıştır.

Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh'a derler ki: "Sen az oruç tutuyorsun." Şöyle cevap verir: "Oruç tutmak beni güçsüz düşürerek Kur'an okumaktan alıkoyuyor. Kur'an okumak ise bana daha sevimlidir." İmam Ahmed'in "El-Ilel" isimli eserinde şu nakledilir: "Hasan el-Basri, Allah rızasını dileyerek konuştu ve ilmi tebliğ etti. İbni Sirin ise, Allah rızasını dileyerek sustu." Evzâi'nin şöyle dediği rivayet edilir: "Hasan el-Basri onları vaaz ve nasihatla, Atâ ise ibadetlerle geçti."

Bundan daha açığı, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bazı sahabileri hakkında söylediğidir. Şöyle buyurur: **"Ümmetimin ümmetime en merhametlisi Ebu Bekr'dir. Allah'ın dininde en güçlü olanı Ömer'dir. Hâyâsı en samimi olanı Osman'dır. Allah'ın Kitabı'nı en iyi okuyanı Ubeyy b. Ka'b'dır. Miras ilmini (Farâiz'i) en iyi bileni Zeyd b. Sabit'tir. Helal ve haramı en iyi bileni Muaz b. Cebel'dir. Fakat her ümmetin bir emini vardır. Şüphesiz bu ümmetin emini Ebu Ubeyde ibnu'l Cerrâh'tır."** Bu hadisi, Tirmizi ve Nesâi es-Sünenu'l Kubrâ'da rivayet eder ve Tirmizi, "Hasen-sahihtir" der.

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. Korku, ihlas, murakabe, gıybetten ve hasetten uzak durma, başkalarını küçük görmeme gibi kalbi ameller noktasında; hile ve tuzak kurmama, başkalarının ırzına dil uzatmama konusunda kendinizi kontrol edin. Çünkü bunlar, dağ gibi de olsa –Allah korusun- iyilikleri yer bitirir ve salih amelleri yok eder. İmam Malik'in söylediğini hatırlayın: "İkimizin de hayır ve iyilik üzere olmasını dilerim." Belki onun içinde bulunduğu senin içinde bulunduğundan daha hayırlıdır. Kardeşini senin meşgul olduğun kapıların dışında bir kapı ile meşgul görürsen, "İkimizde hayır üzereyiz" de!. Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **(Ama bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah, iyi davrananlarla beraberdir.)** *(29/el-Ankebût/69)*

Sonra; insanların en hayırlısı, nebiniz Muhammed'e, Allah'ın Rasulü ve beşeriyetin efendisine salât ve selamda bulunun. Rabbiniz, Kitabı'nda size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Davetçilerin ve Mücahitlerin Acı Kaybı

Şeyh Üsame el-Khayyât
Mekke, 05.02.1425 Hicri – 26.03.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! O'nu birleyerek ve O'nu zikrederek, O'na şükrederek ve güzelce ibadet ederek, hükmünü kabul ederek ve emrine teslim olarak O'na giden bir yol arayın.

Ey Müslümanlar!.. Kişinin güzel bir son (hüsnü'l hatime) ile hayatını noktalaması, akıl sahibi kimselerin ulaşmak için çalıştığı, kalplerin kendisine meylettiği ve bakışların kendisine çevrildiği bir emeldir. Çünkü bu dünya hayatı, Allah'ın yeryüzünde yaşayan her canlı için yazdığı ölümle son bulacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacak. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zâtı baki kalacak.)** *(55/er-Rahman/26-27)* Kulu ve rasulüne, yarattıkları arasından seçtiği en hayırlı kimseye, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e seslenerek şöyle buyurur: **(Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedi mi kalacaklar?)** *(21/el-Enbiya/34)*

Bu kaçınılmaz son, onları amel defterlerini noktalanabilecek en güzel şekilde kalıcı salih amellerle noktalamaya sevkeder. Çünkü onlar daima Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğunu hatırlarlar. Müslim Sahihi'nde ve İbni Mâce Süneni'nde, Cabir b. Abdullah radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Her kul, ne üzere öldüyse onun üzerine yeniden diriltilir."**

Bu; kişinin dini için çaba sarfetmesini, Rabbine karşı ihlaslı olarak ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e uyarak Allah için fedakarlıkta bulunmasını gerektirir. Hiç şüphesiz kulun en son fedakarlıkta bulunabileceği şeyi canıdır. Bu nedenle Allah yolunda şehadetin yüce bir makamı vardır ve Allah Subhânehu bunu şöyle açıklar: **(Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Allah'ın lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar. Arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar. Onlar, Allah'tan gelen nimet ve keremin; Allah'ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevincini duymaktadırlar.)** *(3/Âl-i Imrân/169-171)* Bu nedenle; bu ümmetin tarihi boyunca bu dereceye ulaşmak ve bu vaade erişmek için arka arkaya gelen şehitler kafilesine şaşmamak gerekir.

Davetçilerin ve mücahitlerin acı kaybı Şeyh Ahmed Yasin (Allah rahmet eylesin) sözleriyle ve fiilleriyle bu makama erişmek için ısrarla ve kararlılıkla çaba gösterenlerden biriydi. Ben onu böyle bilirim ve hepimiz onu böyle biliriz, onu hesaba çekecek olan Allah'tır ve bizler, Allah'a kimseyi tezkiye edecek değiliz.

Allah'ın kulları!.. Bu hasta ve felçli insanı hedef alan alçakça cinayet, İsra ve Miraç topraklarında sabah-akşam işlenen terörü ve kalpleri üzüntüden parçalayan kanlı olayları ortaya koyan delillere açıkça bir yenisini daha eklemiştir. Bütün bu terör, kendini savunma adına yapılmaktadır. Zalim gaspçının ve işgalcinin böyle bir hakkı varsa; toprağı gasbedilen, kutsal değerleri kirletilen, kanı dökülen ve evlatları sürgün

edilen mazlumun hakkı nerede?..Onun kendini savunma hakkı yok mu?.. Öyleyse bütün bu olanlarda insan hakları nerede?.. İnsan hakları, Müslüman Filistin halkını kapsayacak kadar geniş değil mi?.. Adalet, kanunun üstünlüğü ve benzeri sloganlar ne derece doğru?..

Allah'ın kulları!.. Bu alçakça cinayet ve daha önce yaşanan benzeri cinayetlerle yüreği sarsılan her Müslümana düşen görev, günahı ve azgınlığı artsın ve kötülük denizinde boğulsun diye Allah'ın zalime süre verdiğini unutmamasıdır. Sonra Allah o zalimi, gücüne ve kudretine layık, kurtuluşu olmayacak bir şekilde yakalar. Sahih-i Buhari'de, Sahih-i Müslim'de ve diğer bazı hadis kitaplarında, Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz Allah zalime mühlet verir, sonunda yakaladığında onu asla bırakmaz."** Sonra şu ayeti okur: **(Rabbin haksızlık eden memleketleri (onların halkını) yakaladığında, O'nun yakalayışı işte böyle (şiddetli)dir. Şüphesiz O'nun yakalaması pek elem vericidir, pek şiddetlidir.)** *(11/Hûd/102)*

Şüphesiz bu, sağlam bir tuzağa apaçık bir şekilde işaret etmektedir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Onlara mühlet veriyorum. Doğrusu benim tuzağım çok sağlamdır.)** *(68/el-Kalem/45)*

Allah Teâlâ ne doğru buyurur: **(Ehli kitaptan inkar edenleri, ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah (O'nun azabı), onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem de müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın!)** *(59/el-Haşr/2)*

Ey Allah'ın kulları!.. Musibetler indiğinde ve felaketler arka arkaya meydana geldiğinde sabrı tavsiye etmek, yapılması gerekeni yapmamak ve ihmalkar davranmak için bunu araç edinmek şeklinde anlaşılmamalıdır. Bilakis sabretmek, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle buyuran Allah'ın emrini yerine getirmektir: **(Sabret! Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan dolayı kederlenme; kurmakta oldukları tuzaktan kaygı duyma!)** *(16/en-Nahl/127)* Ve şöyle buyurur: **(O halde, peygamberlerden azim sahibi (ulu'lazm) olanların sabrettiği gibi sen de sabret. Onlar hakkında acele etme!)** *(46/el-Ahkâf/35)*

Sabrın içinde Allah Teâlâ'yı birleme, Allah'ın kaza ve kaderine iman, düşmanı sindirme ve tasalandırma, şeytana ve vesveselerine galip gelme, nefsin evhamını bastırma ve kalbi güçlendirme, Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın **(Yalnız sabredenlere, mükafatları hesapsız ödenecektir)** *(39/ez-Zümer/10)* kavlinde açıkladığı ecre kavuşma bulunduğu için sabretmek gerekir.

Bu nedenle, müminin sevindirici ve üzücü anlardaki tüm işleri hayırlıdır. Müslim'in, Suhayb b. Sinan radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müminin işine hayret! Şüphesiz onun her işi hayırlıdır ve bu durum ancak mümin için geçerlidir. Kendisine sevindirici bir şey isabet ederse şükreder ve bu onun için hayırlı olur. Kendisine üzücü bir şey isabet ederse sabreder ve bu onun için hayırlı olur."**

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Daima sabredenlerden olun. Allah Teâlâ'nın, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini hatırlayın. O, sözlerin en doğrusu ve en güzeli olan Kur'an'da şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Bereket Alanları

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 14.01.1425 Hicri – 05.03.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. İnsanlar bu dünyada çeşitli ameller işlerler. Onlardan, Allah'a isyan olan ve O'nun gazabına yol açanlar eriyip gider. Allah'ın rızası doğrultusunda ve Allah'a itaat olanlar ise büyüyüp gelişir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır.)** *(13/er-Ra'd/17)* Allah için olmayan her şeyin bereketi alınmıştır. Yalnızca Allah Subhânehu ve Teâlâ bereket verendir. Bereketin tamamı O'ndandır. O, yarattıklarından dilediğine bereket verir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kıyamet saatini bilmek de O'na mahsustur. Siz O'na döndürüleceksiniz.)** *(43/ez-Zuhruf/85)*

Allah ile bağlantılı olan her şeyde bereket vardır. Allah Teâlâ'nın ismi mübarektir ve onunla berekete ulaşılır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adı yücelerden yücedir.)** *(55/er-Rahman/78)*

Allah celle ve alâ, rahmeti gereği hayırlar bağışlar ve lütfu ile bereketleri kat kat artırır. Rızkın ve amelin genişliği çokluğuyla değildir. Ömrün artması da, ayların ve yılların ardarda geçmesiyle değildir. Bilakis rızık ve ömür genişliği, onun bereketli olmasıyladır. Bereketli çalışmayla dünyada güzel bir anı bırakılır ve ahiret için bolca sevap kazanılır. Kalpler temizlenir, nefisler arınır ve ahlak yücelir. Bereket az bir şeyde olursa mutlaka onu çoğaltır. Çok şeyde olursa, yine ona fayda verir. Allah'ın bereketine herkesin mutlaka ihtiyacı vardır. Nebiler ve rasüller dahi, Allah'tan bereket isterler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Eyyub aleyhisselam çıplak olarak yıkanırken üzerine altından çekirge yağdı. Eyyub, avuçlarıyla onları elbisesine koymaya başladı. Rabbi ona, "Ey Eyyub! Ben seni bu gördüğünden müstağni kılmadım mı?" buyurdu. (Eyyub), "Evet (müstağni kıldın), fakat benim için senin bereketinden müstağni olmak yoktur" dedi."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Peygamberler ve davetçiler salih amelleri ile, hayra ve hidayete çağrıları ile mübarektirler. İsa aleyhisselam şöyle der: **(Nerede olursam olayım, O beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekatı emretti.)** *(19/Meryem/31)* Nuh aleyhisselam ise, Allah'ın bereketiyle gemiden indi: **(Denildi ki: Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in!)** *(11/Hûd/48)* Nuh aleyhisselam, Rabbinden kendisini bereketli bir yere indirmesini istedi. **(Ve de ki: Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen iskan edenlerin en hayırlısısın.)** *(23/Mü'minûn/29)* Allah, İbrahim aleyhisselam'a ve ailesine bereket bağışladı. **(Salihlerden bir peygamber olarak O'na (İbrahim'e) İshak'ı mübarek (kutlu ve bereketli) eyledik.)** *(37/es-Saffât/112-113)* O'nu ve ailesini bereketli kıldı. **(Ey ev halkı! Allah'ın rahmeti ve bereketi sizin üzerinizdedir. Şüphesiz O; övülmeye layıktır, iyiliği boldur.)** *(11/Hûd/73)* İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Bu mübarek ve temiz ev, dünyanın tüm evleri içerisinde kesinlikle en şereflisidir. İbrahim aleyhisselam'dan sonra gelen her peygamber O'nun ev halkındandır. Onlardan sonra cennete giren Allah dostları, onların yoluyla ve çağrısıyla cennete girer."

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem; Rabbinden, kendisine verdiğini bereketli kılmasını isteyerek şöyle dua eder: **"Verdiğinde benim için bereket kıl!"** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Müslümanların birbirleriyle karşılaştıklarındaki selamlaşmaları; selam, rahmet ve bereket talebidir.

Ey Müslümanlar!.. Kur'an-ı Kerim'in hayırları çok ve geniştir. Mübarek, hikmet dolu, hakla batılı ayıran bir kitaptır. Allah onu, rahmet ve şifa, açıklama ve hidayet olarak indirmiştir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İşte bu (Kur'an) da, bizim indirdiğimiz hayırlı ve faydalı bir öğüttür. Şimdi onu inkar mı ediyorsunuz?)** *(21/el-Enbiya/50)*

Bakara Suresi, mübarek bir suredir ve öğrenilmesi emredilmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bakara Suresi'ni öğrenin. Çünkü onu öğrenmek bereket, onu terketmek ise ziyandır. Sihir yapanlar ona güç yetiremezler."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Rızık genişliği ve ömrün bereketli olması, sıla-i rahimdedir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim rızkının genişletilmesini ve ecelinin geciktirilmesini isterse akrabası ile bağ kursun."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Alışverişte ve ilişkilerinde doğru sözlü ve dürüst olanın kazancı bereketli olur ve üzerine hayır yağar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Satıcı ve alıcı birbirlerinden ayrılmadıkça muhayyerlik hakkına sahiptir. Eğer doğru sözlü iseler alış-verişleri bereketli olur. Ancak yalan söylerler ise bu alış-verişin bereketi giderilir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İslam, aileye ve ailenin bereketli olmasına önem vermiştir. Ailenin ilk kuruluşundan itibarek bereketli olması için, nikah anında karı-kocaya bereket dilenmesini meşru kılmıştır. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bir kişi evlenince ona şöyle derdi: **"Allah senin için bereketli kılsın ve bereketini daim eylesin. İkinizin arasını hayırla birleştirsin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahihtir" der.

Eşlerin en bereketlisi, nikahında külfeti az olanıdır. Mutlu koca, zorlaştırmayıp kolaylaştırandır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınların en bereketlisi, külfeti en az olanıdır."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Mübarek/bereketli eş; Allah'a ibadet eden, Allah'a isyan olmayan şeylerde kocasının haklarını yerine getiren eştir. Mübarek/bereketli çocuk ise; Rabbi'ne ibadet üzere yetişen, Nebisi'nin sünnetine sarılan, günahlardan ve isyandan kendisini koruyan çocuktur.

Aile reisi evine girdiğinde, bereket umarak ailesine selam vermelidir. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, kendisine şöyle dediğini nakleder: **"Ey oğulcuğum! Ailenin yanına girdiğinde selam ver ki senin üzerine de, ailenin üzerine de bereket olsun."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahihtir" der. Mübarek/bereketli adam ise, bulunduğu her yerde faydalı olandır.

Kul, Rabbine yaklaştıkça vakti bereketlenir. Kısa bir sürede çok iş yapar. Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh, sabah namazından önce bir hastayı ziyaret eder, bir cenazeyi

takip eder, bir fakiri doyurur ve oruçlu olarak sabahlar. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Bugün sizden kim oruçlu oldu?"** Ebu Bekr radıyallahu anh, "Ben" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bugün sizden kim bir cenazeyi takip etti?"** Ebu Bekr radıyallahu anh, "Ben" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bugün sizden kim bir fakiri doyurdu?"** Ebu Bekr radıyallahu anh, "Ben" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bugün sizden kim bir hastayı ziyaret etti?"** Ebu Bekr radıyallahu anh, "Ben" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Bunlar) kimde bir araya gelirse o mutlaka cennete girer."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Arkadaşlıkların en hayırlısı, salihlerle arkadaşlık etmektir. Meclislerin en değerlisi, zikir meclisleridir. Melekler o meclislerde hazır bulunur ve o meclislere katılanlar bağışlanır. Melekler der ki: "Onların arasında falan da vardı, o yalnızca bir ihtiyacı için gelmişti" Allah azze ve celle şöyle buyurur: **"Onlar öyle kimseler ki, onlarla beraber oturan şaki olmaz."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Bu, kendilerine ve kendileriyle birlikte olanlara getirdikleri berekettir.

Mübarek/bereketli mal; hayrı çok ve yararı bol olan, Allah rızası dilenerek iyilik ve ihsan yollarında harcanandır. Az bir helal kazanca kanaat eden ve ilişkilerinde doğru sözlü ve dürüst olanın malında ve çocuklarında bereket görülür. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim onu (malı) hakkı ile alır ve hakkı olan yere koyarsa, o ne güzel destektir."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Dünyanın sevinci ancak helal kazanç ile tam olur. Hayra bağış ve iyilik ile malın miktarı artar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sadaka hiç bir malı eksiltmez."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Ve şöyle buyurur: **"İnfak et (hayra harca) ki, Allah da sana versin."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

İffetli bir şekilde ve kanaatkar davranarak, istemeksizin ve bütün kalbiyle ona yönelmeksizin kendisine verileni alan için kendisine verilen bereketli kılınır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim onu gönül rahatlığıyla (nefsi arzulamadan ve peşinde koşmadan) alırsa, onda kendisi için bereket kılınır. Kim de onu nefsi arzulayarak alırsa, onda kendisi için bereket kılınmaz."**

Kul yediği ve içtiğinde de bereketi gözetmelidir. Bereketli yiyecek, tabağın ortasından yemediğin, önünden yediğin ve Allah'ın adını anarak yediğindir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bereket, yemeğin ortasına iner. Bu nedenle kenarlarından (başlayarak) yiyin ve ortasından (başlayarak) yemeyin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahihtir" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, yemek bittikten sonra bereket umarak parmakların yalanmasını ve tabakta yemek bırakmadan yenilmesini emretmiştir. Şöyle buyurur: **"Sizler bereketin nerede olduğunu bilmezsiniz."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Yemeği topluca yemekte bereket vardır. Ayrı ayrı yemekte ise, yemeğin bereketi kaldırılır. Vahşi b. Harb şöyle der: Dediler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler yemek yiyoruz fakat doymuyoruz." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Belki siz ayrı ayrı yiyorsunuz."** "Evet" dediler. Bunun üzerine şöyle buyurdu: **"Yemeğiniz için toplanın ve üzerine Allah'ın ismini zikredin ki (Allah) onda sizin için bereket kılsın!"** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Suların en değerlisi, en yararlısı ve en bereketlisi zemzem suyudur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz o, mübarektir. Şüphesiz o, doyurucu bir taamdır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!..Allah, bazı zamanları ve bazı mekanları seçerek onları daha şerefli ve bereketli kılmıştır. Kadir gecesi mübarek bir gecedir. Kıymeti yüksek ve derecesi büyüktür. **(Şüphesiz biz onu (Kur'an'ı) mübarek bir gecede indirdik.)** *(44/ed-Duhan/3)* Sabah namazından sonra gündüzün başlangıcı, rızıkların ve bereketlerin indiği mübarek bir ganimet vaktidir. Allah, Kitabı'nda o vakit ile yemin etmiştir. Şöyle buyurur: **(Kararmaya yüz tuttuğunda geceye andolsun ve ağarmaya başladığında sabaha andolsun.)** *(81/et-Tekvir/17-18)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, sabahın ilk saatlerinin bereketli olması için dua ederek şöyle buyurmuştur: **"Allah'ım! Ümmetim için sabahın ilk saatlerini bereketli kıl!"** Bu nedenle; sabah namazı ile güneşin doğuşu arasındaki zamanda uyumak, günün en verimli vaktini kaçırmaktır.

Beytullah, mübarektir. Dünya evleri içerisinde ondan daha mübareği; hayrı daha çok ve daha devamlı, insanlar için daha yararlı bir ev yoktur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz, alemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet), Mekke'deki (Kâbe)dir.)** *(3/Âl-i Imrân/96)*

Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in şehri, mübarek bir şehirdir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in mescidinde kılınan bir namaz, başka mecsitlerde kılınan bin namazdan daha faziletlidir. Sa'ı ve müddünde (Sa' ve müdd, birer ölçü birimidir) bereket vardır. Âliye bölgesinin hurması şifalıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ım! Bizim için Medine'mizde bereket kıl! Bizim için sa'ımızda ve müddümüzde bereket kıl!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Diğer bir rivayette ise şöyle buyurur: **"Allah'ım! Bereketle beraber iki bereket daha ver!"** Ve şöyle buyurur: **"Allah'ım! Mekke'de olan bereketin iki mislini Medine'de kıl!"** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Nevevi rahimehullah şöyle der: "Bereket, ölçünün bizzat kendisinde gerçekleşmiştir. Öyle ki, Medine'nin dışında yeterli olmayan bir müdd, Medine'de yeter. Bu, Medine'de yaşayanların hissettiği bir olaydır." Allah, yeryüzündeki bazı yerlere bereket vermiştir. Şöyle buyurur: **(Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir.)** *(17/el-İsrâ/1)*

Her zaman ve her mekan için geçerli olan sürekli fazilet, iman etmek ve salih amel işlemektedir. Hangi mekan ve amel kişinin iman edip salih amel işlemesine daha çok yardımcı olursa, onun için orası daha hayırlıdır. Selman radıyallahu anh şöyle der: "Şüphesiz toprak hiç kimseyi mukaddes/kutsal yapmaz. Kişiyi ancak ameli kutsal yapar."

Ey Müslümanlar!.. Kullar açıkça günah işlerlerse, üzerlerine peşpeşe cezalar gelir. Yeryüzünde günah azaldıkça, Allah'ın bereketinin etkileri ortaya çıkar. Günahların yaygınlaşması, hayırların ve bereketlerin ortadan kalkmasına sebep olur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Şayet doğru yolda gitselerdi, bu hususta kendilerini denememiz için onlara bol su verirdik. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Rabbin) onu gitgide artan çetin bir azaba uğratır.)** *(72/el-Cinn/16-17)*

Malın, ömrün, ilmin ve amelin bereketinin kalkmasında en büyük etken günahlardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz kul, işlediği bir günah sebebiyle rızıktan mahrum edilir."** Bu hadisi, İbni Mâce rivayet eder.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Özetle; masiyet, Allah'a isyan eden kişiden din ve dünya bereketini siler. Böylece onun ömründe, dininde ve dünyasında bir bereket göremezsin."

Allah katındakine ancak O'na ibadet ederek ulaşılır. Mutluluk, Allah'a yaklaşmadadır. Çokça ibadet etmekle bereketler iner. Tevbe edip Allah'a dönmekle, senin için rızık kapıları açılır.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(O (peygamberlerin gönderildiği) ülkelerin halkı inansalar ve (günahtan) sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık, fakat yalanladılar, biz de yaptıkları yüzünden onları yakalayıverdik.)** *(7/el-A'râf/96)*

Ey Müslümanlar!.. Bereketin kaldırılması, başarısızlığı ve kalbin bozulmasını da beraberinde getirir. En faydalı şey, en bereketli olandır. Allah'ın kendisine bereket verdiği mübarektir. Şeriatın izin vermediği şeylerden bereket umulmaz. İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, nefisleri arındırır ve durumları düzeltir, toplumlara bereket getirir. Sözünde doğruluğa bağlı kalanın sözünde hikmet ve fiillerinde doğruluk görülür. Hakkı olmayan malı alana o malın faydası olmaz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim de onu hakkı olmadan alırsa, yiyip de doymayan gibi olur."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Faiz, faydasızdır ve malın bereketini giderir. Üzüntü ve keder getirir. Faiz yiyen, bir serabın peşinden koşmaktadır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Allah faizi tüketir(faiz karışan malın bereketini giderir), sadakaları ise bereketlendirir. Allah, küfürde ve günahta ısrar eden hiç kimseyi sevmez.)** *(2/el-Bakara/276)*

Yemin, malı tüketir ve kazancının bereketini giderir. Malın tükenmesinden korkarak sadaka vermemek, malın telef olmasına neden olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ım! (Sadaka vermeyip malı) elinde tutana bir telef ver."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

İbadet ve sünnete uyma yönüne koyul! Mal edinmede haramlardan ve şüpheli şeylerden uzak dur ki, Allah alışverişinde bereket kılsın.

Şeyh Ahmed Yasin'in Şehadetinden Alınacak Dersler

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 12.02.1425 Hicri – 02.04.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Kim bu dünyada takvâyı tam olarak yerine getirirse, mutlu olur ve yükselir. Ahirette ise yüce derecelere ulaşır. Her halükarda Allah'tan hakkıyla korkun. Yüce Allah'ın izniyle durumunuzu ve geleceğinizi düzeltin, sapıklığa düşmekten kurtulun.

Ey Müslümanlar!.. İslam Ümmeti'nin çağımızdaki halini idrak etmek için kişinin çokça bir çaba harcaması gerekmez. En acısı olmasa da, upuzun tarihi boyunca bir acıdan daha başka bir acıya sürüklenmektedir. Bugünkü sıkıntısı geçmiş sıkıntıları gibi değildir. Bir çok alanda yaşadığı musibet ve sıkıntılar, neredeyse daha önce hiç görülmemiş musibet ve sıkıntılardır. Bu, tehditlerin tehlikeli, çatışmaların şiddetli ve entrikaların azılı olmasındandır. Bütün bunlar, diğer ümmetlerin dışarıdan üzerine çullanması ve içerideki yapısının sağlam olmamasında kendini gösterir.

Ebu Davud ve diğer bazı hadis alimleri, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yemek yiyenlerin yemek kabına birbirini çağırdığı gibi ümmetler de size karşı birbirlerini çağırırlar."** Bir kişi der ki: "O gün biz azınlıklardan mı olacağız ey Allah'ın Rasulü?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bilakis siz o gün çok olacaksınız fakat selin köpüğü gibi önemsiz olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu alacak ve sizin kalbinize "vehn" atacak."** Derler ki: "'Vehn' nedir, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamak."**

Ey Müslümanlar topluluğu!.. İşte bu uyarı bugün gerçekleşmiş durumdadır. İslam Ümmeti'ne karşı birbirlerini çağıranlar zirvede ve en önde yaşarken İslam Ümmeti dilencilik hayatı ve felaketler yaşamaktadır. Duyarlı insanlar bu acı gerçeği kabul ediyorlarsa, ulaşmak istedikleri uzak bir hedefe baktıkları içindir. Çünkü hatayı ve kusuru kabullenmek, ıslah ve değişim yolunda atılacak ilk adımdır. Yapılması gereken ilk iş; doğru inanç ve güçlü iman, ihlaslı ibadet, aydınlık fikir ve değerli ahlak ile nefisleri bina etmektir.

İnanç kardeşleri!.. Fertlere ve toplumlara en çok zarar veren kusur ümmetin dininde ve inancında eksiklik duygusuna kapılması; fikrini, kültürünü ve uygarlık mirasını küçük görmesi; fikir ve kültür korsanlarının, ümmeti rezalet bataklıklarına ve anarşizm uçurumuna sürükleyen ahlak simsarlarının peşine takılmasıdır. Bütün bunlar; milletlerin hezimetinin, halkların alt-üst olmasının, asâletlerin ve uygarlıkların yıkılmasının en büyük sebebidir. Ümmetimiz bunlardan çok çekmiştir ve bütün bunlar ümmetimizi, zirveden en aşağıya indirmiştir. Hayatın bir çok alanında yaşadığı geri kalmışlıkla birlikte ümmete, sadece uluslararası kuvvetler karşısında değil, küçücük bir kuvvet karşısında bile korku ve zayıflık isabet etmiştir. Oysa o kuvvetin bizzat kendisi zayıftır ve kendi içinde ihtilaf halindedir. Fakat İslam Ümmeti'ne karşı aslan kesilmekte, zaman zaman onlara katliam uygulamaktadır. Ülkeleri dolaşarak kaynaklarını çalmakta ve güçlerini sömürmektedir. Kutsal değerlerini çiğnemekte ve topraklarını işgal etmektedir. Sanki o topraklar her

saldırgana açık bir alandır. Bütün bunlara fikir yokluğu, ahlak bozukluğu, eğitimin yüzeyselliği de eşlik eder. Kültür ve medyada da her şey tersine dönmüştür. Dine gericilik gözüyle bakılır. Olay bununla da bitmez, daha da kötüsüne ulaşır. Kişilikleri silinmiş, şahsiyetleri alınmış, fikirleri zehirlenmiş nesiller yetiştirmeye kadar gider. Dinine ve toplumuna yabancı davaların sözcülüğünü yaparlar. Olayları istismar eder, hedeflerini gerçekleştirmek ve hesaplarını görmek için krizler çıkarırlar. Halkı ilgilendiren önemli işlerde değersiz insanlar konuşur ve bir çok yazar helal ve haramla ilgili konulara dalar. Şeriatla ilgili konularda konuşmak, işi olmayanların işi haline gelmiş ve bazı insanlar da bu durumdan kurtulmak için şiddet kültürüne yönelmiştir.

İslam Ümmeti!.. İslam Ümmeti'nin yaşadığı bölgede şu ana kadar görülen en tehlikeli felaket, azgın siyonizmin İslam Ümmeti'ne saldırılarıdır. Bugünlerde siyonistler; İslam Ümmeti'ne, dinine, kutsal değerlerine ve simgelerine karşı rastgele saldırmaktadır. Bu azgın grubun işlediği cinayetler zincirinin sonuncusu, genelde İslam Ümmeti'ni ve özelde Filistin halkını üzen, Şeyh Ahmed Yasin'in şehit edilmesidir. Allah ona çokça rahmet eylesin ve onu şehitler ve sıddıklar grubuna dahil eylesin. Onu, cennette en yüksek derecelere yükseltsin. Ağlayanlar onun gibisine ağlasın. İnnâ lillahi ve innâ ileyhi râciûn.

Bu çirkin cinayetin başını; şerrin "ş"sini, alçaklığın "a"sını, terörün "r"sini, orman kanununun "o"sunu ve azgınlığın "n"sini adında toplayan üstlenmiştir.

"Gözlerin lakap sahibi bir kişiyi gördüğünde "
"Lakabının özelliklerini taşıdığını görürsün."

Bu çirkin cinayet bütün İslam Ümmeti'nin, daha da ötesi hakka ve adalete, özgürlüğe ve insan haklarına inanan dünyadaki bütün şerefli insanların duygularını sarsmıştır. Yine bu cinayetin işleniş şeklinde siyonistlerin işledikleri en çirkin hainlik, zulüm ve aşağılık görüntüleri vardır. İsrail'in yaşlı ve tekerlekli sandalyeye mahkum mücahit Şeyh Ahmed Yasin'i (Rahmet bulutları onun üzerine olsun) bu şekilde öldürmesi, bütün insanlık kuralları ve devletlerarası anlaşmaları delmek sayılır. Bütün kırmızı çizgileri geçmek; kin ve düşmanlıkta, kanlı projelerinde en uç noktaya ulaşmak sayılır. Çirkin yüzlerindeki örtüyü kaldırıp atmak ve halklar arasında kin ve ırkçılığı alevlendirmek anlamına gelir.

İslam; rahmet, hoşgörü ve barış dini olmasıyla birlikte haksızlığı ve teslimiyeti tamamen reddeder. Ey İslam Ümmeti!.. Filistin topraklarında ve dünyanın her yerinde akan Müslüman kanını durdurmanın vakti hâlâ gelmedi mi?..

Bu olanlarda şaşılacak bir durum yoktur. Çünkü bu kavmin tarihi simsiyahtır. Peygamberleri, mücahitleri ve salihleri öldürmüşlerdir. Oysa Musa aleyhisselam'a indirilen kitabın tamamı rahmettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ondan önce de bir rahmet ve rehber olarak Musa'nın kitabı vardır.)** (46/el-Ahkâf/12) Her türlü ahlaki ve insani değerden yoksun bu vahşiliğin rahmet neresinde?.. Fakat bu, onlar için belki de sonun başlangıcıdır.

Uluslararası kamuoyuna düşen görev, Filistin'deki Müslüman kardeşlerimizin sorununu çözmek için acil bir çözüm bulmak ve kararlı bir tavır takınmaktır. Arkası bir türlü kesilmeyen siyonist şiddet ve Müslüman Filistin halkının canlarıyla ve mallarıyla alay etmesi durdurulmalıdır. Çünkü yaptıkları ancak şiddetin ve karmaşanın daha da artmasından başka bir şey sağlamayacaktır ve İsrâ ve Miraç

topraklarında akan kanın durdurulması için sürdürülen çabaların önünde bir engel teşkil edecektir.

İslam Ümmeti bu acı olaylardan ders alıyor mu? Gerçek gücün inanç ve iman gücü olduğunu, zirveye ulaşmanın yolunun güçlülük ve kararlılıkta olduğunu, ümmetin bağlılığının şahıslara değil inanca ve metoda olduğunu anlıyor mu? Yine; ümmetin, mümin hakkında ne bir ahit ne de bir antlaşma tanıyan saldırgan düşmanla savaşının inanç, kimlik ve ölüm-kalım savaşı olduğunu, ümmetimizin yenilgiyi kabul etmediğini ve asimilasyona başkaldırdığını anlıyor mu? Direniş ruhunun kalplere, Allah'ın dinine destek uğruna canı ve malı feda etme ve ümmetin derdiyle dertlenme şuurunu kazıdığını anlıyor mu? Sahte vaatlerin ve pembe hülyaların peşinde koşmanın, haklı davasına destek vermemesi için ümmeti uyutma anlamına geldiğini, Müslümanların başına gelenin bir imtihan olduğunu ve bu imtihanın, ümmeti uykusundan uyandıracak ve düştüğü yerden kaldıracak, Allah'ın izniyle zafer gerçekleşene kadar ona maddi ve manevi güç verecek müjdelerle dolu olduğunu anlıyor mu?

Mübarek Mescid-i Aksâ ile tarih ve inanç bağı olan Mescid-i Haram'ın minberinden, Filistin'deki mücahit kardeşlerimize sesleniyoruz: Siyonist düşman karşısında tek bir saf olun ve her türlü ihtilafı ve çekişmeyi terkedin. Sizi; Kur'an ve sünnete sarılmaya, fırsat kollayanlara ve bulanık suda balık avlamaya çalışanlara fırsat vermemeye çağırıyoruz.

Ey nice peygamberler gören ve kahramanlıklara beşiklik eden topraklarda yaşayan kardeşlerimiz!.. Ey kahraman mücahitlerin evlatları!.. Ey cesur yürekli fatihlerin torunları!.. Mübarek cihadınızla ümmetin umutlarını dirilttiniz. Allah'ın izniyle sizin için iki güzellikten, zafer ve şehadetten biri gerçekleşene kadar sabredin ve direnin!.. Kalplerimiz sizinle ve dualarımız sizin içindir. İslam Ümmeti; vaadinden asla dönmeyen Allah'ın vaadi gelene kadar, Müslümanların ilk davası olan sizin davanıza malıyla ve çabasıyla destek vermekten geri durmayacaktır.

Ey Müslümanların yöneticileri!..Ey kendilerine yeryüzünde hükümdarlık verilenler!.. Kudüs ve Aksâ, ümmetin boynunda bir emanettir. Müslüman halklar, zirvenizin en kısa zamanda toplanmasını ve zirveden yeryüzündeki mazlumlara, özellikle de Irak ve Filistin'deki mazlumlara destek olmak için kararlı ve pratik bir tavırla çıkmanızı beklemektedir. Siyonistlerin tecavüzlerine ve bölge ve dünya için oluşturdukları tehlikeye bir son vermenizi beklemektedir. Allah, adımlarınızı düzeltsin ve çabalarınızı mübarek kılsın. Ey Müslümanlar, doğruluktan ayrılmayın ve ey mücahitler, sabrı asla terketmeyin!..

Herkes kesinlikle bilsin ki, zihinlerden çıkmaması gereken şer'i bir gerçek var ve bu gerçek, kuvvetler arasındaki çekişmenin ve hakla batıl arasındaki çatışmanın sonucu takvâ sahibi müminlerin lehine olacağı gerçeğidir. Dolayısıyla, Müslümanlar bununla mutlu olsun ve mü'minlerin gözü aydın olsun!.. Zaman uzasa da, kısalsa da zafer İslam'ın ve İslam ehlinindir. Bize düşen yalnızca samimi, doğru ve ciddi olmak ve çalışmaktır. **(Allah emrinde galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(12/Yusuf/21)* **(Bizim yolumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah, ihsan sahipleri ile beraberdir.)** *(29/el-Ankebût/69)*

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. **(Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının.)** *(2/el-Bakara/281)*

Ey kardeşler!.. İslam Ümmeti, içinde bulunduğu durum nedeniyle gözyaşlarına sahip olmaya çalıştığı bir vakitte başka bir trajedi ile, bir ahlak bunalımı ve yozlaşma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu tehlike; sorumsuzca yayın yapan, erdemlerin yok edilmesi ve rezilliğin yüceltilmesi için çalışan televizyon kanalları aracılığıyla yayınlanan ahlaki çöküntüde görülmektedir. İffet ve hâyâ sahibi dindarların ötesinde sağlıklı bir yapıya sahip insanların dahi kabul etmeyeceği, değişik adlar altında sergilenen açıklık ve bayağılık manzaralarında görülmektedir. Bu, ümmetin değerlerine ve faziletlerine açılmış bir savaştır. Her türlü kutsal değeri, iffeti ve fazileti yıkan kitle imha silahlarından biridir. Muhafazakar toplumun yapısının ve bu ümmete has ahlaki dokusunun bozulmasına katkıda bulunur. Kutsal değerlere başkaldırı ve ahlak kurallarından kaçış gibi tehlikeli toplumsal sonuçlar doğurur. Oysa bu zamanda ümmetimiz, yeni nesillerle ilgilenmeyi gerektiren zor şartlar yaşamaktadır. Şer'i kurallara ve âdâba bağlı olmadan ümmetimizin karşı karşıya olduğu batılılaşma ve değişim dalgalarından yeni yetişen nesilleri korumalıyız. Bu da; aileye ve bütün topluma fertleri arasında, özellikle de gençler arasında şuuru yayma sorumluluğu yüklemektedir.

Bu televizyon kanallarının sorumlularına gelince; bizler onlardan, müminler arasında fuhşu yaymaya çalışan, ümmet için gerçekten bir utanç sayılan, yarasını deşmek ve davasına ihanet etmek sayılan bu gibi programların durdurulmasını istiyoruz. Konuşulanların duygusallığa kaçtığı sanılabilir fakat kişinin, görüşler arasında ortada, umutsuzluk kaynakları ve umut ışıltıları arasında yaşaması aklın ve hikmetin gereğidir. Nefsi çöküntüye ve çalışmayı terketmeye yol açacak derecede karamsarlığa dalmanın ve kusurlar ve olumsuzluklar hakkında aşırıya kaçacak şekilde konuşmanın gereği yoktur. Allah'a hamdolsun, İslam Ümmeti'nde bir çok hayırlı yön vardır ve bunlar, umudun ve iyimserliğin diriltilmesi için değerlendirilmelidir.

"Hak imtihan edilecek ve zafere ulaşacaktır"
"Buna şaşma, çünkü bu Rahman'ın kuralıdır"

Musibetlerin içerisinde nice bağışlar vardır. Sıkıntıların içinde nice nimetler gizlidir. Bu, Allah'ın yeryüzündeki kuralıdır ve tarih buna en iyi şahittir. Bu; Müslümanın nefsinde, Allah azze ve celle'ye güven ve dinine yardım duygusu doğurur. Ümitsiliğe kapılmaz, psikolojik çöküntüye düşmez ve geçici tepkilerle hareket etmez. Başarılı kimse; olaylardan aldığı derslerle düzelen ve ibretlerle aydınlanan, olayların başını ve sonunu idrak eden, etkilerini ve sonuçlarını anlayan kimsedir. İnsanları doğru yola ileten yalnızca Allah'tır, yalnızca O'ndan yardım istenir ve yalnızca O'na güvenilir. Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billahi'l-Aliyyi'l-Azîm!..

Sonra; ademoğlunun efendisi, merhamet ve savaş peygamberi, hayır ve rahmet elçisi, nebimiz Muhammed Ebu'l Kâsım'a salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Kuruntular, Ümmete İsabet Eden Güçsüzlüğün Sebeplerindendir

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 19.02.1425 Hicri – 09.04.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah Subhânehu'dan hakkıyla korkmayı (takvâyı); sevinçte ve üzüntüde, bollukta ve darlıkta O'na sığınmayı tavsiye ederim. O'ndan dileyenin ümidi boşa çıkmaz ve O'na sarılan zillete uğramaz. **(Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa, onun için bir çıkış yolu yaratır ve onu beklemediği yerden rızıklandırır.)** *(65/et-Talâk/2-3)*

Ey Müslümanlar!.. Allah celle ve alâ, hikmet dolu Kitabı'nda şöyle buyurur: **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslam'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler, hiçbir şeyi bana ortak tutmazlar.)** *(24/en-Nûr/55)*

Allah vaadinde durmuştur ve en doğru söz söyleyendir. Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e verdiği sözü yerine getirmiştir. Bu noktadan hareketle, bir takım yiğitler ve liderler bu dini taşımışlardır. Nebileri sallallahu aleyhi ve sellem onlara, kulun Rabbi'nden başka kimseden korkmaması ve ancak her şey kendisi önünde eğilen, her şeyi yaratan, korku faktörleri ve güvenlik faktörleri yalnızca kendi elinde olan için eğilmesi gerektiğini öğretmiştir. **(İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.)** *(3/Âl-i Imrân/175)*

İslam Alemi bugün zor bir dönemden geçmektedir ve ağır sorunlarla karşı karşıyadır. Bütün İslam Ümmeti, acıyla ve şaşkınlıkla gözleri açık bakmaktadır ve bakışlarını sağa-sola çevirdikçe acısı ve şaşkınlığı daha da artmakta ve sonra göz, aradığını bulmaktan aciz bir şekilde geri dönmektedir. Arka arkaya gelen ve lav misali akan darbelerle şaşırmaktadır. Üstelik ümmet, bu darbelerin önünde ne sığınıcak bir mağara ve ne de azgın zulümden ve örtülü devlet teröründen korunacak bir barınak bulabilmektedir. Bilakis o, bu darbeleri arka arkaya almakta ve sonra bu darbeler sonucu yıkılmaktadır. Şüphesiz bütün bunlar, ümmetin kuruntuya dalmasına neden olmuştur. Bu kuruntu onları kötü ve korku verici görüntüler önünde durdurur. Bu kuruntu onlar arasında öyle bir noktaya ulaşmıştır ki, zayıf güçlü gibi ve yakın uzak gibi, güvenilecek şey korku verici gibi ve kurtuluş helak gibi görülür. Bu kuruntu karşısında her şeyi birbirine karıştırır ve neye yakalandığını bilemez.

Ey Müslümanlar!.. Bizler, İslam Ümmeti'nin söylem birliğinin bozulduğu ve hevâ ve heveslerle boğuştuğu bir zamanda yaşamaktayız. Cahillik ve zihinsel baskı; düşmanın halini, yaptıklarını ve alışkanlıklarını öğrenmeye engel olmuştur. Bu da onun, zalim işgalciye, sahip olduğu bir takım acayip silahlar nedeniyle teslim olmasına yol açmıştır. Bu silahlar onun kuruntularını harekete geçirmiş, yenilmesi mümkün olmayan ve geniş alanlara hakim olan bir güç karşısında olduğu hissini uyandırmıştır. Oysa bütün bunlar, kuruntusu bulunmayan birinin gözünde, hiç bir savunma yapamayacak kadar cılız bir güçtür. Sağdan-soldan gelecek en ufak bir hareket, tamamen yıkılmasını sağlamasa da, o gücün sarsılmasına yol açacaktır.

Şüphesiz bu güçler, dünyadaki her hareketten kaygı duymaktadır. Arap ve İslam Dünyası'nın başına gelen her felaket İslam ülkelerinde yaygın olarak bulunan zalim ve ceberut güçlerde deprem etkisi yaratmaktadır. Bununla birlikte biz, durumun İslam ehlinin geneli tarafından bilinmediğini ve kuruntular yüzünden farkedilmediğini görürüz. Dikkatlice bakacak olursak, bizim güçsüzlüğümüzü hissetmemizden daha çok şer güçlerin bizzat kendi zayıflıklarını hissettiklerini görürüz. Fakat aynı zamanda onlar, zayıflıklarını gizlemek için çaba harcamaktadırlar. Kuruntulardan daha ağır bir perde yoktur. Bu nedenle; her olayda onların gürültü ve patırtıyla kuruntuları harekete geçirmek ve gerçeğin görülmesini engellemek için bağırıp çağırdıklarını görürüz. Oysa kısa süreli de olsa bilinçli bir bakış, kesinlikle bunu ortaya çıkaracak ve yüzündeki örtüyü açacaktır.

Allah'ın kulları!.. İnsanların tümü, aralarındaki dini ve ırki farklılıklara rağmen aynı şekilde musibete uğrayabilir. Fakat Müslümanlar musibete uğradıkları zaman, Allah'ım emrini ve yaratmasını hatırlarlarsa, hayır ve sükunet arasında dolaşırlar. İşlerinin hepsi hayırlı olur. Başlarına sevindirici bir şey gelirse şükrederler, bu onlar için hayırlı olur. Başlarına üzücü bir şey gelirse sabrederler, bu onlar için hayırlı olur. Bu özellik ancak İslam Ümmeti'ne aittir. Bu nedenle, Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyle ya, (Allah'a) teslimiyet gösterenleri, (o) günahkarlar gibi tutar mıyız hiç? Size ne oluyor? Ne biçim hüküm veriyorsunuz!)** *(68/el-Kalem/35-36)* **(Yoksa biz, iman edip de salih amel işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya (Allah'tan) korkanları yoldan çıkanlar gibi mi sayacağız?)** *(38/Sâd/28)*

Müslümanlara bu çağda isabet eden acılar, durumlarını düzeltmek için bu acılar karşısında durup düşünmelerini ve İslam Ümmeti'nin bazı noktaları göz önünde bulundurmasını gerektirmektedir. Bunların en önemlileri şu şekildedir:

Birincisi; Allah'ın kaza ve kaderine rıza göstermektir. Ümmetin başına gelen, mutlaka onun başına gelmesi takdir edilendir. Kahramanlık ve zafer ancak musibetle, darlıkla ve sıkıntıyla birlikte olur. Zorlukla birlikte mutlaka bir kolaylık vardır.

İkincisi; bu ümmet, saflarını birleştirmek ve söylem birliği sağlamak için çalışmalıdır. Kurtuluş istiyorsa, ortak bir kaynaktan beslenmeli ve bu kaynak, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti olmalıdır. Irkçı söylemleri ve hevâ ve hevesleri terketmede kararlı olmalıdır. Aynı şekilde; ümmete düşen, hatalarını ve Allah'ın ölümsüz şeriatını uygulamadan uzaklaştırarak Allah'a karşı kusur işlediğini kabullenmektir.

Üçüncüsü; yalnızca yas tutmak hiç bir fayda sağlamazken, üzülmek ve kınamakla yetinmek nasıl fayda sağlayabilir? Bizler bu konuşmayı yaparken parayla yas tutacak birini aramıyoruz. Çünkü ağlamak ölüyü diriltmez ve maalesef kaybolanı geri getirmez. Bilakis çalışmak, başarının anahtarıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymakla birlikte doğru ve samimi olmak, kurtuluşun merdiveni sayılır. **(De ki: (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da, Rasulü de, müminler de görecektir.)** *(9/et-Tevbe/105)*

Dördüncüsü; Müslüman ümmet, başına gelen musibetlere sabretmesinin karşılığını Allah Teâlâ'dan beklemelidir. Sabreder ve cihat ederse sevap kazanacağını bilmelidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kişiye isabet eden her bir yorgunluk ya da hastalıkta, hatta ayağına batan dikende, Allah mutlaka**

onun sebebiyle kendisine bir ecir yazar." Bu hadisi Müslim, Sahihi'nde rivayet eder.

İşte bu düşünce ile cesaret ortaya çıkar. Bugünün ve yarının kaderine, üstünlüğün ve gücün tamamının Allah'a ait olduğuna teslimiyet belirir. **(Bir kısım insanlar müminlere, "Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının onlardan!" dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha artırdı ve "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!" dediler. Bunun üzerine, kendilerine hiç bir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri geldiler. Böylece Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah, büyük kerem sahibidir.)** *(3/Âl-i Imrân/173-174)* Vatanlarını savunanlar ve dinlerini koruyanlar, şer ve zulüm güçleriyle karşılaştıklarında işte böyle bağırırlar. Onlara şöyle derler: **(De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlâmızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.)** *(9/et-Tevbe/51)* Ve şöyle derler: **(De ki: Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz.)** *(9/et-Tevbe/52)* Bununla; düşmana karşı, baskı ve zulüm güçlerine karşı zafer kazanmayı ya da zafere ulaşamadan ölmeyi kastederler. Çünkü o da bir güzelliktir. Çünkü; **(Allah katındaki, daha hayırlı ve daha kalıcıdır)**. *(28/el-Kasas/60)* Din düşmanlarının, şer ve zulüm güçlerinin durumu ise bunun tam tersidir. Zafer de kazansalar, yenilgiye de uğrasalar da, hem bu dünyada, hem de ahirette azap çekerler. **(Biz de; Allah'ın, ya kendi katından ya da bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi bekleyin; şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.)** *(9/et-Tevbe/52)*

Allah'ın koyduğu, günlerin dönmesi kuralı kaçınılmaz bir şekilde geçerliliğini sürdürmektedir. Savaşı bir o taraf, bir bu taraf kazanır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer siz (Uhud'da) bir acıya uğradınızsa, (Bedir'de de düşmanınız olan) o kavim de benzer bir acıya uğramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz). Tâ ki Allah iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez. Bir de (böylece) Allah, iman edenleri günahlardan temize çıkarmak, kafirleri de helak etmek ister.)** *(3/Âl-i Imrân/140-141)* Şahitler edinmek, Allah'ın bir lütfu ve ihsanıdır. Çünkü şehadet, hasar ve kayıp değildir. Bilakis ayırıp seçmek ve şereflendirmektir. İşte bu noktada, Ömer radıyallahu anh'ın Uhud'da Ebu Süfyan'a söylediği söz öne çıkar. Ebu Süfyan radıyallahu anh, Uhud Savaşı'nda henüz Müslüman olmamıştır ve şöyle der : "Bugün Bedir gününün karşılığıdır. Savaş; bir sizin lehinize, bir bizim lehimizedir." Ömer radıyallahu anh şöyle cevap verir: "Aynı değil!.. Bizim ölülerimiz cennettedir ve sizin ölüleriniz cehennemdedir."

Beşincisi; İslam Ümmeti'ne düşen, canilerin mantığının aynı olduğunu, Firavun siyasetinin zaman zaman alevlendiğini iyi bilmektir. Küfür ve zulüm ehlinin, ne kadar ıslah ehli olduklarını ve özgürlüğe davet ettiklerini söyleseler de, gerçekte yıkım ehli olduğunu ve kişisel çıkarlarına davet ettiğini farketmektir. Nasıl böyle olmasın; Allah Teâlâ onları şöyle tanımlamıştır: **(Gerçek şu ki, kafir olanları (azap ile) korkutsan da, korkutmasan da onlar için birdir; iman etmezler.)** *(2/el-Bakara/6)* Ve şöyle buyurur: **(Onlara; "Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın!" denildiği zaman, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, lakin anlamazlar.)** *(2/el-Bakara/6)*

Allah'ın kulları!.. Yaşananlar buna en iyi şahittir. Öyleyse, şu soruları sormak bizim hakkımızdır: "Yaralı Irak'a ve işgal altındaki Filistin'e hangi özgürlük getirilmek isteniyor?" Tanklarla ve tüfeklerle onlara hangi mutluluk getirilecek? Öldürme, yoketme ve ibadethaneleri yıkma üzerine kurulu hangi rahat yaşamı müjdeliyorlar?

Şunu iyice bilebiliriz ki, aklını kaybetmemiş tabiatların ölçüsü, yıkımı ıslah, öldürmeyi hayat, anarşiyi düzen ve zulmü adalet zannedecek kadar altüst olmamıştır. Bütün akıl sahipleri, bunun ancak Firavunca bir mantık olduğu görüşünde birleşmektedir. Yeryüzünün doğusunda ve batısındaki Müslümanlar, asırlardan beri bunun böyle olduğunu okumaktadırlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Firavun; "Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum" dedi.)** *(40/Mümin/29)*

Dört kişinin öldürülmesi bağışlanamaz bir suç, bütün bir halkın katledilmesi ise bağışlanabilir basit bir mesele olarak görülebilir mi?

Halkların ve evrensel toplumun, suçsuz insanların öldürülmesini, işgali, gasbı; çocukların, yaşlıların ve mücahitlerin öldürülmesini kınama hakkı veto edilebilir ve bütün dünyanın iradesi geriye itilebilir mi? Öne sürdükleri insan hakları nerede?.. Çağırdıkları özgürlük nerede?.. İnsan hakları, şefkat ve adalet iddiaları yalnızca köpek severlerin ve hayvan severlerin derneklerini desteklemekle sınırlı kalabilir mi? Köpekler hiç kundaktaki çocuktan ve daha da ötesi, topyekün bir İslam ülkesinden daha önemli olabilir mi?.

Vallahi ve billahi haklar işte böyle çiğneniyor. Akli ölçüler işte bu şekilde altüst edildi. Bugün; uluslararası kamuoyunun adelet ve merhameti ile hakkını elde etmeye çalışan gerçekten aptaldır. O zalim güçler karşısında dizlerinin üzerine çökmüş hakkını dilenen ve insaflı olmalarını isteyen, onlardan hakkını silahla değil gözyaşıyla talep eden gerçekten kandırılmıştır. Haksızlığın olduğu yerde adalet ve savaşın olduğu yerde barış varmış gibi davranılmaktadır. Zalim güçler, sadece kendileri gibi güçlülerle konuşurken adaletten ve insan haklarından bahsetmektedir. Bu şekilde onlar, mülkünden kovulanı kendi toprağında hiç bir hakkı olmayan terörist sayarken toprakları, hakları ve kutsal mekanları gasbeden hırsızı saygı duyulması gereken ev sahibi ve kanuni hakla değil de toplu katliam ve psikolojik baskı ile toprağa sahip olanı toprağın maliki olarak görmektedirler. Şayet onlarda azıcık merhamet ve insaf olsaydı, toprağı gasbedilen lisanı haliyle kendisine şöyle derdi:

"Hastalandığımızda biz size hasta ziyaretine geliyoruz!"
"Siz hata yapıyorsunuz, biz size gelip özür diliyoruz!"

Allah'ın kulları!.. Zalim ve ceberut güçlerden kendisine zarar geldikten sonra, hakları ellerinden alınanların haklarını geri alma ümitleri işte bu şekilde kesildi. Elde edemedikleri bir şeyi elde etmek istediler; sonra kulaklarına suikastların sesi gelmeye başladı. Böylece felaket kaçınılmaz oldu. Lâ havle velâ kuvvete illâ billah!.. **(İnkarcıların (refah içinde) diyar diyar dolaşması, sakın seni aldatmasın!)** *(3/Âl-i Imrân/196)*

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki Allah; üstünlüğü, yüksekliği ve yüceliği mümin kullarına takdir eder. Müslümanlar; askeri açıdan yenilseler ya da işgale uğrasalar dahi dinleriyle, inançlarıyla ve ilkeleriyle üstün geleceklerdir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Gevşeklik göstermeyin,**

üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.) *(3/Âl-i Imrân/139)*

Ebu Süfyan radıyallahu anh, Uhud Savaşı'nda "Hübel en yücedir!" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Ona cevap vermez misiniz?"** buyurur. "Ne diyelim?" derler. **"'Allah en yüce ve en büyüktür!' deyin"** buyurur. Sonra Ebu Süfyan, "Bizim Uzzâmız var, sizin ise bir Uzzânız dahi yok" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Ona cevap vermez misiniz?"** buyurur. "Ne diyelim?" derler. **"'Allah bizim mevlâmızdır, sizin ise hiçbir mevlânız yoktur!' deyin"** buyurur. Allah'ın dilediği bir hikmet gereği gelişi gecikse de, zafer Allah'ın izniyle mutlaka gelecektir. Çünkü Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşir. **(Andolsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir: Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır. Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.)** *(37/es-Sâffât/171-173)*

Bize düşen görev ey Müslümanlar; Allah'ın vaadinin gerçekleşmesine sebep olacak etkenleri tamamlamaktır. Çünkü Allah'tan başkasını tanımayan halkları, Allah'ı tanımayanlar yenemeyecektir. Haktan başkasını bilmeyen halkları, batıldan başkasını bilmeyenler yenemeyecektir. **(Allah'a ve Peygamberi'ne düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar.)** *(58/el-Mücadele/20)*

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Müslümanın Kanı Korunmuştur

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 11.02.1425 Hicri – 30.04.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Bugünkü durumumuz, rahatsız edici bir durumdur. Karanlık fitneler, azgın dalgalar gibi arka arkaya gelmektedir. **(Engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir; (öyle bir deniz) ki, onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut... Birbiri üstüne karanlıklar...)** *(24/en-Nûr/40)* Bu fitnelerin karanlıkları bizi her yönden kuşatmış, kalplerimizi tamamen kaplamış ve daha da ötesi, fırtınaların tozu-toprağı savurduğu gibi umulmadık bir anda bizleri savurmuştur. Bunlar, yumuşak başlı insanları bile şaşkınlık içinde bırakan, aklı başında insanları bile dehşete düşüren kör ve sağır fitnelerdir. Allah ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sevdiği bir vasfa sahip olan yumuşak başlı insanın, kendisine sövüldüğünde sabreden ve kendisine vurulduğunda bağışlayan o insanın bu fitneler karşısında, vaziyetin getirdiği korku ve olayın büyüklüğü nedeniyle ne yapacağını bilmez bir halde görülür.

Zaman zaman başımıza gelen bu fitneler, gerçekte bir arındırma ve musibetle imtihandır. **((Bu), Allah'ın murdarı temizden ayıklaması (mümini kafirden ayırması) ve bütün murdarların bir kısmını diğer bir kısmının üstüne koyup hepsini yığarak cehenneme atması içindir.)** *(8/el-Enfâl/37)*

Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu bildirilir: **"Fitneler olacak; onda, oturan ayakta durandan daha hayırlıdır, ayakta duran yürüyenden daha hayırlıdır, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Kim onlara yönelirse, ondan kendini ayıramaz."** Hafız İbni Hacer, "onlara yönelirse" kavlinin, "ondan yüz çevirip uzaklaşmaz ve onunla ilgilenip ona bakarsa" anlamında olduğunu belirtmiştir.

Ey Müslümanlar!.. Bu son zamanlarda Müslüman toplumun güvenliğini ihlal olayları artmıştır. Günümüzde, Müslüman kanının heybeti ve hürmeti azalmıştır. Müslüman, Müslüman kardeşine silah çekmiş, daha da ötesi silahını kardeşinin üzerine boşaltmıştır. Bu, toplumu kaplayan huzur ve istikrar zamanında görmediğimiz bir şeydir.

Güvenliği normal mecrasından çıkaran nedir?.. Bugün dünden niye farklı?.. Bu ölümcül darboğazdan kurtulmanın yolu nedir?..

Bütün bu sorular bizi, üzerinde samimiyetle durmamız ve Allah'ın durumumuzu düzeltmesi için nefislerimizde olanı düzeltme niyetiyle yaklaşmamız gereken en önemli veriler üzerinde yoğunlaşmaya davet etmektedir.

Bu veriler çoktur, fakat vakit darlığı bizi, bunların en önemlilerini belirtmeye zorlamaktadır ve bunlar, aşağıdaki gibidir:

Birincisi: Allah katından bir delil olmaksızın adam öldürmenin ve cana kıymanın çoğalması şeklinde kendini gösteren güvenlik ihlali, Allah'tan başka kimsenin tam olarak bilmediği Kıyamet'in yaklaştığına işaret eden ahir zaman alametlerinden biridir. Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Vakit kısalır, amel azalır, cimrilik görülür ve fitneler ortaya**

çıkar, "herc" çoğalır." Derler ki: "Herc" nedir? Şöyle buyurur: **"Öldürmedir, öldürmedir."**

İkincisi: Müslümanın; yiyeceğinden ve içeceğinden tat alacağı, gündüzü çalışıp kazanma zamanı, uykusunu dinlenme ve gecesini bir örtü yapacağı toplum istikrarı ancak yaygın bir güvenliğin gölgesinde gerçekleşebilir. Huzur ve güvenlik, toplumlar için kaçınılmaz bir gereksinimdir. Bunu ancak, kendini bilmez dik kafalı insan inkar eder. Çünkü güvenlik bozulunca, yalnızca güvenliği bozanı etkilemekle kalmaz; bilakis etkisi sana ve bana, senin çocuğuna ve benim çocuğuma, senin ailene ve benim aileme uzanacaktır. Her açıdan eksiksiz bir toplumun, kendisinde şu üç güvenlik unsuru gerçekleşen toplum olduğu bilinen bir gerçektir: Askeri güvenlik, gıda güvenliği ve sağlık güvenliği... Bu üç unsur, hiç biri bozulmadan, ancak İslam'ın ve İslam şeriatının gölgesinde gerçekleşebilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu sahih olarak nakledilmiştir: **“Sizden kim evinde ve ailesinin yanında güvende olursa, bedeni sağlıklı olur ve yanında bir günlük yiyeceği bulunursa sanki dünya bütünüyle onun olmuştur.”** Bu hadisi, Tirmizi ve İbni Mâce rivayet eder.

Üçüncüsü: Geçenlerde yaşanan ve masum insanları hedef alan olaylar; ne dinin , ne aklın ve ne de örfün kabul edebileceği olaylardır. Bu olayları sert bir şekilde kınamak, kötülüğü değiştirmek için yapılması gereken şeylerden biridir. Bu olayları onaylamak ve onlara sevinmek ise, içeride gizlenen hainliğin bir türüdür. Müslümanın hürmeti ve kanının korunmuşluğu, yöneticinin hakkına saygı göstermek, yöneticiler ve ilim ehline karşı çıkmamak ile ilgili bir çok şer'i delil vardır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Mü'minler ancak kardeştirler.)** *(49/el-Hucurât/10)* Ve şöyle buyurur: **(Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisâ/93)*

Allah celle ve alâ, Adem aleyhisselam'ın iki oğlunu anlatarak şöyle buyurur: **(Onlara, Âdem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş kıskançlık yüzünden) "Andolsun seni öldüreceğim" dedi.)** *(5/el-Mâide/27)* Bu ayet, adam öldürmenin başlangıcının, Adem aleyhisselam'ın oğluyla başladığını anlatır.

Sahih-i Buhari'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **“Sizden biri, beraberinde ok olduğu halde mescidimizden veya çarşımızdan geçtiğinde, Müslümanlardan birine bir zarar isabet etmemesi için eliyle onu tutsun!”**

Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Bize karşı silah taşıyan bizden değildir."** Yine Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Müslümana sövmek fasıklık ve onunla savaşmak küfürdür."**

İmam Ahmed Müsnedi'nde, Hasan el-Basri rahimehullah'ın şöyle dediğini rivayet eder: Ali radıyallahu anh, Muhammed b. Mesleme'ye haber göndererek şöyle der: "Seni bu olaydan (yani hasımlarınla savaşmaktan) alıkoyan nedir?" Muhammed b. Mesleme şöyle der: Amcaoğlun (yani Nebi sallallahu aleyhi ve sellem), bana bir kılıç verdi ve şöyle buyurdu: **"Düşmanla savaşıldığı sürece bununla savaş. İnsanların birbirini öldürdüğünü görünce onu bir kayaya götür ve onu**

kayaya vur. Sonra, takdir edilen ölüm gelinceye veya yanlış bir el (seni öldürünceye) kadar evine kapan." Ali radıyallahu anh, bunun üzerine şöyle der: "Onları bırakın!"

İbni Abdilberr, selef alimlerinden şu sözü nakleder: "İnsanların saygı duyulmaya en layık olanları üçtür. Alimler, kardeşler ve yöneticiler. Kim alimleri küçük görürse, kişiliğini bozmuştur. Kim yöneticiyi küçük görürse, dünyasını bozmuştur. Akıllı kimse, hiç kimseyi küçük görmez."

Dördüncüsü: Bu belanın sebeplerini anlamak ve ona en iyi çözümü bulmak için, şüphelerden ve heva ve heveslerden uzak, tarafsız bir teşhis yapmak zaruridir. Teşhis, hastalık bölgesini aşmamalıdır. Bu olayları işleyenlerin dışındaki insanlara suç atmak caiz değildir. Örneğin; dindarlık, şeriat ilimleri ve şer'i eğitim metodu ya da alimler ve samimi davetçiler bu olayların sebebi olarak gösterilemez. Camide hırsızlık yapılması, caminin yıkılmasını gerektirmez. Aynı şekilde; şeriatın ve dindarlığın yanlış anlaşılması, onları günlük hayattan uzaklaştırmayı gerektirmez. Hırsızın biri kadın elbisesine bürünerek saklandı diye örtünmenin tamamen kaldırılması gerekmez.

Uzun süredir her olayda ortalığı karıştıran, asaletimize ve dinimize bağlılığımıza taş atan, yaşanan olayların sebebi olarak bunu gösterenler Allah'tan korksun!.. Bu kafa karıştırma, İslam düşmanı kafirler ve onlara hayranlık duyanlar için bir dayanak, Müslüman ülkelere baskı yapmak için bir gerekçe olur. Bu gibi kışkırtmalar ve kafa karıştırmalar, en ufak bir gerekçeyle İslam ülkelerini işgal edenlerin beklentisine uygun olur.

Özellikle de, ey Allah'ın kulları, içeriden gelen karışıklığın etkisi, dışarıdan gelen karışıklığa göre daha çok olur. Çeşitli basın-yayın organları aracılığıyla dine ve dindarlığa, aydınlık eğitim sistemine, inançta ve düşüncede olması istenen doğruluğa bağırıp çağıranların durumu, tıpkı İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen şu hadisteki duruma benzemektedir: **"İsrailoğulları'ndan birine bir misafir gelir. Adamın evinde hamile bir köpek vardır. Köpek şöyle der: 'Vallahi, sahibimin misafirine havlamayacağım.' Sonra karnındaki yavru bağırır. 'Bu nedir?' denir. Allah azze ve celle, orada bulunanlardan bir adama şöyle ilham eder: 'Bu sizden sonra gelecek bir ümmetin misalidir. Akılsızları, akıllılarına galip gelir."**

Özetle, ey Allah'ın kulları, düşünceye düşünceyle karşılık vermek gerekir. Hatalar, ayrılık çıkarmak ve dindarlığı zayıflatmak için kullanılmamalıdır. Ali radıyallahu anh, bundan daha kötü bir durumda öldürüldü. Fakat din ve dindarlar suçlanmadı. Yalnızca o düşünceyi taşıyanlar, kendisine karşı çıkan ve onu öldürmek isteyen, ümmeti ondan kurtarmanın en büyük ibadet olduğunu sanan Hariciler (Allah onlara hak ettikleri cezayı versin) suçlandı.

Kısacası, ey Allah'ın kulları, haricilerin yaptığı sahabileri (Allah onlardan razı olsun) dinlerine daha çok bağlanmaktan, Allah'ın lütfunu ve rahmetini dilemekten, kendilerinden ayrılan aykırı bir gruptan kendilerine gelen felaketlere rağmen dinde sebat etmekten alıkoymadı.

(Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir.) *(5/el-Mâide/105)*

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Bilin ki şimdiye kadar bahsettiklerimizden önem bakımından geri kalmayan beşinci bir veri var ki, o da şudur: İçinde bulunduğumuz durum üzerinde düşünmek, Allah'a karşı ifrat ve tefritlerimiz için nefsimizi hesaba çekmek, kendi nefsimizdeki ve toplumdaki yanlış yönleri düzeltmektir. Çünkü her musibet bir günah nedeniyle inmiştir ve ancak, samimi bir şekilde Allah'a tevbe etme sonucu kaldırılmıştır.

(Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma ile deneriz. (Ey peygamber!) Sabredenleri müjdele!) (2/el-Bakara/155) **(Allah, (ibret için) bir ülkeyi örnek verdi: Bu ülke güvenli, huzurlu idi; ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.)** (16/en-Nahl/112) **(Bir ülkeyi helak etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlarına (iyilikleri) emrederiz, buna rağmen onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke, helak edilmeye müstehak olur, biz de orayı darmadağın ederiz.)** *(17/el-İsrâ/16)*

Günahlar ve masiyetler; can, mal ve toplum ile ilgili konularda Allah'ın şeriatına bağlılığın zayıflaması, güvenliğin bozulmasına ve felaketlerin arka arkaya gelmesine yol açan etkenlerden biridir. Bu da; Allah'a sığınmayı ve lütfunu beklemeyi, Allah'ın halimizi daha iyiye çevirmesi için nefislerde olanı düzeltmeyi gerektirmektedir. **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi, artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları yoktur.)** *(13/er-Ra'd/11)*

Beyhaki ve İbni Mâce, İbni Ömer radıyallahu anhuma'dan şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında, muhacirlerden on kişilik bir grubun onuncusuydum. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yüzü değişmiş bir şekilde bize döndü ve şöyle buyurdu: **"Ey muhacirler topluluğu! Beş şey var ki; onlarla imtihan olursanız ve onlar başınıza gelirse, onlara ulaşmanızdan Allah'a sığınırım: Fuhuşun yayılıp açıkça ilan edildiği her kavimde mutlaka veba ve kendilerinden öncekilerde görülmemiş hastalıklar ortaya çıkar. Ölçü ve tartıda hile yapanlar mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve sultanın zulmünü yaşar. Zekatı vermeyenler mutlaka yağmurdan mahrum bırakılır. Şayet hayvanlar olmasa, hiç yağmur yağmaz. Allah'ın ahdini ve Rasulü'nün ahdini bozanların üzerine Allah, mutlaka kendilerinden olmayan bir düşman musallat eder ve onların elinde olanların bir kısmını alır. İmamları, Allah'ın Kitabı'yla hükmetmeyenlerin arasına Allah mutlaka düşmanlık atar."**

Allah Teâlâ ne doğru buyurmuştur: **((Bedir'de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği için mi "Bu nasıl oluyor!" dediniz? De ki: O kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.)** *(3/Âl-i Imrân/165)*

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât**

ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin!) *(33/el-Ahzab/56)*

Namazlarınızı Kılın!..

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 21.01.1425 Hicri – 12.03.2004 Miladi

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'dan hakkıyla korkmak en iyi kazançtır. Allah'a itaat etmek en yüce bağdır. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i Imram/102)*

Ey Müslümanlar! Allah sizlere, içinde yüzdüğünüz birçok nimetler bağışlamıştır. Şüphesiz en büyük nimet ve en büyük bağış, İslam ve iman nimetidir. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar İslâm'a girdikleri için sana minnet ediyorlar. De ki: Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Bilakis sizi imana erdirdiği için Allah sizin başınıza kakar. Eğer doğrulardan iseniz (Allah'a minnettar olmanız gerekir.))** *(49/el-Hucurat/17)*

Şüphesiz verdiği nimetler ve sizi kendisine yönelttiği hidayet için Allah'a çokça hamdedin. Sizleri, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet kılmış ve kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu dine yönlendirmiştir. Şüphesiz bu dinin en belirgin özelliklerinden, en büyük şiarlarından ve en yararlı yönlerinden biri de İslam'ın ikinci rüknü ve temel direklerinden biri olan namazdır. Namaz, kelime-i şehadetten sonraki en büyük ve en önemli farz, en yüce ve en kazançlı ibadettir. Kim onu korursa dinini korur. Kim de onu kaybederse, ondan sonrasını daha çok kaybeder.

Namaz, dinin direği ve emanetin başıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İşin başı İslam (Müslüman olmak) ve dinin direği namazdır."** Allah namazı, gözlerin aydınlığı ve üzülenlerin sığınağı kılmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendisine bir iş zor gelince namaza koşardı ve şöyle buyururdu: **"Gözümün aydınlığı namazda kılındı."** Bilal radıyallahu anh'a seslenerek **"Namazla bizi rahatlat, ey Bilal!"** derdi. Çünkü namaz onun sevinci ve kalbinin mutluluğu idi. Namaz, kişinin her önemli işte kendisine yöneldiği en güzel şeydir ve her sıkıntı anında yapması gereken en öncelikli şeydir. Boyun eğme ve huşu, dua ve sena, hamd ve tesbih... Yücelerin yücesi ve övgüye en layık Allah'ın önünde eğilmek... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz sizden biri namazdayken Rabbine yakarmaktadır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları! Namaz, güvenliği korumanın ve suçu ortadan kaldırmanın en büyük aracıdır. İffet ve erdem üzere eğitimin en yararlı yoludur. **(Sana vahyedilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir.)** *(29/el-Ankebut/45)* Namaz, başarının sırrı ve kurtuluşun esasıdır. Kulun Kıyamet günü, ilk hesaba çekileceği amelidir. O düzgün olursa kurtuluşa erer. Şayet bozuk olursa, hayal kırıklığına ve ziyana uğrar. Namaza devam etmek doğruluğun ve imanın adresidir. Namaz konusunda gevşeklik göstermek ise yüzüstü terk edilmenin ve ziyanda olmanın işaretidir. Namazın yolu bellidir; kim ona devam ederse, Kıyamet günü kendisi için bir nur ve delil olur. Kim de ona devam etmezse, kendisi için bir nur ve delil olmaz ve o kişi, Kıyamet günü Karun ve Firavun ile, Haman ve Übeyy b. Halef ile birlikte olur.

Kim rükularını ve secdelerini tam olarak yerine getirerek ve vakitlerine dikkat ederek beş vakit namaza devam ederse, onların Allah katından gönderilmiş bir hak olduğunu bilirse, kendisine cennet vacip olur. Namazda; bağışlar, rahmetler ve bereketler vardır. Onunla günahlar bağışlanır, dereceler yükselir ve sevaplar kat kat artırılır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizden birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve bu nehirde hergün beş kere yıkansa, acaba üzerinde hiç kir kalır mi, ne dersiniz?"** "Onun kirlerinden hiçbir şey kalmaz" derler. Aleyhissalatu vesselam şöyle buyurur: **"İşte bu, beş vakit namazın misalidir. Allah onlar sayesinde bütün hataları siler.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Namaz; gecenin karanlığında parlayan umuttur. Sapıklık yollarına sapanı kurtarır; sefalete düşeni sefalet çukurundan, ümitsizliğe kapılanı ümitsizlik kuyusundan kurtuluş ve hayat yoluna çıkarır. **(Gündüzün her iki tarafında ve gecenin saçaklarında (gündüze yakın olan saatlerinde) namaz kıl! Muhakkak ki, iyilik kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.)** *(11/Hud/114)*

Ey Müslümanlar! Müslümanlar arasında çirkin ve utanç verici, kalbi hüzne boğan bir davranış var ki, bu davranış namazı ihmal etmektir. Bazıları onu tamamen terk eder, bazıları ise bir kısmını kılar , gerisini terk eder. Bu zamanda namazın ağırlığı azalmış ve terki çoğalmıştır. Zühri rahimehullah şöyle der: “Dımeşk’te (Şam’da), Enes b. Malik radıyallahu anh’ın yanına girdim, ağlıyordu. “Seni ağlatan nedir?” dedim. Şöyle dedi: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında idrak ettiğim şeyler içinde bu namazdan başkasını bilmiyorum ve bu namaz da kaybedilmiş durumdadır.” Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Allah’ın kulları! Büyük günahların en büyüklerinden en belirgin suçlardan biri de namazı bilerek terk etmek ya da tembellik ve ihmalkarlık ederek vaktinin dışına geciktirmektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bizimle onlar arasındaki ahit namazdır. Kim onu terkederse kafir olur.”** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Ve yine şöyle buyurur: **“Kişi ile küfür veya şirk arasında ancak namazın terki vardır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Tek bir namazı dahi kaçırmak, malların çalınması, eşin ve çocukların kaybedilmesi gibidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim bir namazı kaçırırsa, sanki ailesini ve malını kaybetmiştir.”** İbni Hibban bu hadisin sahih olduğunu belirtir.

Namazı terk eden Allah’ın gazabına ve nefretine uğrar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim namazı terk ederse, gazabına uğramış olarak Allah’a kavuşur.”** Bu hadisi Bezzar rivayet eder. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Kimin üzerine de gazabım inerse, muhakkak o mahvolur.)** *(20/Tâ-Hâ/81)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, namazı terk etmekten sakındırarak ve uyararak şöyle buyurur: **“Hiçbir namazı asla bilerek terk etmeyin. Kim böyle yaparsa (namazı bilerek terk ederse, Allah’ın himayesinin ve Rasulü’nün himayesinin dışına çıkmıştır.”** Bu hadisi, Taberani rivayet eder. Abdullah b. Şakik rahimehullah şöyle der: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri, namazın dışında bir şeyin terkini küfür görmezlerdi.” Bunu, Tirmizi rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Namazı ihmal etmek, belaya ve mutsuzluğa uğramanın en büyük nedenlerinden biridir. Dünyevi bir darlığın, berzah aleminde azabın ve uhrevi bir cezanın sebebidir. **(Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler. (Cehennemdeki "Gayya" vadisini boylayacaklardır.))** *(19/Meryem/59)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, rüyasını anlattığı bir hadiste şöyle buyurur: **"Bu gece bana iki kişi geldi. Beni alıp haydi yürü! dediler. Yürüdüm. Yatan bir adamın yanına geldik. Yanında biri, elinde bir kaya olduğu halde başucunda duruyordu. Bazan bu kayayı başına indirip onunla başını yarıyordu, taş da sağa sola yuvarlanıp gidiyordu. Adam taşı takip ediyor ve tekrar alıyordu. Ama, başı eskisi gibi iyileşinceye kadar vurmuyordu, iyileştikten sonra tekrar indiriyor, önceki yaptıklarını aynen yeniliyordu. Beni getirenlere: "Sübhanallah! Nedir bu?" dedim."** Hadisin sonunda o ikisi, gördüklerinin ne olduğunu Rasulullah'a bildirerek şöyle derler: **"Taşla başı yarılan, o ilk gördüğün adam, Kur'an'ı atıp reddeden, farz namazlarda uyuyup kılmayan kimsedir."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu! Namaz senin sermayen iken ve imanın ancak onunla doğru olurken namazı nasıl hafife alırsın. Allah azze ve celle'nin **(Vay haline o namaz kılanların ki, kıldıkları namazın değerine aldırış etmezler.)** *(107/el-Maun/4-5)* kavlindeki ağır tehdidi okurken nasıl onu önemsemezsin? Allah Teâlâ münafıklar hakkında **(Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Halbuki Allah, onların oyunlarını başlarına geçirecektir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı pek az anarlar.)** *(4/en-Nisa/142)* buyururken, nasıl onların bir sıfatıyla sıfatlanırsın?

Ey Müslümanlar! Namaz yüce bir ibadettir. Hayızlı ve nifaslı kadın hariç, hiçbir şekilde; korku, savaş halinde ve hastalık halinde dahi mükelleften yükümlülüğü düşmez. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin.)** *(2/el-Bakara/238-239)* Namazı vaktinde kılın ve namaz için eksiksiz bir şekilde abdest alın. Namazın kıyamını, huşusunu, rükusunu ve secdesini tam olarak yerine getirin ki, namazın bereketine ve rahatına erişin.

Ey Müslümanlar! Birçok sahih şer'i delil, apaçık bir şekilde, erkeklere ikamet halinde ve seferde cemaatle namaz kılmanın farz olduğunu belirtmektedir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Hem namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.)** *(2/el-Bakara/43)* Ayette zikredilen birliktelik, cemaati gerektirmektedir. Allah Tebarake ve Teâlâ, savaş alanında ve çatışmanın en şiddetli yerindeki Nebisi'ne şöyle buyurur: **(Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırdığında içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer bir kısmı arkanızda beklesin. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar.)** *(4/en-Nisa/102)* Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Kim yarın Allah'a Müslüman olarak kavuşmayı dilerse, nerede ezan okunursa okunsun bu namazları kılsın. Çünkü Allah Nebiniz için hidayet yollarını belirledi. Bu namazlar da hidayet yollarındandır. Şayet sizler, şu geri kalıp evinde namaz kılan gibi evlerinizde namaz kılarsanız, Nebiniz'in yolunu terketmiş olursunuz. Nebiniz'in yolunu terkederseniz de, doğru yoldan ayrılırsınız. Bizim

aramızda ancak nifakı açıkça bilinen münafıkların ondan (cemaatle namazdan) geri kaldığını gördüm. Kişi getirilerek safta durması için iki kişinin arasına konulurdu." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey İslam gençliği! Ey güç ve kuvvet sahipleri! İbni Ümmi Mektum radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gider ve O'ndan izin isteyerek şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Yaşım ilerledi ve kemiklerim zayıfladı. Bana bir yol gösteren var fakat yol göstermesi bana uymuyor. Benim için bir ruhsat bulur musun , namazları evde kılayım?" Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bulunduğun evde müezzini duyuyor musun?"** İbni Ümmi Mektum, "Evet, ey Allah'ın Rasulü!" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Senin için bir ruhsat bulamıyorum. Şu cemaatle namazdan geri kalan kimse, ona yürüyerek giden için ne olduğunu bilseydi, iki eli ve iki ayağı üzerinde sürünerek dahi olsa ona gelirdi."** Bu hadisi, Taberani el-Kebir'de rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Müslümanların cemaatiyle birlikte namaz kılmaktan geri kalanlara çok kızar ve şöyle buyurur: **"Yemin olsun içimden öyle geçiyor ki, birine cemaate namaz kıldırmasını emredeyim. Sonra o cemaati bırakıp namaza gelmeyen kimselere gideyim. Onlar için birçok odun demetleri yığdırayım da kendileri içlerinde iken üzerlerine evlerini yakıversinler!"** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Ademoğlunun kulaklarının erimiş kurşunla dolması, ezanı işitip de çağrısına katılmamasından kendisi için daha hayırlıdır."

Ey Allah'ın evlerinde cemaatle kılınan namazdan geri kalıp evinde namaz kılan! Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğuna kulak ver! **"Kim namazı ilan edeni (müezzini) işitir de ona katılmaktan herhangi bir özür onu engellemezse, evinde kıldığı namaz ondan kabul olunmaz."** "Özür nedir, ey Allah'ın Rasulü?" derler. **"Korku veya hastalık"** buyurur. Bu hadisi, Ebu Davud ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Cemaatle namazdan geri kalan, yaptığına uyulan ve davranışı örnek alınan biri ise, hata ve musibet daha büyük olur. Cemaatle namazdan geri kalan bu kişi, ilim ehline mensup bir kişi ise, yaptığının tehlikesi ve zararı daha da büyük olur.

Ömer b. El-Hattab radıyallahu anh şöyle der: "Bazı insanlara ne oluyor ki, cemaatle namazdan geri kalıyorlar ve onlar geri kaldı diye başkaları da geri kalıyor? Onlar ya namaza gelirler, ya da kendilerine boyunlarını vuracak birilerini göndereceğim!"

Allah'ın kulları! Bunlar içinde hakkın apaçık belirdiği ve hidayeti ortaya çıkaran delillerdir. Rasuller bu delilleri açık bir dille anlatmıştır fakat kalpler başka şeyle meşguldür, yollar açık bir şekilde göstermiştir fakat günahlar ortamı bulandırmıştır.

Ey Müslümanlar! Günümüzde, camilerde cemaatle namaz kılmayanlar çoğalmıştır. Güçlü kuvvetli erkekler sabah-akşam ezanı duyarlar da, onun çağrısına katılmazlar ve Allah'ı zikretmezler. Dilleri boş sözlerle, kalpleri oyun ve eğlenceyle meşguldür. Dünyalık kazancının esiri olmuş ve dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir.

Kazançlarını değerlendirmekle, oyun ve eğlence ile meşgul olarak namazdan geri kalırlar. Camide kılınan namazda azıcık bir dünya kazancı bulsalardı, camilere koştuklarını ve çağrısına kulak verdiklerini görürdün. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bu (cemaatten geri kalan) kimselerin herhangi birisi,**

burada semiz etli bir kemik parçası veya (oynayacak) iki güzel ok bulacağını aklı kesse muhakkak yatsı namazına gelirdi.” Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah’ın kulları! Müslümanlara, yöneticilerine ve alimlerine, imamlarına, hal ve akd ehline düşen, namazdan geri kalanları araştırıp gözlem altına almak ve onları cemaatle namaza yöneltmektir. Ubeyy b. Ka’b radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün bize sabah namazı kıldırdı ve şöyle buyurdu: **“Falan (namaza) geldi mi?”** “Hayır” dediler. Sonra (başka birini sorarak şöyle buyurdu: **“Falan (namaza) geldi mi?”** “Hayır” dediler. Bunun üzerine şöyle buyurdu: **“Münafıklara en ağır gelen namaz yatsı namazı ve sabah namazıdır. Şayet o ikisinde bulunan (faziletleri) bilseydiniz, sürünerek de olsa onlara gelirdiniz.”** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ey duyarlı insanlar! Allah’a hayırlı işlerinizi gösterin. **(Rükû edin, secdeye varın, Rabbinize kulluk edin, iyilik yapın ki kurtulabilesiniz.)** *(22/el-Hacc/77)*

Ey Allah’ın kulu! Ey camilere bıkkın bir şekilde ve tembellikle gelen ve orada geçirdiği az bir vakti can sıkıntısıyla geçiren! Camilerin Allah’ın evleri olduğunu ve Allah celle ve alâ’ya en sevimli mekanlar olduğunu bilmiyor musun? Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Mescid, her takvâ sahibinin evidir. Allah, mescid evi olan için rahatlığı, rahmeti ve sırat üzerinden Allah’ın rızasına, cennete geçmeyi garanti etmiştir.”** Bu hadisi, Taberani rivayet eder. Yine; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Yedi grup insan var ki, kendi gölgesinden başka hiç bir gölgenin olmadığı günde, Allah onları kendi gölgesinde gölgelendirir.”** Ve bu yedi grup insan arasında şunu zikreder: **“Kalbi mescitlere bağlı olan kimse.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey namaza gitmekte ağır davranan ve meşgulmüş gibi yapan! Çokça hayrı ve büyük ecri kaçırmış oluyorsun. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Her kim sabahleyin veya zevalden sonra mescide giderse, sabah akşam her gidişinde Allah o kula, cennette konuklayacağı yerini hazırlar.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Kim evinde güzelce temizlenir/ abdest alır ve Allah’ın farz kıldığı namazlardan birini kılmak üzere Allah’ın evlerinden birine giderse, adımlarının biri bir günahı silerken diğeri bir derece artırır. Namazda insanların en çok ecir alanı, en uzak mesafeden yürüyerek gelendir. Bir takım insanlar namaza geç gelmeye devam ederler de, Allah onları rahmetinden uzaklaştırır. Yüzüstü terk edilmekten ve ziyana uğramaktan, Allah’a sığınırız. **((Bu kandil) birtakım evlerdedir ki, Allah (o evlerin) yücelmesine ve içlerinde isminin okunmasına izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu tesbih ederler. Birtakım insanlar (Allah’ı tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alış veriş onları Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar. Çünkü Allah, kendilerine işledikleri amellerin en güzeli ile ecir verecek, lütfundan fazlasını da bahşedecektir ve Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.)** *(24/en-Nur/36-38)*

Allah’ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. O'nu gözetin ve asla O'na isyan etmeyin!. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.)** *(9/et-Tevbe/119)*

Ey Müslümanlar! Çocuklarınız hakkında Allah'tan korkun. Onlar; sizin gözünüzün nurudur, neslinizi ve isminizi devam ettirir. Onlar, sizin boynunuzda birer emanettir. Onlara, namaza devam etmelerini ve cemaatte bulunmalarını emredin. Onları buna teşvik edin ve korkutun. Hediyelerle ve ödüllerle onları namaza yöneltin. Onları, ahiret sevgisiyle yetiştirin ve onlar için güzel bir örnek olun. **(Ehline namaz kılmalarını emret, kendin de ona sabırla devam et. Biz senden bir rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırırız. Güzel akibet takva sahiplerinindir.)** *(20/Tâ-Hâ/132)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yedi yaşına geldiklerinde çocuklarınıza namaz kılmalarını emredin. On yaşına geldiklerinde ise, (namaz kılmazlarsa) namaz kılmaları için onları dövün."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Onları namazdan ve Allah'ın zikrinden alıkoyacak oyun ve eğlencelerden sakındırın. Çocuklarınızı ve tüm Müslümanların çocuklarını ıslah etmesi için Allah'a çokça dua edin!

Gevşemeyin

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 05.02.1425 Hicri – 26.03.2004 Miladi

Bugün Müslümanların başına gelen musibetler, daha çok anlatmayı hatta gerçek anlamından uzaklaştıracak abartmayı gerektirmeyecek kadar şiddetlidir. Ümmetin hali, açıklamayı ve ayrıntıyı gerektirmeyecek kadar facialarla ve şahitlerle doludur.

Musibetler dairesini genişlettikçe, ümmetin doğuda ve batıda yaşadığı acılara ulaşırız. Cinayeti, sürgünü ve kutsal değerlerin çiğnenmesini içeren şiddetli bir bela... Bu durum kalbe kan ağlatmakta ve gözleri yaşartmaktadır. Destek olanın azlığı ve musibetin büyüklüğüyle birlikte nefisleri, sıkıntısını artıran bir acıyla doldurmaktadır. Trajedileri sayıp durmak, dövünmek ve üzüntüleri derinleştirmek, ümmete bir fayda sağlamayacaktır. Bilakis ümmeti ümitsizlik ateşine atacak, nefisleri güçsüz düşürecek, ümitleri yıkacak ve çalışmaktan alıkoyacaktır.

Musibet ve sıkıntı anlarında ümmetin, ümit doğuracak, azimleri artıracak ve olayların acısını silecek bir söyleme ihtiyacı vardır. Musibet anlarında, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i teselli etmek ve acıları unutturmak için Kur'an ayetleri inmiştir: **(Onların sözleri seni üzmesin.)** *(36/Yâ-Sîn/76)* **(Bu söze (Kur'ân'a) iman etmezlerse diye arkalarından üzülerek kendini helak edeceksin neredeyse!)** *(18/el-Kehf/6)* **(Ey peygamber, ağızlarıyla "inandık" deyip, kalpleriyle inanmamış olanlar seni üzmesin.)** *(5/el-Maide/41)*

Habbab b. Eret radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek fitnelerin acısından, musibetlerin şiddetinden yakınarak şöyle der: "Bizim için dua etmez misin? Bizim için yardım dilemez misin?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu şiddet ve sıkıntı ortamından apaçık bir fetih ve büyük bir zafer ortamına çıkarır ve Allah'ın vadine güvenerek şöyle buyurur: **"Allah'a yemin olsun ki, bu din tamamlanacaktır. Öyle ki, binekli bir yolcu San'a'dan Hadramevt'te kadar yürüyecek, Allah'tan başka ya da sürüsü için kurttan başka hiçbir şeyden korkmayacak. Fakat siz, acele ediyorsunuz."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ağlayıp dövünmek hiçbir fayda vermez ve hiçbir durumu düzeltmez. Tâ ki gözyaşları; ümmetin hali üzere kafa yormaya, nefisleri ıslaha, iman üzere eğitime, dinin zaferi için yapıcı bir çalışmaya dönüşene kadar... İşte o zaman o gözyaşları ne güzel gözyaşıdır ve ne tatlı ağlayıştır!

Hasta bir ümmete hiç kimse aldırmaz. İnsanlar ona değer vermez. Takdir edilmeyi ve heybeti hak etmez. Fakat, mensupları ile diri bir ümmetten insanlar korkar ve çekinir. Bu nedenle; köklerini kesmeye ve onu beşiğinde öldürmeye çalışırlar. Ona karşı zalimce ve despotça davranırlar.

Diri bir ümmet; yenilgiden zafer ve üzüntüden ümit çıkarır ki, mensupları birbirini ayıplamaya ve şaşkınlığa dalmasınlar, üzüntüye boğulmasınlar. Bu; Uhud Savaşı'nda okçuların yanılgısından sonra, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerine uyguladığı taktikte açıkça görülür. Onları, elemin ve yenilgi acısının esiri yapmaz. Onları düşmanı kovalamaya sevk eder ki yenilgi ve üzüntü duyguları, üstünlük ve galibiyet hissine dönüşsün.

Yenilginin en büyüğü nefislerin yıkılması, kararlılıkların tükenmesi ve arzuların erimesidir. İşte bu en büyük musibettir. Yeryüzündeki yenilgi ise her zaman olabilecek bir olaydır; bazen o yener, bazen bu yener. Bütün bu galibiyetlerin ve yenilgilerin sonunu, Maliku'l Mülk olan Allah belirlemiştir: **(Sonuç (Allah'tan korkup günahtan) sakınanlarındır.)** *(7/el-A'raf/128)* **(Şüphesiz Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir.)** *(22/el-Hacc/40)* **(Biz peygamberimize ve inananlara hem dünya hayatında hem de şahitlerin şahitlik edecekleri günde (kıyamette) elbette yardım ederiz.)** *(40/el-Mü'min/51)*

İmam Şâfii rahimehullah'a "Kişi için hangisi daha iyidir; üstün gelmesi mi, yoksa imtihan edilmesi mi?" diye sorarlar. Şöyle der: "İmtihan edilinceye kadar üstün gelemez." İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Şeyhulislam İbni Teymiyye'nin "Sabır ve kesin iman ile dinde önderliğe erişilir" dediğini ve sonra Allah Teâlâ'nın **(Onların içinden, sabrettikleri zaman bizim emrimizle doğru yola ileten önderler yetiştirmiştik. Onlar, bizim âyetlerimize kesin bir şekilde inanıyorlardı.)** *(32/es-Secde/24)* kavlini okuduğunu işittim."

Varaka b. Nevfel, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Keşke ben o zaman (sana peygamberlik verildiğinde) genç olsam! Keşke kavmin seni çıkardığında yaşıyor olsam!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Onlar beni çıkaracaklar mı?"** diye sorunca şöyle der: "Evet; senin getirdiğinin bir benzeri ile gelen herkes mutlaka düşmanlık gördü. O günün bana ulaşırsa, sana büyük destek olacağım." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Sahabe-i Kiram'ın hayatında hak ilke üzerinde kararlılık göstermenin ve fedakarlığın akılları hayrete düşürecek ve dille anlatılamayacak seçkin örnekleri vardır. Düşmanın hilesi ve çılgınca tuzakları onları yüce görevden ve iman ettikleri, sevdikleri ve Allah'a söz verdikleri çağrıdan alıkoymuyordu. Ebu Talib'e ait bölgede kuşatma altında kaldıkları günlerde Sahabiler (Allah onlardan razı olsun), hac mevsiminde insanlarla karşılaşır, acıları onları daveti tebliğ etmekten alıkoymazdı. Çünkü baskılar davetleri öldürmez. Bilakis, onları kökleştirir ve dallarını uzatır. Musibetle birlikte müminlerin dayanıklılığı ve kuvveti, kararlılığı ve imanı artacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.)** *(3/Âl-i Imran/139)*

Müslümanların başına gelen bu sıkıntılar, Allah yolunda fedakarlıkta bulunmaya muktedir, güçlü bir nesil yetiştirir. Zillet ve aşağılık üzere yetişen nesil ise yenilgi ve utanç neslidir. İsrailoğulları, mukaddes topraklara girmeyi reddettiklerinde, Musa aleyhisselam'a şöyle dediler: **"(Sen ve Rabb'in gidin savaşın. Biz burada oturacağız.)** *(5/el-Maide/24)*" Bunun üzerine Allah, onların çölde kırk yıl kayıp bir halde yaşamasına hükmetti. Sıkıntılar ve musibetler, ümmetin gizli gücünü ortaya çıkarır. Uykudan ve gafletten uyandıran acı verici darbelere maruz kaldıktan sonra, uyuşmuş emeller harekete geçer.

İslam ümmeti, emelleri dağ gibi insanlar yetiştirmiştir. Aynı şeklide ilim ve mücadele alanlarında kahramanlar yetiştirmiş ve Allah onlarla, birçok nesli hidayete erdirmiştir. İslam Ümmeti'nin öncesinin mi sonrasının mı hayırlı olacağı bilinmez. Yağmurun ot bitirmesi gibi ümmetimiz her zaman ve her mekanda aslanlar yetiştirir. Halid b. Velid, el-Müsenna, İbni Vakkas, Selahaddin el-Eyyubî gibi eşsiz yiğitler yetiştiren bir ümmettir. Ruhun yüceliğini hiçbir şey dizginleyemez ve ümmet

yenilgiye uğrasa bile bazı fertleri zafere ulaşabilir. İslam Ümmeti doğurgandır. Her bir kahramanı kaybettiğinde, onun kaybı sancağı taşıyacak başka kahramanlar doğurur ve sancak asla yere düşmez.

Kudüs fatihi Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh şehit edildi. Bir çok yeri fetheden Osman b. Affan radıyallahu anh alçakça ve zalimce şehit edildi. Ali b. Ebi Talib radıyallahu anh şehit edildi. Onların ardından yeryüzünü kanlarıyla sulayan ve kanının her damlası ümmetimizi zafere yaklaştıran nice İslam erleri öldü. **(Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmaz. Allah onları doğru yola iletecek ve durumlarını düzeltecektir. Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyacaktır.)** *(47/Muhammed/4-6)*

Yine; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizlere, çağının tağutu tarafından öldürülmek üzere ağaç kütüğüne bağlanan mümin gencin hikayesini anlatır. Tağut, onu öldürmekle davetini öldürmek, onun insanlar arasındaki etkisini yok etmek ister. Fakat nerede… Beklemediği bir şey olur ve insanların hepsi "Gencin Rabbi'ne iman ettik" der. Allah'ın çağrısı nefislerde yaşasın diye canını feda eder. İnancı uğruna canını, inanç ve ilke uğruna ölümü önemsemez. Ziyanı olmayan bir kazanç… Ölümü olmayan bir hayat… Genç, kendisinden sonra Allah'ın dini üstün kalsın diye ölümü tercih eder ve canını verir. Zaferin daima askeri bir zafer olması gerekmez.

Gözümüzün önünde gelişen ve yankısı kulaklarımıza ulaşan olaylara bakınca, hakkın batıla galip geldiğini, sayı ve donanım bakımından çokluğuna rağmen maddi kuvvetler karşısında imanın zaferini görürüz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nice az topluluklar, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir.)** *(2/el-Bakara/249)*

Bu; iman eden, tevekkül eden ve zaferi getiren sebeplere sarılan için az topluluğun çok topluluğa galip geleceğini vurgulayan Rabbani bir talimattır.

Büyük Bedir Savaşı'nda az topluluk, çok topluluğa üstün gelmiştir ve bu savaş, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in döneminde, Hulefa-i Raşidin döneminde ve onlardan sonraki dönemlerde ardı ardına gelecek İslami zaferlerin başlangıcı olmuştur.

Filistin halkı; bombalara, tanklara ve toplara sahip büyük bir orduyu endişelendiren ve yıkan kendi halinde bir halktır. Ey taş atan çocuklar! Bu ne büyük kahramanlık!.. Ey taş atan çocukların anneleri! Bu ne yüce fedakarlık!.. Taştan başka hiçbir şeye malik olmayan bir çocukla, ellerini açarak Allah'a yalvaran yaşlı bir kadınla, alçakça ve haince öldürülen felçli bir ihtiyarla savaşmak için kullanılan silahlar, bombalar ve füzeler… Bu apaçık bir suçtur. Milyonlarca Müslüman'ın duygularıyla alay etmektir. Camiden evine dönerken, azaları tekerlekli sandalye ile birlikte parçalanmıştır. Tekerlekli sandalyeye mahkum şeyh, gökyüzünde bir yıldızdı. Müslümanların gönlünde fedakarlık ve izzet meşalesi yakmıştır. O, tekerlekli sandalyesinde oturan bir vücuttu fakat aynı zamanda düşmanın boğazını tıkayan ve midesini ağrıtan bir nesne idi. Eşsiz iradesi, yüce dağlar gibiydi ve zalimlerin ayaklarının altındaki toprağı sarsıyordu. Yaşlılığına rağmen… Felçli olmasına rağmen… Nice kibirli burunları yere sürttü, zulmünü ve kibrini kırdı. Sükutu söz, dili kılıçtı.

Bünyesi zayıftı fakat, kararlılığı kuvvetliydi. Beklentisi yüksekti. Dünyaya sırtını dayamadı. Zillete ve utanca teslim olmadı. Şöhret ve zevk-sefa talep etmedi… Vücudu

güçsüzdü fakat tavırları dev gibiydi, kararlılığı yüceydi. Güler yüzü gibi parlak, gülümsemesi gibi güzel, davasının şerefi gibi şerefli bir tarih yazdı.

Kahramanların öldürülmesi, onlar için şehadeti sağlar. Bu onların arzusudur. Kutsal topraklara akan kan, İslam için aslanlar yetiştirmek üzere toprağı sulayacaktır ve hak ehli güç kazanacaktır. Fedakarlık ve ölüme meydan okuma ruhunu canlandıracaktır. Zalimlerin kalplerinde korku yaratacak, onların her gün korkudan yüz kere ölmesini sağlayacaktır.

Tekerlekli sandalye mahkumu şeyhin öldürülmesi, kalplerde şereflice ölme sevgisini canlandıracaktır. İlke sahiplerini bir liderin ölümü etkilemez. Allah'ın izniyle zafer gerçekleşene kadar davalarını sürdürürler. "Kim ki Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e ibadet ediyorsa, hiç şüphesiz Muhammed ölmüştür. Kim de Allah'a ibadet ediyorsa şüphesiz Allah diridir, ölmez." Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Kahramanların eceli geldiğinde ve onlar da diğer insanlar gibi öldüğünde, anıları onlarla birlikte kabre gömülür. Bu nedenle; ümmetin duygularını canlandıracak, büyük emelleri besleyecek ve en büyük davayı hatırlatacak şerefli bir ölümle ölmeleri hikmet gereğidir. Bir damla kan, yenilgi ve zillet kabul etmeyen bir büyüklük doğurur. Anılarını, fedakarlık dersi olarak ölümsüzleştirir.

Fakat düşman, tarih olaylarını okumaz. Okusa da anlamaz. İslam ümmetinin tarihini okumak; bu ümmetin kökleri yerde ve dalları göğe uzanmış mübarek bir ağaç gibi olduğunu, rüzgarların onu sarsamayacağını ve fırtınaların kökünden koparamayacağını bilir. Onun her bir dalı kesildiğinde daha çok güçlenir, dayanıklılığı daha da artar.

Filistin halkı; çağdaş nesle, Müslüman'ın izzetinin parçalanmayacağını göstermiştir. Silahlar parçalar fakat Müslüman'ın kararlılığı kırılmaz. Çünkü o yumuşamaz. Silahların yapamadığını, taşlar yapmıştır. Atılan taşlar, yeryüzü ehlinin kalbindeki korku perdesini kaldırmıştır. Atılan taşlar, yenilmez asker efsanesini yıkmıştır. **(Onlar toplu olarak sizinle savaşamazlar, ancak, müstahkem şehirlerde yahut duvarların ardından (sizinle savaşmak isterler).)** *(59/el-Haşr/14)* Çünkü taşı atan, ahiret gününe inanan bir kalp taşımaktadır. Tank da ise ölümden korkan ve hayatta kalmaya çalışan boş bir ceset vardır. **(Elbette onları insanların hayata en hırslı, en düşkün olanları olarak bulacaksın.)** *(2/el-Bakara/96)*

Atılan taşlar, ölüm korkusunu ve dünya sevgisini kaldırmıştır. Nefisleri, ölümden korkmaz hale getirmiştir. **(İşte o zaman Allah size iki taifeden (kervan veya Kureyş ordusundan) birini vaad ediyordu ki, sizin olacaktı. Siz ise arzu ediyordunuz ki, şanı ve şerefi olmayan şey (kervan) sizin olsun.)** *(8/el-Enfal/7)*

Filistin topraklarındaki zalimler sınırları aştılar. Haddi aştılar ve büyüklük tasladılar. Yeryüzünde bozgunculuk yaptılar. Ekinleri ve nesilleri helak ettiler. Kan döktüler ve suçsuz insanları öldürdüler. Kadınları ve çocukları kestiler. Baskı ve zulümle toprakları sahiplerinden aldılar. Ayrılıkçılık duvarları ördüler. Uygarlık iddiasında bulunan dünya, neden haksızlık yapana engel olmuyor? Nerede anlaşmalar? Nerede barış davetçileri? Haksızlık yayılıp zulüm büyüyünce sahibini farkında olmadan helake sürükler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kendilerine hatırlatılanları unuttuklarında, onlara her şeyin kapısını açtık. Nihayet kendilerine verilen o nimetlerle sevinip zevke dalınca onları azabımızla ansızın**

yakalayıverdik. Hemen ümitsizliğe kapılıp şaşkına döndüler.) *(6/el-En'am/44)* Baskıların ve tehditlerin büyüklüğü, İslam Ümmeti'nin olayların seviyesine yükselmesini; kararlılığın önündeki engelleri ve acizlik doğuran etkenleri üzerinden atmasını gerektirmektedir.

Filistin davası, şüphesiz her Müslüman'ın davasıdır. İslam Ümmeti meşru hakkını elinde tutmaya ve işgal edilen Kudüs'ünü geri istemeye kararlılıkla devam edecektir. Şehitlerin kanı asla boşa gitmeyecektir. Karanlık arttıkça, fecrin doğuşu daha çok yaklaşır. **(Herhalde onun haberini bir zaman sonra bileceksiniz.)** *(38/Sâd/88)*

"Allah'ın İslam Ümmeti'nden belayı kaldırması için gereken faktörler nelerdir?" diye kendi kendimize soralım:

Birincisi: Emirlerini yerine getirerek ve yasaklarından sakınarak, Allah'tan hakkıyla korkmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir çıkış yolu yaratır.)** *(65/et-Talak/2)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Allah'ı (dinini) koru ki, O da seni korusun!"** Bu hadisi Tirmizi ve İmam Ahmed rivayet eder. Kendi nefsinde Allah'ın emirlerini yerine getir ve yasaklarından kaçın ki; Allah da seni koruyup gözetsin, hatalarını düzeltsin, dünya ve ahirette sana destek olsun.. **(Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar.)** *(10/Yunus/62)*

İkincisi: İyi ameller işlemek ve insanlara iyilikte bulunmaktır. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **"Gizli verilen sadaka Rabbin gazabını söndürür. Sıla-i rahim ömrü artırır. İyilik yapmak kötü ölümlerden korur."** Hatice radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Hayır, vallahi Allah seni asla utandırmaz. Çünkü sen sıla-i rahim yaparsın, ihtiyaç sahibine yardım edersin, fakire verirsin, misafire ikram edersin, hak yolundaki engellerde insanlara yardım edersin." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Üçüncüsü: Dua etmektir. Hadis-i şerifte şöyle buyrulur: **"Kazayı ancak dua geri çevirir. Ömrü ise ancak iyilik artırır."** Bu hadisi; Tirmizi ve Hakim, Selman radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Geçmiş alimler şöyle der: "Dua, belanın düşmanıdır. Ona karşı koyar, onunla mücadele eder ve inmesine engel olur."

Dördüncüsü: Zikir ve istiğfarı çokça yapmaktır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İstiğfar ettikleri sürece de Allah onlara azab edecek değildir.)** *(8/el-Enfâl/33)* Allah, çokça tesbih etmesi ve bağışlanma dilemesi nedeniyle, Yunus aleyhisselam'ı balığın karnından kurtarmıştır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.)** *(37/es-Sâffât/143-144)*

Ömer radıyallahu anh, sahabilere şöyle der: "Çoklukla zafer kazanacak değilsiniz. Bilakis, semanın desteğiyle zafer kazanırsınız."

Muhammed Ümmeti'nin Özellikleri

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 12.02.1425 Hicri – 02.04.2004 Miladi

İslam Ümmeti bugün, düşmanların kudurmuş gibi saldırısı ve çeşitli tehditlerle, birçok zarar ve tehlikeyle karşı karşıya olduğu yol ayrımında durumunu düzeltmeye ve işlerini yoluna koymaya muhtaçtır. Güven ve huzurunu yeniden kazandıracak, kendisine izzet ve üstünlük yolunu açacak, kurtuluş ve saadete götürecek etkenlere ne kadar da muhtaçtır.

İslam Ümmeti bugün, kendine has özellikleri gözden geçirmeye ve sahip olduğu unsurları görmeye aşırı derecede ihtiyaç duymaktadır. Çünkü İslam Ümmeti, bir takım özelliklere sahiptir. Ve bu özellikler olmadan iyi bir yaşantısı olamaz, mükemmellik basamaklarını çıkamaz; mutluluk, zafer, kurtuluş ve izzet yoluna koyulamaz.

Ey Müslümanlar topluluğu! Bu ümmetin sahip olduğu özelliklerin en büyüğü; Allah'a boyun eğen, her işinde O'nun emrine ve yasağına uyan bir ümmet olmasıdır. Bunu, Allah Teâlâ'nın şu kavli ışığında gerçekleştirir: **(De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. Onun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim.)** *(6/El-En'am/163-164)*

Şüphesiz bu, küçük-büyük hayatın her alanında Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e tam anlamıyla teslim olmak ve Allah Subhanehu'nun şu kavlini uygulamaktır: **(Hayır! Rabbine andolsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar.)** *(4/en-Nisa/65)*

İslam Ümmeti! Saf tevhid inancını ve eksiksiz imanı bütünüyle gerçekleştirmeden mutluluğu ve kurtuluşu elde etmek, üstünlüğü ve hakimiyeti sağlamak mümkün değildir: **(İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... İşte güven onlarındır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.)** *(6/el-En'am/82)*

Her türlü şekliyle ümmetin güvenliği ve her alandaki istikrarı, ümmete güven ve huzur veren bu imanî kaideye bağlıdır ve Allah'tan başka hiç kimseden korkmaz. Çünkü Allah'ın gücü yanında bütün kuvvetlerin hiç olduğuna ve onun hakimiyeti dışındaki hükümranlıkların bir serap olduğuna inanır. Allah celle ve alâ, İbrahim aleyhisselam'ın şöyle dediğini bildirir: **(O'na ortak koştuklarınızdan hiç korkmuyorum, ancak Rabbimin dilediği şey hariç. Rabbim ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Hiç düşünmez misiniz?)** *(6/el-En'am/80)*

İslam kardeşleri! İslam Ümmeti mensuplarının özelliklerinden biri de, heva ve heveslerin, boş şeylerin ve haram kılınan şehvetlerin her türlüsünden uzak durmasıdır. Çünkü o; rabb olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e inanmasının gerektirdiği gibi daima yüksekte kalmalıdır. O; hayatını her türlü yararlı şeylerle mamur eden, gücünü gelişme ve ilerleme yolunda kullanan ciddiyet ve ıslah ümmetidir.

İslam Ümmeti, toplumları bütün davranışlarında ve isteklerinde temizlik ve arınmışlıkla biribirine bağlanan bir ümmettir. O, dininin hükmüyle nefsine ve şehvetlerine, Allah'ın helal kıldığının dışındaki kişisel zevk ve lezzetlere galip gelir. Allah Subhanehu, İslam Ümmeti'nin özelliklerini açıklayarak şöyle buyurur: **(Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir. Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler. Onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler. Onlar ki, zekat (vazifelerini) yerine getirirler. Ve onlar ki, iffetlerini korurlar. Ancak eşleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı) kınanmış değillerdir.)** *(23/el-Mü'minun/1-6)*

Ey mü'minler topluluğu!.. İslam Ümmeti'nin en önemli özelliklerinden, üstünlüğünün en sağlam faktörlerinden ve ıslahının en büyük sebeplerinden biri de, her türlü hayır ve iyilikte birleşmesidir. İnancı ve dininin sabit değerleri ışığında bütünleşmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın.)** *(3/Âl-i Imran/103)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah sizin için üç şeyden razı olur ve üç şeyden hoşlanmaz. O'na ibadet etmenizden, O'na hiçbir şeyi ortak koşmamanızdan, hep birlikte Allah'ın ipine sarılıp parçalanmamanızdan razı olur. Dedikodu yapmanızdan, (gereksiz yere) çok soru sormanızdan ve mal boşa götürmenizden hoşlanmaz."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Bu nedenle; ne zaman İslam Ümmeti bu özelliğini terk eder ve birliği bozulursa, mensuplarının yönelimleri farklılaşır ve safları dağılırsa, işte o zaman zayıflar ve heybeti gider, bütün işlerinde başarısızlığa uğrar. **(Ayrıca Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Ve birbirinizle didişmeyin. Sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider. Sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** *(8/el-Enfal/46)* İslam Ümmeti'nin bugün, anlaşmazlıklarını unutması, genelin yararına olanı özel çıkarlara tercih etmesi doğruluk ve hidayet üzere birleşme faktörlerini garantiye alması gerekmektedir.

Bu ümmetin özelliklerinden biri de, ümmetlerin en hayırlısı olmasıdır. **(Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanırsınız.)** *(3/Âl-i Imran/110)* Gerçekte o, her türlü hayra önder olmak üzere çıkartılmıştır. Sahip olduğu doğru inanç, güzel ahlak ve fazilet ilkeleri ile o diğer ümmetlere hayrı göstermek onun görevidir. O, ortaya koyduğu doğru inanç ile ümmetlerin en hayırlısıdır. İnsan hayatını bozukluktan ve bozulmaya yol açacak etkenlerden, kötülük ve sebeplerinden koruyan her türlü olumlu ve hayırlı işi yaptığı için en hayırlı ümmettir. Erdemli olmaya çağırdığı, adaletli ölçülerin ve güzel ilkelerin yönettiği bir hayat kurduğu için en hayırlı ümmettir. Öyleyse; İslam Ümmeti kendine has bu özelliklerden birini kaybettiği ya da en hayırlı ümmet olmanın şartlarından birini yerine getirmediği zaman zararlara ve musibetlere uğrar, kötülükler ve fitneler başına gelir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, ya iyiliği emreder ve kötülükten alıkoyarsınız, ya da Allah üzerinize katından bir ceza gönderir ve sonra dua edersiniz de duanız kabul edilmez."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder ve hasen bir hadis olduğunu belirtir.

Ey Müslümanlar topluluğu! Muhammed Ümmeti'nin özelliklerinden biri de, Allah katından desteklenmesidir. Ne kadar yoluna engeller konulursa konulsun ve önüne zorluklar çıkarılırsa çıkarılsın, dininde ve dünyasında, savaşında ve barışında kendisine destek ve üstünlük vaat edilmiştir. Fakat bu destek imanında samimi

olması, İslam ile amel etmesi ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyması şartına bağlıdır: **(Andolsun ki peygamberlikle gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmiştir: "Onlar var ya, elbette onlar muzaffer olacaklardır ve elbette bizim ordularımız mutlaka galip geleceklerdir.")** *(37/es-Saffat/171-173)* **(Biz peygamberimize ve inananlara hem dünya hayatında hem de şahitlerin şahitlik edecekleri günde (kıyamette) elbette yardım ederiz.)** *(40/el-Mü'min/51)*

İslam Ümmeti! Bu ümmete, yeryüzünün hilafeti, hak din üzere egemenlik, zararlardan ve tehlikelerden uzak güvenli bir hayat vaat edilmiştir. Fakat bu vaat, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğine uymayan hiçbir heves ve hareket kalmayıncaya kadar ümmetin bu dinin hakkını yerine getirmesine ve Alemlerin Rabbi'nin hakkını yerine getirmesine bağlıdır. **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaad etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler. Hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar asıl büyük günahkarlardır. Hem namazı kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete eresiniz.)** *(24/en-Nur/55-56)*

Bu iman; inanç ve ibadette, yasama ve yargıda ve tüm davranışlarda ümmetin samimi bir şekilde Allah'a yönelmesini gerektirmektedir. Bu iman, yeryüzü egemenliğini, Muhammed Ümmeti'nin yıkım ve bozgunculuk üzere değil, ıslah ve yapım üzere kuracağı, baskı ve zulüm üzerine değil adalet ve iyilik üzere kuracağı egemenliği gerçekleştirmek için İslam'ı hayat metodu edinmeye sevk etmektedir.

Ey seçilip üstün kılınan ümmet! Şartların farkına varın ve vaat edilenin gerçekleşmesini bekleyin. İslam Ümmeti'nin tarihi boyunca bu metot üzere yürüdüğü ve bu Kur'ânî kaideyi uyguladığı, her türlü işinde bu Rabbanî metoda bağlı kaldığı dönemlerde kendisi için Allah'ın vaat ettiği egemenliğin ve güvenliğin gerçekleştiğini hatırlayın. Bu metoda ters düştüğü her dönemde de, geri kaldığını ve izzetten sonra zillete düştüğünü, güvenlikten sonra korkuya kapıldığını ve düşmanlarının kendisini her yönden kuşattığını hatırlayın.

Ey Müslümanlar! Yaşam faktörlerinin bir çoğunu kaybetmişken, İslam Ümmeti nasıl olur da kurtuluş ümit edebilir? Üstünlük esaslarını ve şartlarını ihmal etmişken nasıl olur da üstünlük ve egemenlik arzu eder? Allah'ın şeriatından başkasıyla hükmederken nasıl kurtuluşa erişir? Islah kaidesini, iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı kendi hayatında ve mensupları arasında ihmal etmişken nasıl olur da tehlikelerden kurtulmayı ümit edebilir? Mensuplarının, bozulmayı engelleyen şeriat kurallarına bağlı kalmaksızın şehvetlere daldığını görürken, İslam Ümmeti nasıl olur da üstünlüğü ve yönetimi, zaferi ve mutluluğu ümit edebilir?

Mensupları arasında, toplumlarını saptırmaya ve her türlü kötülüğü ve zararı içeren programlarla fertlerinin ahlakını bozmaya çalışanlar varken, İslam Ümmeti başına gelen musibetlerden nasıl kurtulabilir?!

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: (İnananlar arasında kötü söz ve davranışın yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da, ahirette de acı veren bir azap vardır. **(Her şeyi) Allah bilir; siz bilmezsiniz.)** *(24/en-Nur/19)*

Ey Müslümanlar! İslam Ümmeti, yolu apaçık bir ümmettir. Yolu, hidayet ve iman yolu, şeriat ve İslam yoludur. Bu yoldan ne zaman saparsa, ahiretten önce dünyada kendisine mutsuzluk isabet eder ve ne yapacağını bilmez bir halde yaşar. Kendisine her yönden darlık isabet eder: **(Artık benden size bir hidayet (kitab) geldiği zaman, kim benim hidayetime uyarsa işte o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez. Her kim de benim zikrimden (Kur'ân'dan) yüz çevirirse, (bilsin ki) ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.)** *(20/Tâ-Hâ/123-124)*

Akrabalık Bağlarını Koruyun!..

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 19.02.1425 Hicri – 09.04.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Hak sahiplerine haklarını verin ki, Allah sizin için büyük sevaplar yazsın ve sizi, acı verici azaptan korusun.

Allah'ın kulları! Bilin ki, Rabbiniz lütfu ve keremiyle, Kitabı'nda her şeyi açıklamıştır. Hidayet elçisi sallallahu aleyhi ve sellem sizleri, cennete yakınlaştıracak ve cehennemden uzaklaştıracak ve bu dünyada mutlu edecek şeylere yöneltmiştir, Alemlerin Rabbi'nin kulları üzerindeki haklarını açıklamıştır. Çünkü Allah'ın üzerimizdeki hakkı, farz ve vacip kıldıklarının en yücesidir. Fakat Allah, rahmeti gereği, gücümüzün yettiği bazı şeyleri farz kılmıştır. Değilse, Allah'ın hakkı devamlı hatırlanmak ve hiç unutulmamak, devamlı ibadet edilmek ve asla isyan edilmemek, devamlı şükredilmek ve asla nankörlük edilmemektir.

Allah, hayatın güvenli ve huzurlu, rahat ve bereketli olması, rahmet ile kuşatılması, belalardan uzak olması, yardımlaşma ve sevginin gerçekleşmesi için kulların birbiri üzerindeki haklarını açıklamıştır.

Ana-babanın çocukları üzerindeki haklarını, çocuğun anne-baba üzerindeki haklarını, akrabaların birbiri üzerindeki hakkını açıklamıştır. Bu haklardan dünyada ve ahirette herkes kendisi sorumlu tutulur. Onları en güzel şekilde yerine getirmişse, Rabbi katında en yüce makamlara ulaşır. Göklerin, yerin ve dağların taşımaktan kaçındığı emaneti yerine getirmiş olur. Kim de bu hakları yerine getirmezse, her nefsin kazandığını gören ve kendisinden zerre miktarı bir şey dahi gizli kalmayan Rabbi katında en aşağı derecelere düşer.

Allah'ın kulları! Sıla-i rahim, Allah'ın boynumuza yüklediği bir hak, yükümüzü ağırlaştıran bir görevdir. Akrabalar, nesep bağı ile yakınlığı olanlar ve evlilikle birlikte yakınlık kurulanlardır. Allah Teâlâ Kitabı'nın bir çok yerinde sıla-i rahmi emretmiş ve ona vurguda bulunmuştur. Şöyle buyurur: **(Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. Bununla beraber malını saçıp savurma.)** *(17/el-İsra/26)* Sıla-i rahmi, takvadan hemen sonra zikretmiştir. Şöyle buyurur: **(Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.)** *(4/en-Nisa/1)*

Sıla-i rahmin yüceliği; ahlak esaslarından, fazilet rükünlerinden ve hayır kapılarından biri olması nedeniyle, Allah onu indirdiği her dinde farz kılmıştır. Şöyle buyurur: **(Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan şöylece mîsak (kesin bir söz) almıştık: Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekatı vereceksiniz.)** *(2/el-Bakara/83)* Abdullah b. Selam radıyallahu anh'ın rivayet ettiği hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Medine'ye ilk geldiğinde şöyle buyurduğu nakledilir: **"Ey insanlar! Selamı yayın, yemek yedirin, sıla-i rahim yapın ve geceleyin insanlar uyurken namaz kılın ki, selametle cennete girin."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Sıla-i rahmin sevabı Allah'ın onun için ahirette sakladığının yanında kendisine henüz bu dünyadayken verilir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle derken işittiğini bildirir: **"Kim rızkının genişletilmesini ve ecelinin geciktirilmesini isterse akrabası ile bağ kursun."** Bu hadisi Buhari ve Tirmizi rivayet eder. Tirmizi'de rivayet şu şekildedir: **"Nesebinizden sıla-i rahim yapacaklarınızı öğrenin. Zira sıla-i rahim akrabalarda sevgi, malda bolluk, ömürde uzamadır."** Ali radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Ömrünün uzatılması, rızkının genişletilmesi ve kendisinden kötü ölümün uzaklaştırılması kimi sevindirirse, Allah'tan hakkıyla korksun ve sıla-i rahimde bulunsun."** Bu hadisi, Bezzar ve Hakim rivayet eder.

İbni Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz Allah, kendilerine buğzettiği için yarattığından beri bakmadığı insanlarla ülkeleri imar eder ve onlar için malları çoğaltır."** "Bu nasıl olur?" denilince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Akrabalarıyla bağlarını korudukları için."** Bu hadisi, Hakim ve Taberani rivayet eder. Münziri isnadının sahih olduğunu söyler.

Ebu Bekra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Allah; haksızlık etmek ve akrabalık bağını koparmaktan başka hiçbir günahın sahibini, ahirete bıraktığı cezasının yanında henüz bu dünyadayken de cezalandırmaz."** Bu hadisi; İbni Mace, Tirmizi ve Hakim rivayet eder. Yine Ebu Bekra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz sevabı en çabuk verilen iyilik, sıla-i rahimdir. Öyle ki, ev halkı günahkar olurlar fakat akrabalık bağlarını koruyunca malları artar ve sayıları çoğalır."** Bu hadisi, Taberani ve İbni Hibban rivayet eder.

Sıla-i rahimin, insanın gönlünü ferahlatıcı, işleri kolaylaştırıcı ve ahlakı güzelleştirici özelliği vardır. İnsanların kalplerinde ve akrabalar arasında sevgi oluşturur. Hayatı güzelleştirir ve hareketlendirir. Sıla-i rahim yapmak ve koparmış bile olsa hakkını yerine getirmek, Müslüman'a farz kılınmıştır. Ta ki, ecri büyüsün ve hayır üzere yardımlaşma gerçekleşsin. Sıla-i rahimi koparmaktansa onu kurmak, ilişkileri yeniden eski haline döndürmek için daha çok yararlı olur ve kalplerin temiz ve saf kalmasına daha yakındır. Ebu Zer Radıyallahu anh şöyle der: **"Dostum Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bana bazı hayır özelliklerini tavsiye etti. Benden yüksekte olana bakmamamı ve benden aşağıda olana bakmamı tavsiye etti. Miskinleri sevmemi ve onlara yaklaşmamı tavsiye etti. Bana sırtını dönse bile, akrabam ile bağımı korumamı tavsiye etti. Allah yolunda, kınayanın kınamasından korkmamamı tavsiye etti."** Bu hadisi İmam Ahmed ve İbni Hibban rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Bir adam, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelir ve "Ey Allah'ın Rasulü! Benim bir takım akrabalarım var ki, ben onlarla bağ kurarım fakat onlar benimle bağlarını koparırlar. Onlara iyilik ederim, onlar bana kötülük ederler. Onlara yumuşak davranırım, onlar bana kaba davranırlar." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Söylediğin gibi ise, sanki sen onlara köz yediriyorsun. Böyle davrandığın sürece Allah katından bir yardımcı daima seninle olacaktır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Abdullah b. Amr radıyallahu anhuma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"(Akrabalık bağlarını) gözeten aynısı ile karşılık**

veren değildir. Bilakis (akrabalık bağlarını) gözeten, akrabaları onunla bağlarını koparınca onlarla bağ kurandır.” Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Sıla-i rahimi koparmak; dünyada uğursuzluk; çile ve kötülük, sıkıntı ve darlıktır. İnsanların kalplerinde buğuz ve akrabalar arasında nefret doğurur. Dünya işlerinin kötü gitmesine ve Allah’ın gazabına yol açar. Ahirette ise, acı verici bir azaba neden olur.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Yüce Allah yaratacağı mahlukların ne hal üzere bulunacaklarını takdir edip onlara ait kazayı tamamladığı zaman akrabalık ayağa kalkıp "Ya Rabb! Burası akrabalık ilişkilerini kesmekten sana sığınanların makamıdır" der. Allah da, "Evet öyledir. Sen; seninle bağlarını koruyanlarla benim de bağımı korumama, seninle bağlarını koparanlarla benim de bağımı koparmama razı olmaz mısın?" buyurur. Akrabalık da "Olurum ya Rabb!" der ve Allah "Bu hüküm sana aittir" buyurur.”** Sonra, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dilerseniz; (Geri dönerseniz, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya ve akrabalık bağlarını kesmeye dönmüş olmaz mısınız?)** *(47/Muhammed/22)* **ayetini okuyun."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh’tan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu işittim: **“Şüphesiz, Ademoğullarının amelleri Perşembe günü, Cuma gecesi, Allah'a sunulur ve akrabalık bağını koparanın ameli kabul edilmez.”** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

A’meş’ten şu rivayet edilir: İbni Mes’ud radıyallahu anh, sabah namazından sonra bir halkada oturuyordu ve şöyle dedi: “Akrabalık bağını koparan yanımızdan kalktığında onu Allah’a şikayet ederim. Çünkü biz Rabbimize dua etmek istiyoruz. Oysa gökyüzünün kapıları akrabalık bağını koparana kapalıdır.” Bu hadisi Taberani rivayet eder.

Ebu Musa Radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Üç (grup insan) cennete girmez: İçki düşkünü, akrabalık bağını koparan ve sihre inanan.”** Bu hadisi İmam Ahmed, Taberâni ve Hakim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Sıla-i rahim, onlara (akrabalara) iyilikte bulunmak ve kötülüğü onlardan alıkoymaktır. Hastalarını ziyaret etmek ve bir yakınlarını kaybettiklerinde başsağlığı dilemektir. Onlara yararlı olmak ve onları doğru yola yönlendirmektir. Cahillerini bilgilendirmektir. Zenginlerine hediye vermek ve onları sürekli ziyaret etmektir. Onların sahip olduğu nimete sevinmek, sevinç anlarında onları kutlamak ve musibetlerine üzülmektir. Durumlarını araştırmak ve yokluklarında onları savunmaktır. Büyüklerine saygı duymak ve küçüklerine merhamet etmektir. Onlardan gelebilecek eziyetlere sabretmektir. Onlarla güzelce sohbet etmek ve onlara nasihat etmektir. Hasan el-Basri rahimehullah’ın mürsel olarak rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyrulur: **“İnsanlar sözle birbirini sevip, kalpleriyle birbirine buğzedince ve akrabalık bağlarını (sıla-i rahmi) koparınca, işte o zaman Allah onlara lanet eder, onları sağır eder ve köreltir.”**

Bu zamanda akrabalar arasındaki ilişkiyi (sıla-i rahmi) koparmak çoğalmıştır. Kalpler kötüleşmiş ve sebepler zayıflamıştır. Bunun nedeni, dünyaya ve dünyanın geçici

nimetlerine dayanmaktır. Sonuçları görebilen ve işlerin sonuna bakana, nefsinin hakkını veren ve üzerine düşeni yerine getirene ve insanlara, kendisine davranılmasını istediği gibi davranana ne mutlu!

Sıla-i rahmi koparmak bazen iyice yerleşir ve babadan oğula aktarılması için şeytan onun ateşini körükler. Böylece helak gerçekleşir ve kötülük dairesi genişler, haksızlık ve düşmanlık olur. Bu kopukluk bazen akrabalar arasında, ölüm onları bu şekilde birbirinden ayırıncaya kadar sürer. İşte o zaman pişmanlık gelir, üzüntüler artar. Pişmanlık sözleri ve iç çekmeler arka arkaya yükselir. İşte o zaman pişmanlık fayda vermez ve üzüntü, kalplerin yaralarını iyileştirmez. Dünyayı arkalarında bırakırlar ve yeniden diriliş gününden önce buluşma yoktur. O gün herkes adalet ve hikmet sahibi Allah'ın önünde diz çöker. Allah onlarla ilgili hükmünü verir. O; izzet sahibidir, her şeyi bilendir.

Sabır ve tahammül, iyilik ve bağışlama işlerin en hayırlısıdır. Kalplerde taşınan duygular için en iyi ilaçtır. Ukbe b. Amir radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile karşılaştım. Elini tuttum ve şöyle dedim: "Ey Allah'ın Rasulü! Bana faziletli amelleri bildir. Şöyle buyurdu: **"Seninle ilişkisini kesenle sen ilişki kur. Sana vermeyene sen ver. Sana zulmedeni sen bağışla!"** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Hakim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Kadın bazen laf taşıyarak kötülükleri yayıp iyiliklerin üstünü örterek, erkekleri kışkırtarak akrabalık bağlarının kopmasına neden olabilir. ahmaklığı nedeniyle bunun kendi yararına olduğunu sanabilir. Çocuklarını, akrabalarına kötülük yapmaya sevk edebilir. Bunun günahı o kadın üzerine olur ve Allah kendisini görmektedir.

Bazen de kadın sabrederek ve eşine nasihat ederek, onu hayra teşvik ederek, çocuklarını güzelce eğiterek akrabalar arasındaki ilişkinin ve sevginin devamına neden olabilir. Allah o kadını ödüllendirecek ve durumunu düzeltecek, sonunu güzel kılacaktır.

Ey Müslüman kadınlar! Allah'tan korkun! Akrabalar arasını düzeltin. Sıla-i rahmin kopması sizin yüzünüzden olmasın. Şüphesiz Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde akrabaya da hakkını ver, yoksula da, yolcuya da... Bu, Allah'ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır. Kurtuluşa erecek olanlar da işte onlardır.)** *(30/er-Rum/38)*

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkmak en büyük sermayedir. Dünyadaki ve Kıyamet günündeki her şiddete karşı hazırlıktır.

Ey Müslümanlar! Allah'ın emirlerini yerine getirerek onları yüceltin. Allah'ın yasaklarından kaçınarak onlara saygı duyun. Allah'a döndürüleceğiniz ve haksızlık yapılmadan her nefse kazandığının verileceği günden sakının. Bilin ki, ahiret yurdu için yapılması gereken salih ameller vardır. Şüphesiz orası ebedi kalınacak yerdir. Nimetleri tükenmez ve gençliği gitmez. Yuvası harap olmaz ve sakinleri ölmez.

Yakıtı insanlar ve taş olan, azabı şiddetli ve çukuru derin olan cehennemden sakının! Onların yiyeceği zakkum, içecekleri erimiş maden ve irinli sudur. Giyecekleri katran ve kızgın demirdir.

Bilin ki, Allah için gece yapılması gereken bir takım ameller vardır, gündüz onları kabul etmez. Ve gündüz yapılması gereken bir takım ameller vardır ki, gece onları kabul etmez. Kulların amelleri, sevapları ya da cezalarıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim iyi bir iş yaparsa onun faydası kendisinedir. Kim de kötülük yaparsa zararı yine kendinedir. Sonra hep Rabbinize döndürüleceksiniz.)** *(45/el-Casiye/15)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kutsi bir hadiste, Allah Teâlâ'nın şöyle buyurduğunu bildirir: **"Ey kullarım! Onlar ancak sizin amellerinizdir. Onları sizin için sayarım. Kim bir hayır bulursa Allah'a hamd etsin. Kim de ondan başka bir şey bulursa, nefsinden başkasını suçlamasın."**

Amel defterlerinin havada uçuştuğunu düşünün. Bazıları onu sağından alacaktır, bazıları da solundan… Rabbin kimseye zulmedici değildir.

Allah'ın kulları! **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Birbirinizin Boynunu Vurarak Kafirlere Dönmeyin

Şeyh Üsame Abdullah Khayyât
Mekke, 18.02.1425 Hicri – 07.05.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü takvâ, hayat aşamalarını hatalardan ve günahlardan uzak bir şekilde katetmek için en hayırlı azıktır. Kalplerin ve gözlerin döneceği günün korkusundan kurtuluştur.

Ey Müslümanlar!.. Allah'ın Müslümanlara verdiği bolca nimetlerden ve en güzel bağışlardan biri de, onları Rablerinden bir delil üzere kılmasıdır. Yani; onlara indirdiği Kitabı'yla, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde gelen hidayet ve ilimle, onları üzerinde yarattığı, hakkı batıldan ayıran ve hidayetle sapıklığı birbirinden ayırmaya sevkeden sağlıklı fıtrat ile Allah'ın dininde basiret üzere olmalarını sağlamıştır. Bu nedenle onlar, Allah'ın sınırları önünde dururlar. Ayakları her kaydığında, şeytan ona dokunup yoldan çıktığında ve doğrudan ayrıldığında hemen hakka dönerler.

Kötü amelleri kendilerine süslenen ve onları güzel gören, dünya hayatındaki çabaları boşa giden ve iyi yaptıklarını zannedenler ise bunun tam tersidir. Şüphesiz onlar yeryüzünde bozgunculuk yaymakta ve ıslah edici olduklarını öne sürmektedirler. Allah Subhanehu, iki grubun arasındaki farkı şöyle açıklar: **(Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işi kendisine güzel görünen ve heveslerine uyan kimse gibi olur mu?)** *(47/Muhammed/14)*

Bu mübarek ülkenin başkenti Riyad'da meydana gelen, arkasından Yanbu'da meydana gelen çirkin olaylar ve bunlardan önce görülen acı verici olaylar yaptığı işin kişiye güzel gösterilmesi türündendir. Bu olaylar; masum canlara kıyıldığı ve suçsuz insanların kanı döküldüğü, korku yayıldığı, mallar ve binalar harap edildiği için akıl sahiplerinin uykularını kaçırır ve kalplerini sarsar. Bu çirkin olaylar, Rabbimizin şu kavliyle nasıl uyum sağlayabilir? **(Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisâ/93)*

Bu haram fiillere cüret edenler, rahmet ve hidayet Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'in Vedâ Hutbesi'nde gelen vasiyeti karşısında neredeler?.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Muhakkak ki kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız sizin üzerinize bu beldenizde (Mekke'de) ve bu ayınızdaki (Zilhicce ayındaki) bu gününüzün haramlığı gibi haramdır. Dikkat edin, tebliğ ettim mi?"** "Evet" dediler. Şöyle buyurur: **"Allah'ım! Şahit ol! Benden sonra, kafirlere dönerek birbirinizin boynunu vurmayın!"** İbni Abbas radıyallahu anh şöyle der: "Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, bu O'nun ümmetine vasiyetidir: **Sakın ola benden sonra bazısı bazısının boynunu vuran kafirlere dönmeyin."** Bu hadisi Buhari, Sahihi'nde rivayet eder.

Akıllı insanların ölülerinin vasiyetlerini eksiksiz yerine getirmeye gayret ettikleri bilinen bir şey olduğuna göre, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vasiyeti nasıl olur da yerine getirilmez?! Allah Subhanehu O'nu şu şekilde tanımlamıştır: **(Andolsun ki size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.)** *(9/et-Tevbe/128)* O'nun vasiyeti özen gösterilmeye ve içeriğiyle amel etmeye layık değil mi? Daha da ötesi, bu vasiyet kendisiyle Allah'a

ibadet ettiğimiz dinin bir parçası değil mi? Çünkü Allah Subhânehu bizlere, O'na uymamızı emrederek şöyle buyurur: **(Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının.)** *(59/el-Haşr/7)*

Sonra; bu olaylardan gerçekte yararlananlar kim? Müslümanlar mı, İslam düşmanları mı?.. Bu olaylar, yapanlara bir şey kazandırdı mı? Akıllı insan, nasıl olur da düşmanlarının ve ülkesinin ve ümmetinin düşmanlarının kullandığı, kendilerine hiçbir zarar dokunmadan ona istediklerini yaptırdıkları bir araca dönüşmeye razı olabilir?..

Allah'ın kulları!.. Ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini uman her samimi Müslüman'a düşen görev, sesini yükselterek bu çirkin olayları reddetmektir. Çünkü bunların haramlığı, Kur'an ve Sünnet'te delilleriyle sabittir. Çünkü bunlar, Allah'ın sınırlarını çiğnemektir. Allah'ın kullarına haksızlık yapmaktır. Allah'ın yasakladığı bozgunculuktur ve Allah, bozgunculuğu sevmediğini ve bozguncuların işini düzeltmeyeceğini bildirir.

Bu belanın ve kötülüğün pisliğiyle kirlenenlere düşen, batıl üzereyken ecel gelmeden önce Allah'a tevbe etmektir. O batıldan elde etmeyi düşündüğünü elde edemeyecektir.

Mutlu kimse, ey Allah'ın kulları, başkasına öğüt veren ve kendini, şeytanın adımlarına uymaya götüren her şeyden uzak tutan, kendisini ve tüm müminleri kurtuluşa çağıran Kur'an'ın sesine kulak veren kimsedir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Hep birlikte barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır. Size apaçık deliller geldikten sonra, eğer barıştan saparsanız, şunu iyi bilin ki, Allah izzet sahibidir, hikmet sahibidir.)** *(2/el-Bakara/208-209)*

Ey Allah'ın kulları!.. Birlik ve bütünlük, ayrılığı bir kenara atmak ve Allah'ın ipine sımsıkı tutunmak belirli bir zamana ve mekana has olmayan genel bir emirdir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun ve parçalanmayın.)** *(3/Âl-i Imrân/103)* Allah Teâlâ'yı birlemek ve O'nun ipine sımsıkı tutunmak üzere kurulu bu birlik ve bütünlük, musibet ve sıkıntı anlarında daha çok gereklidir ve daha kesin bir dille emredilmektedir. Çünkü birlik ve bütünlükte; tehlikelere ve düşmana karşı koymak ve fitne ateşini söndürmek için güzel bir şekilde yardımlaşma vardır.

Birlik ve bütünlüğünüzü sağlayan etkenleri korumak için çalışın. Ansızın gelip çatan bu tehlike karşısında tek yumruk ve tek yürek olun. Tartışmayı azaltın ve çalışmayı çoğaltın. Çünkü, üzerinde bulundukları hidayetten sapan hiç bir topluluk yok ki, kendilerine tartışma özelliği verilmiş ve kendilerinden çalışma özelliği alınmış olmasın. Bu; İmam Ahmed'in, Tirmizi'nin ve İbni Mâce'nin iyi bir senetle rivayet ettiği hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den sabit olmuştur.

Hevâ ve hevesleri, taassupları ve kişisel çıkarları dinin ve vatanın çıkarlarının önüne geçirmeyin!.. Şüphesiz bu bir emanettir. Kim onu hakkıyla yerine getirirse ve Allah'tan hakkıyla korkarsa kurtuluşa ermiştir.

Allah'tan hakkıyla korkun, ey Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ'nın size, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini sürekli hatırlayın. Allah Teâlâ, sözlerin en doğrusu ve en güzeli olan Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurur: **(Muhakkak**

ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin!) *(33/el-Ahzâb/56)*

Korku ve Ümit

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 28.01.1425 Hicri – 19.03.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki Allah, nefislerinizde olanı bilir. Bu nedenle O'ndan sakının. Şüphesiz, yeryüzünde ve gökyüzünde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

Allah'ın kulları! Kalplerin amelleri en yüce ve en büyük şeydir. Sevabı, en büyük sevaptır, cezası, en büyük cezadır. Diğer organların amelleri, kalplerin amellerine tabidir ve onun üzerine kuruludur. Bu nedenle şöyle denir: **"Kalp organların kralıdır, diğer organlar onun askerleridir."** Enes radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder. **"Kalp dosdoğru oluncaya kadar kulun imanı dosdoğru olmaz."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Kalbin dosdoğru olmasının anlamı, Allah Teâlâ'yı birlemesi, O'na saygı ve sevgi duyması, O'ndan korkması ve ümit etmesi, O'na itaati sevmesi ve O'na isyandan hoşlanmamasıdır. Müslim, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah sizin şekillerinize ve mallarınıza bakmaz, bilakis kalplerinize ve amellerinize bakar."** Hasan el-Basri, bir adama şöyle der: "Kalbini tedavi et; çünkü Allah'ın kullarından istediği, kalbinin salih olmasıdır."

Salih amellere yönelten, ahiret arzusunu artıran, kötü amellerden sakındıran, dünya arzusunu azaltan ve nefsi dizginleyen kalbi amellerden biri de, korku ve ümittir. Allah Teâlâ'dan korkmak; kalbi, her türlü hayrı işlemeye sevk eder ve her türlü kötülükten alıkoyar. Ümit ise; kulu, Allah'ın razı olduğu şeylere ve sevabına yönlendirir. Arzuları, büyük salih amellere sevk eder. Kişiyi çirkin davranışlardan uzaklaştırır. Allah Teâlâ'dan korkmak; nefsi, şehvetlerden ve sapmaktan alıkoyar. Onu, kendisinin doğruluğunu ve kurtuluşunu sağlayacak şeylere sevk eder. Allah'tan korkmak, tevhid şubelerinden bir şubedir. Bu nedenle, yalnızca Alemlerin Rabbi için olmalıdır. Allah'tan başkasından, Allah'tan korkar gibi korkmak Allah'a şirk koşmanın bir şubesidir. Allah Teâlâ kendisinden korkmayı emretmiş ve kendisinin dışında başka bir şeyden korkmayı yasaklamıştır. Şöyle buyurur: **(İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.)** *(3/Âl-i Imran/175)* Ve şöyle buyurur: **(İnsanlardan korkmayın, benden korkun, âyetlerimi az bir paraya satmayın.)** *(5/el-Maide/44)*Yine şöyle buyurur: **(Sadece benden korkun!)** *(2/el-Bakara/40)*

Enes radıyallahu anh'tan şöyle dediği nakledilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize hitap ederek şöyle buyurdu: **"Şayet benim bildiğimi bilseydiniz az güler, çok ağlardınız."** Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri yüzlerini kapattılar ve için için ağlıyorlardı." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Korku ile kastedilen haram bir fiil işlediğinde veya farzı terk ettiğinde veya müstehab bir ameli ihmal ettiğinde kalbin rahatsız olması ve Allah'ın cezalandıracağını hissetmesidir. Allah'ın, salih ameli kabul etmemesinden korkmaktır. Böylece nefis, haramlardan sakınır ve hayırlara koşar. "Haşyet", "vecel", "rahbet" ve "heybet" lafızları anlam bakımından birbirine yakın sözcüklerdir fakat her

yönüyle “havf” sözcüğüyle aynı anlamda değillerdir. “Haşyet” sözcüğünün, “havf”tan daha dar bir anlamı vardır. “Haşyet”, sıfatlarını bilerek Allah azze ve celle’den korkmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kulları içinde Allah'tan ancak âlimler korkar.)** *(35/el-Fatır/28)* Sahih hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Ben sizin Allah’tan en çok haşyet (korku) duyan ve O’ndan en çok sakınanınız (takvalı olanınız) değil miyim?”**

“Vecel”; kalbin, gücünden ve cezalandırmasından korktuğu kişinin anılmasıyla birlikte ürpermesi ve titremesidir. “Rahbet”, hoşlanılmayan şeyden kaçıştır. “Heybet” ise, saygı ve yüceltmeyle birlikte olan korkudur. İbnu’l Kayyım rahimehullah şöyle der: “Havf”, müminlerin genelinin korkusudur. “Haşyet”, irfan sahibi alimlerin korkusudur. Heybet”, sevenlerin, “iclâl”, mukarrebunun korkusudur.”

Allah’tan korkma ve haşyet, ilim ve marifet ölçüsünce olur. Allah Teâlâ, kendisinden korkan ve bu korku onu şehvetlerden alıkoyan ve ibadetlere sevk edene, en üstün sevabı vaat etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz? İkisinin de çeşitli ağaçları, meyveleri vardır.)** *(55/er-Rahman/46-48)* “Efnân” taze ve güzel dallardır. Atâ rahimehullah şöyle der: “Her bir dal, meyvelerden bir çok çeşidi barındırır.” Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim de Rabbinin divanında durmaktan korkmuş, nefsini boş heveslerden menetmiş ise, Kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.)** *(79/en-Naziat/40-41)* Ve şöyle buyurur: **(Birbirlerine yönelip soruyorlar. Ve diyorlar ki: "Gerçekte biz daha önce (dünya hayatında) âilemiz içinde (âkibetimizden) korkardık. Allah bize lütfetti de bizi (vücûdun) içine işleyen (kavurucu) azaptan korudu. Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıyorduk. Çünkü iyilik eden, esirgeyen ancak O'dur.")** (*52/et-Tur/25-28*)

Allah bizlere, kendisinden korkanın kötülüklerden kurtulacağını, kendisinin ona yeteceğini ve ona güzel bir son bağışlayacağını bildirir. İbni Ebi Hatim, Abdülaziz b. Ebi Ravad’dan şunu rivayet eder: Bana gelen bilgiye göre, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, yanında bazı sahabeleri varken şu ayeti okudu: **(Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır.)** *(66/et-Tahrim/6)* Onların arasında ihtiyar biri vardı. İhtiyar dedi ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Dünya taşları gibi bir taş mı?” Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“Nefsim elinde olana (Allah’a) yemin olsun ki; cehennem kayalarından bir kaya bütün dünya dağlarından daha büyüktür.”** Bunun üzerine ihtiyar baygın düştü. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem elini onun kalbine koydu, ihtiyar yaşıyordu. Ona şöyle seslendi: **“Ey ihtiyar! ‘Lâ ilâhe illallah’ de!”** İhtiyar bunu söyledi ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu cennetle müjdeledi.” Sahabilerinden bazıları, “Ey Allah’ın Rasulü! Aramızdan mı?” dediler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“Evet; Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Bu, makamımdan ve tehdidimden korkan içindir.)** *(14/İbrahim/14)* Selefi Salih’e Allah korkusu hakimdi. Güzelce ibadet eder, Allah azze ve celle’nin rahmetini dilerlerdi. Bu nedenle halleri düzeldi, sonları iyi oldu ve amelleri makbul oldu. Ömer radıyallahu anh, bir gece devriye geziyordu. Bir adamın Tur Suresi’ni okuduğunu işitti. Eşeğinden indi ve bir duvara yaslandı. Bir ay hasta düştü. Kendisini ziyaret ediyor ve hastalığının ne olduğunu bilmiyorlardı.

Müminlerin emiri Ali radıyallahu anh, sabah namazını kıldıktan sonra morali bozuk bir şekilde şöyle der: “Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in sahabilerini gördüm.

Bugün onlara benzeyen bir şey göremiyorum. Saçı-başı dağınık ve toz-toprak içinde sabahlarlardı. Alınlarının ortasında secde izi oluşurdu. Secdede ve kıyamda gecelerler, Allah'ın kitabını okurlardı. Bir müddet uzanır, bir müddet namaz kılarlardı. Sabaha ulaşınca Allah'ı zikrederlerdi. Rüzgarlı günde ağacın sallandığı gibi sallanırlardı. Elbiseleri ıslanıncaya kadar gözyaşı dökerlerdi." Süfyan es-Sevri korkudan hastalandı. Bu ve benzeri rivayetler böylece uzar gider. Allah onlardan razı olsun.

Olması istenilen korku, salih amele sevk eden ve haramlardan alıkoyan korkudur. Korku, istenilenden çok olursa, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeye dönüşür ki bu, büyük günahlardandır. İbni Receb rahimehullah şöyle der: "Bulunması gereken korku miktarı; farzları eda etmeye ve haramlardan kaçınmaya sevk edecek olan miktardır. Bundan daha fazla olursa ve nefisleri, nafile ibadetleri yapmaya, en küçük mekruhlardan dahi geri durmaya ve gereksiz mübahları çokça yapmamaya sevk ederse bu, övgüye layık bir korku olur ve sonuçta hastalığa, ölüme ya da çalışmaktan alıkoyacak sürekli bir üzüntüye neden olursa, bu istenilen bir korku olmaz." Ebu Hafs şöyle der: "Korku Allah'ın kamçısıdır, onunla kapısından kaçanları yola getirir." Ve şöyle der: "Korku, kalpte bir ışıktır." Ebu Süleyman şöyle der: "Korku bir kalpten ayrılırsa, mutlaka o kalp harap olur." Müslüman iki şeyden korkar: Geçmiş olaydan… Allah'ın onu ne yapacağını bilmez. Gelecek olaydan.. Allah'ın onu nasıl takdir edeceğini bilmez.

"Raca" ise, salih amel işleyerek Allah'ın sevabını istemektir. "Raca"nın şartı, kendisinden önce güzel amelin, haramlardan sakınmanın ya da onlardan tevbe etmenin bulunması gerekir. Değilse; farzları terk ederek ve şehvetlere uyarak Allah'tan iyilik temenni etmek ve ümit etmek "raca" değil, Allah'ın azabından kendini güvende hissetmek olur ki, Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: **(Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın tuzağından emin olmaz.)** *(7/el-A'raf/99)*

Allah Teâlâ, "raca"nın/ümit etmenin ancak salih amel işledikten sonra olacağını ve salih amel işlemeden mümkün olmayacağını açıklamıştır. Şöyle buyurur: **(Allah'ın kitabını okuyan, namazı kılan ve kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak verenler, kesinlikle batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.)** *(35/el-Fatır/29)* Ve şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki iman edenlere, Allah yolunda hicret edip, cihad edenlere gelince, işte onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.)** *(2/el-Bakara/218)*

"Raca"/ümit, bir ibadettir ve ancak Allah Teâlâ için sarf edilir. Kim ümidini Allah'tan başkasına bağlarsa, Allah'a şirk koşmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.)** *(18/el-Kehf/110)*

"Raca"/ümit, Allah Teâlâ'ya yaklaştıran bir araçtır. Kudsi bir hadiste, Allah Teâlâ şöyle buyurur: "**Ben kulumun hakkımdaki zannındayım. Beni zikrettikçe onunlayım."** Yapılması gereken korku ve ümidin beraber bulunmasıdır. Kul için en mükemmel hal, dengeli bir korku ve ümitle birlikte Allah Teâlâ'yı sevmesidir. Bu, peygamberlerin (Allah'ın salatı ve selamı onların üzerine olsun) ve müminlerin halidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Doğrusu onlar iyiliklerde yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı. Bize karşı derin saygı duyuyorlardı.)** *(21/el-Enbiya/90)* Ve şöyle buyurur: **(Onların yanları**

yataklardan uzaklaşır, korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayıra sarf ederler.) *(32/es-Secde/16)*

Müslüman; Allah'ın rahmetinin genişliğini, kereminin büyüklüğünü, büyük günahları dahi bağışladığını, cennetinin genişliğini ve sevabının bolluğunu bilince nefsi rahatlar, ümidi artar ve Allah katındaki yüce hayırları daha çok ister. Allah'ın azabının büyüklüğünü, hesabının zorluğunu, Kıyamet gününün korkularını, cehennemin dayanılmazlığını ve cehennemdeki azap çeşitlerini bilince nefsi dizginlenir ve korkar. Bu nedenle, Ebu Hureyre radıyallahu anh'ın naklettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şayet mümin Allah katındaki cezayı bilseydi, hiç kimse O'nun cennetine ümit edemezdi. Şayet kafir Allah katındaki rahmeti bilseydi, onun rahmetinden ümit kesmezdi."**

Allah Teâlâ, bir çok ayette bağışlama ile azabı birlikte zikreder. Şöyle buyurur: **(Gerçekten Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı da cidden çok çetindir.)** *(13/er-Ra'd/6)*

Gazali rahimehullah, Mekhul ed-dımeşki'nin şöyle dediğini nakleder: "Kim Allah'a yalnızca korku ile ibadet ederse "haricî"dir. Kim Allah'a yalnızca ümit ile ibadet ederse "mürcii"dir. Kim Allah'a yalnızca muhabbet ve sevgi ile ibadet ederse "zındık"tır. Kim Allah'a korku, ümit ve sevgi ile ibadet ederse sünnet ehli bir "muvahhid"dir. İbni Kayyım'ın "Medaricu's Salikin" isimli eserinde şu zikredilir. "Kalp, Allah azze ve celle'ye giden yolda kuş gibidir. Sevgi onun başı, korku ve ümit kanatlarıdır. Ne zaman baş ve kanatlar sağlıklı olursa, kuş iyi uçar. Ne zaman baş koparılırsa, kuş ölür. Ne zaman kanatlarını kaybederse, her avcının ve yırtıcı hayvanın kanatları olur. Fakat selef, sağlıklı hallerinde korku kanadını ümit kanadına göre ve dünyadan ayrılış anında da ümit kanadını korku kanadına göre daha çok kuvvetlendirmeyi tercih ederdi." Muhabbet/sevgi araç, ümit teşvik edici ve korku sevk edicidir. Lütfu ve keremiyle sonuca ulaştıran ise Allah'tır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kullarıma haber ver ki, gerçekten ben çok bağışlayıcı ve pek merhamet ediciyim. Bununla beraber azabım da çok acıklı bir azaptır.)** *(15/el-Hıcr/49-50)*

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'ın sevabını ümit edin ve azabından korkun! Allah Teâlâ'nın şu kavline kulak verin: **(İyi bilin ki Allah, hem cezası çok şiddetli olandır, hem de çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.)** *(5/el-Maide/98)* Buhari ve Müslim, Numan b. Beşir radıyallahu anh'tan şunu rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kıyamet gününde Cehennemliklerin en hafif azap görecek olanı vallahi öyle bir kimsedir ki, onun iki ayağının altının çukurlarına iki ateş parçası konulur ve bunların tesiriyle beyni kaynar. Kimsenin kendisinden daha şiddetli azaba uğramadığını düşünür. Oysa o, onların en hafif azap görenleridir."** Müslim, Muğıre b. Şube radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Musa aleyhisselam Rabbine şöyle sorar: "Derece itibariyle cennet ehlinin en düşüğü nasıldır?" Rabb Teâlâ şöyle buyurur: "O, cennet ehli cennete dahil edildikten sonra gelecek olan bir adamdır ki kendisine, "Cennete gir!" denilir. Adam; "Ey Rabbim nasıl gireyim. Herkes yerlerine yerleşti, mekanlarını tuttu!" der. Ona şöyle denilir: "Sana dünya hükümdarlarından birinin mülkü kadar mülk verilmesine razı mısın?" "Rabbim, razıyım!" der. Rabb Teâlâ şöyle buyurur: "Sana bu verilmiştir.**

Onun misli, onun misli, onun misli, onun misli de." Adam beşincide; "Ey Rabbim razı oldum!" der. Rabb Teâlâ şöyle buyurur: "Bu sana verildi, on misli daha verildi. Ayrıca gönlün her ne isterse, gözün neden zevk alırsa sana hep verilmiştir!" buyurur. Adam; "Rabbim razı oldum" der.”

Allah'ın azabından korkmak ve sevabını ümit etmek... Özellikle de katılığın ve gafletin galip geldiği, dünya sevgisinin kalpleri kapladığı, kulların çoğunun günah işlemeye cüret ettiği bu çağda, nefislerin arındırılması ve kalplerin temizlenmesi için korku yönünü kuvvetlendirmek gerekir. Dünyadan ayrılırken ise, ümit yönü ağır basmalıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biri ancak Rabbi hakkında güzel zan besleyerek ölsün."**

Allah'tan korkmak, Allah Teâlâ'nın haklarını yerine getirmeyi gerektirir. Müslümanı, bu konuda ihmalkar davranmaktan uzaklaştırır. Kişiyi, insanlara zulmetmekten ve haksızlık yapmaktan alıkoyar. Onu; hakları sahiplerine vermeye, hakları boşa götürmemeye ve ihmal etmemeye sevkeder. Müslümanı, şehvetlerin ve haramların peşinden koşmaktan alıkoyar. Dünyaya ve fitnelerine karşı dikkatli olmasını, ahireti ve ahiret nimetlerini arzulamasını sağlar.

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Güvenlik

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 26.02.1425 Hicri – 16.04.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun, gizli ve saklı hallerinizde O'nu gözetin. Rabbinizden hakkıyla korkarak yaptığınız hazırlığınız, Kıyamet Günü için sizin azığınızdır. O günde hiç kimse başkası için herhangi bir ödemede bulunamaz; hiç kimseden (Allah izin vermedikçe) şefaat kabul olunmaz, fidye alınmaz ve onlara asla yardım da yapılmaz.

Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki sayılamayacak kadar çok nimetlerini hatırlayın. Rabbinize hamdedin ve nimetlerin en yücesi olan İslam nimeti dolayısıyla O'na şükredin. Çünkü diğer nimetler İslam nimetiyle sürekli olur ve Allah'ın kullarına ihsanı onunla tamamlanır.

Bilin ki ey Allah'ın kulları; güvenlik nimeti, İslam'ın ayrılmaz bir parçasıdır. Güvenlik, dinin bütünündendir. İslam ancak güvenlikle gerçekleşir. Dinin simgesi olan ibadetler ancak güvenliğin gölgesinde yapılır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler. Hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar asıl büyük günahkarlardır.)** *(24/en-Nur/55)* İbni Cerir rahimehullah tefsirinde, Ebu'l Âliye'den şöyle dediğini nakleder: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem gizli ve aşikar Allah'a davet ederken on yıl korku içinde yaşadı. Sonra Medine'ye hicret edilmesi emredildi." Sonra şöyle der: "O ve sahabileri Medine'de korku içinde yaşadılar. Silahlı olarak sabahlıyor ve silahlı olarak akşamlıyorlardı. Bir adam, güvenlik içinde olacağımız ve silahı bırakacağımız gün ne zaman gelecek? dedi. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Çok az bir süreden başka beklemeyeceksiniz. Öyle ki sizden bir adam büyük bir kalabalığın içinde elbisesine sarılarak oturacak ve üzerinde hiçbir demir parçası olmayacak."** Daha sonra Allah, bu ayeti indirdi.

Yine Allah Teâlâ, namazın ancak güvenliğin gölgesinde tam ve huzurlu kılınabileceğini açıklayarak şöyle buyurur: **(Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin.)** *(2/el-Bakara/238)* Ve şöyle buyurur: **(Korkudan kurtulduğunuzda namazı tam erkanı ile kılın. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.)** *(4/en-Nisa/103)*

Ekinlerden, meyvelerden ve zekat düşen hayvanların zekatı da ancak güvenliğin ve Müslümanların cemaatinin ve imamının varlığı ile alınabilir. Çünkü zekatı toplayanlar ve dağıtanlar, imamın/yöneticinin temsilcileridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hem namazı dosdoğru kılın, zekatı verin.)** *(2/el-Bakara/43)*

Ramazan orucu, ancak Ramazan hilalinin görülmesiyle başlar ve yine Şevval hilalinin görülmesiyle bayram edilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Onun (hilalin) görülmesiyle oruç tutun ve onun görülmesiyle iftar (bayram) edin.”** Bu da, hilalin görüldüğünün, imamın ya da temsilcilerinin yanında ispat edilmesi ve oruç tutmaları için Müslümanlara duyurulmasına bağlıdır ve bu durum ancak güvenliğin sağlanmasıyla mümkün olur.

Hacc ibadeti de ancak güvenlik ile gerçekleştirilir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir.)** *(2/el-Bakara/196)* Ancak güvenliğin gerçekleşmesiyle had cezaları uygulanabilir ve suçlular yakalanabilir. Çünkü bu, yöneticinin güçlü ve etkili olmasını gerektirir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar (o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.)** *(22/el-Hacc/41)*

Müslüman, Kur’ân ve Sünnet’in naslarını incelerse güvenliğin, İslam’ın ayrılmaz bir parçası olduğunu görür ve güvenliğin, İslam’ın bütünlüğünden olduğunu kesin olarak anlar.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Adiyy b. Hatim radıyallahu anh’a şöyle der: **“El-Hıyra’yı biliyor musun?”** Adiyy, “Bilmiyorum, ama işittim” der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Nefsim elinde olana (Allah’a) yemin ederim ki, Allah bu dini tamamlayacaktır. Öyle ki kadın el-Hıyra’dan yola çıkar ve yanında hiç kimse olmadan Kabe’yi tavaf eder. Kisra b. Hürmüz’ün hazineleri fethedilecek.”** Adiyy der ki: “Kisra b. Hürmüz mü?” dedim, şöyle buyurdu: **“Evet, Kisra b. Hürmüz. Mal, o kadar çok sarf edilecek ki, hiç kimse onu kabul etmeyecek.”** Adiyy şöyle der: “İşte kadın, el-Hıyra’dan yola çıkıp Kabe’yi tavaf ediyor. Ben, Kisra b. Hürmüz’ün hazinelerini fethedenler arasındaydım. Nefsin elinde olana (Allah’a) yemin olsun ki, üçüncüsü de gerçekleşecek. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu söyledi.”

Ey insanlar! Müslüman’ın dini, güvenlikle bağlantılıdır. İnsanların dünyalık çıkarları güvenlik üzerine kuruludur. Çıkarların paylaşımı, ticaretin düzenlenmesi, malların çalıştırılması ve değerlendirilmesi, imarın genişlemesi, yolların ve yolculuğun güvencesi, kalkınmanın artması, bugün ve gelecekle ilgili ümitlerin büyümesi; bütün bunlar ancak güvenlikle birlikte olur. Bütün bunların tersi ise ancak korku ve anarşi ile gerçekleşir. Allah Teâlâ, Haram Bölge’nin halkına, kendilerine verdiği güvenlik nimetini hatırlatarak şöyle buyurur: **(Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken (öldürülürken, ya da esir edilirken), bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi?)** *(29/el-Ankebut/67)* Şüphesiz Allah, bu ülkeye güvenlik, iman ve sayılamayacak nimetler vermiştir. Öyle ki, güvenlik noktasında örnek gösterilir olmuştur. Fakat bu günlerde, Allah’ın Kitabı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sünnetine ters düşen fikirlere sahip küçük bir grupla başı derttedir. Bu grup; Müslümanların cemaatine ve imamlarına karşı çıkmıştır. Bu hariciler; Allah Teâlâ’ya isyan etmiş, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem’e isyan etmiş ve imama isyan etmiştir. Oysa onlara, itaat etmeleri emredilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin.)** *(4/en-Nisa/59)*

İbni Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Müslüman kişiye düşen, günah işlemesi emredilmesi**

hariç, sevdiği ve sevmediği şeylerde işitip itaat etmektir.” Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bu haricilerden anne-babası olanlar, anne-babalarına da isyan etmiş, Müslümanların birliğini bozmuştur. Ebu Zerr radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Kim bir karış dahi olsa cemaatten / Müslümanların birliğinden ayrılırsa, İslam bağını boynundan çıkarmıştır.”** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Körlüğün en kötüsü, Allah korusun, hidayetten sonra gelen sapıklıktır. Bu hariciler, çirkin ameller yapmış ve birçok günahı birlikte işlemiştir. Bu yaptıkları ancak İslam düşmanlarına hizmet şeklinde yorumlanabilir. Masum kanı dökmüşler ve güvenlik mensuplarının kanını helal görmüşlerdir. Oysa Allah onu haram kılmıştır. Allah Teâlâ'dan, rahmeti ve kudretiyle, güvenlik mensuplarını şehitlerden kabul etmesini, dinleri ve vatanları için yaptıkları hizmetler dolayısıyla naim cennetlerinde derecelerini yükseltmesini dileriz. Bozguncu haricilerin fitnesini söndürmesini, sonsuza kadar İslam'dan ve Müslümanlardan kötülüklerini alıkoymasını dileriz.

Bu bozguncuların ve onların arkasında olanların yaptıkları bu ülkenin güvenliğini etkilemez ve sarsamaz. Allah'a hamdolsun toplum, yöneticileri ve alimleri ile birlikte tek bir saf oluşturmaktadır. İçeriden ve dışarıdan bu ülkeye kin duyan ve ona zarar vermek için bekleyen herkese karşı ve her sapık düşünceye karşı aynı hendekte mücadele etmektedir. Bunu yaparken, Allah'ın şu emrini yerine getirirler. **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın.)** *(3/Âl-i Imran/103)* Ve şu kavlini yerine getirirler: **(İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın.)** *(5/el-Maide/2)* Bizler bu terör olaylarını henüz beşiğinde iken yok etmek için tek bir el ve tek bir yürek olmalıyız. Bu olayları haber vermek ve güvenlik güçlerine bildirmek gerekir. Kim bunu yapmazsa; Allah'a, Rasulü'ne ve mü'minlere ihanet etmiş olur. Bizler, bu tekfir düşüncesini benimsemiş olanları, Allah Teâlâ'ya tevbeye ve doğru yollarına dönmeye çağırıyoruz. Kim olursa olsun, sapıklıkta hiç kimsenin peşinden sürüklenmemeye davet ediyoruz. Kur'ân ve sünnet kaynaklı şer'i ilme yönelmeye ve anlamadıkları noktaları alimlere sormaya çağırıyoruz. Ta ki alimler onları doğruya yönlendirsin ve Allah'ın kavli ve sonra da Rasulü'nün kavliyle kalplerinden bu körlüğü söküp atsın.

Onları masum kanı döküldüğü ve malların boşa götürüldüğü bu gibi terör olaylarından sakınmaya davet ediyoruz. Hadisi şerifte şöyle buyrulur: **“Mü'mini öldürmek, Allah katında dünyanın yok olmasından daha büyüktür.”** Müslümanların cemaatine başkaldıran bu haricileri, güvenlik nimeti dolayısıyla Allah'a şükretmeye çağırıyoruz. Çünkü nimete nankörlük etmek, nimetin tersine dönmesine yol açar. Allah'ın bu ülkeye bağışladığı nimetlere baksınlar! Korku ve anarşinin getireceği fitneleri ve musibetleri hatırlasınlar. Bilsinler ki, Müslümanların yöneticisine baş kaldırmak, din ve dünya ile ilgili her türlü kötülüğü içinde barındırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin.)** *(4/en-Nisa/59)*

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'ı razı edecek şeylerle O'na yaklaşın.

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Peygamber sizi, size hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Resul'e icabet edin. Ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Ve siz kesinkes O'nun**

huzurunda toplanacaksınız. Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.) *(8/el-Enfal/24)*

Irbaz b. Sariye radıyallahu anh anh'ın şöyle dediği nakledilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bir vaazda bulundu ki, kalpler titredi ve gözler yaşardı. "Ey Allah'ın Rasulü! Bu sanki veda edenin vaazı gibidir. Bize öğütte bulun!" dedik. Şöyle buyurdu: **"Sizlere Allah'tan hakkıyla korkmayı (takvayı), üzerinize bir köle dahi yönetici olsa işitip itaat etmeyi öğütlerim."**

Allah'ın kulları! **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Tekfirin Kuralları

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 25.03.1425 Hicri – 14.05.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Yaşam rahatlığı, hayır çokluğu ve rızık bolluğu Allah'tan hakkıyla korkmanın meyvesidir. Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ki, Allah da size merhamet etsin. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Peygamberine inanın ki O, size rahmetinden iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin; sizi bağışlasın. Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.)** *(57/el-Hadid/28)*

Ey Müslümanlar!.. Ümmetin hali hakkında duyarlı olanlar, onun fitne tufanı arasında yaşadığından şüphe etmezler. Fakat bu arada açıkça görülen bir fitne ve bela var ki, Müslümanlar tarih boyunca onunla imtihan edilmişlerdir. Bu, ümmetin kendisinden çok çektiği, acısını tattığı ve zaman zaman sıkıntısını yaşadığı bir fitnedir. Bu fitne ne çok kan dökmeyle ve cesetlerin etrafa yayılmasıyla sonuçlanmış ve ardından da bir takım belalar ve felaketler gelmiştir. Özetle o; mayınlı bir deniz, delik bir gemi, pis bir bataklık ve kesin bir tehlikedir. Onunla ayaklar kaymış, anlayışlar sapmıştır. Dolayısıyla o, hatırlatmayı ve üzerinde düşünmeyi, daha da ötesi şiddet ve terör içerisinde ümmetin yaşadığı facialarn yenilenmemesi için uyarıcı bir çığlığı gerektirmektedir.

Kesin olarak şunu söyleyebiliriz ki, bunun kınamayı ve tedaviyi gerektiren bir olgu olduğu sizler tarafından bilinmeyen bir şey değildir. Bu fitne, tekfir fitnesidir ve başka bir çok fitneye yol açması, fitne olarak ona yeter.

İslam kardeşleri!.. Tekfir konusundaki cüretkarlık büyük bir kötülük ve tehlikedir. İslam Ümmeti'ne bir çok acılar ve kötü sonuçlar tattırmıştır. En ufak bir Allah korkusuna ve dindarlığa, azıcık bir ilme ve zerre kadar ciddiyete sahip olan kimse tekfirde acele etmez. Kalpler bu işe karşı çıkar ve nefisler ondan çekinir.

İmam Şevkani rahimehullah şöyle der: "İşte burada dinde taassubun, Müslümanların çoğuna getirdiği nedeniyle; ne bir sünnet, ne bir Kur'an, ne de Allah'tan bir açıklama ve delil olmaksızın birbirlerini tekfir ile suçlama nedeniyle gözyaşları dökülür, İslam ve İslam ehli üzerine ağıtlar yakılır. Daha da ötesi, dinde taassup kazanları kaynayıp kovulmuş şeytan Müslümanların birliğini parçalamayı başarınca, havada uçuşan toz ve çöldeki serap misali asılsız yükümlülükleri onlara yükler. Dindeki en büyük felaketlerden biri olan bu felaket ve müminlerin yoluna zarar veren musibetlerden biri olan bu musibet nedeniyle Müslümanlara yazık!.." Ve şöyle der: "Müslümanın ırzının korunmasının ve ona hürmet edilmesinin gerekliliğine işaret eden deliller, anlam olarak Müslümanın dinine en ufak bir şekilde dil uzatmaktan uzak durmaya da delalet etmektedir. Öyleyse, nasıl olur da bir Müslüman, İslam milletinden küfür milletine çıkarılabilir? Şüphesiz bu, eşi ve benzeri olmayan bir cinayet ve cürettir. Müslüman kardeşini tekfire cüret eden, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözleri karşısında ne yapar? **"Müslüman, Müslümanın kardeşidir; ona zulmetmez ve onu yüzüstü bırakmaz."**, **"Müslümana sövmek fasıklık ve onunla savaşmak küfürdür."**, **"Şüphesiz kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız size haramdır."**

İman kardeşleri!.. Bu tehlikeli alandan ve çirkin yoldan sakındıran bir çok delil vardır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İyi anlayıp dinleyin; size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin!" demeyin.)** *(4/en-Nisâ/94)* Buhari ve Müslim'de ise, İbni Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim kardeşine "Ey kafir!" derse, bu o ikisinden birine döner. Şayet söylediği gibi ise (kardeşine) değilse kendisine döner."** Yine Buhari ve Müslim'de, Ebu Zerr radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim bir adamı kafir olduğunu söyleyerek çağırırsa veya "Allah'ın düşmanı" derse, o böyle değilse mutlaka kendi üzerine döner."** Taberâni'de ise, sahih bir senetle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim bir mü'mini kafirlikle itham ederse, bu onu öldürmesi gibidir."**

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri bu aydınlık yol üzere yürüdüler. İmam Ahmed, Taberâni ve diğer bazı hadis alimleri, Ebu Süfyan'dan şunu rivayet eder: Mekke'de Cabir'e şunu sordum: "Kıble ehlinden birini müşrik sayar mıydınız?" "Allah korusun!" dedi ve bundan ürktü. Bir adam, "Onlardan birini 'kafir' diye çağırıyor muydunuz?" diye sorunca, "Hayır" dedi.

Selef-i Salih de, bu parlak yol üzere yürüdü. Bu hüküm için bir takım usüller, şartlar ve kurallar koydular. Gözetilmesi ve emin olunması gereken halleri ve engelleri belirlediler. Bütün bunlar, tekfirin tehlikesi ve dikkat gerektiren bir hüküm olması nedeniyledir.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu kuralların en önemlileri şu şekildedir: Tekfir, salt şer'i bir hükümdür. Yalnızca Allah Subhânehu'nun ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in hakkıdır. Allâme İmam İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der:
"Küfür (hükmünü vermek) Allah'ın hakkıdır, sonra Rasulü'nün hakkıdır"
"(Bu hüküm) delille sabit olur, falancanın sözüyle değil!.."
"Alemlerin Rabbi ve kulu (Muhammed) kime kafir demişse"
"Gerçek küfür sahibi işte odur!"

İmam Tahâvi rahimehullah şöyle der: "Kıble ehlinden hiç kimseyi, helal görmediği sürece işlediği bir günah nedeniyle tekfir etmeyiz." İbni Ebi'l Izz rahimehullah şöyle der: "Tekfir etme veya tekfir etmeme bâbı, fitnenin ve musibetin büyük olduğu, ayrılıkların çok olduğu, hevâ ve heveslerin çeşitli olduğu ve delillerinin çatıştığı bir bâbdır. Bu konuda insanlar, ya iki taraftan birinde veya ortadadır." Sonra şöyle der: "Belirli bir kimse için, Allah'ın onu bağışlamayacağını ve ona merhamet etmeyeceğini, bilakis onu cehennemde ebedi bırakacağını söylemek, haddi aşmanın en büyüklerindendir."

İmam Gazâli rahimehullah şöyle der: "Mümkün olduğunca tekfirden sakınmak gerekir. Çünkü kıbleye doğru namaz kılan ve açıkça "Lâ ilahe illallah, Muhammedu'r Rasulullah" diyenlerin mallarını ve kanlarını helal görmek yanlıştır.Bin kafiri yanlışlıkla hayatta bırakmak, tek bir Müslümanın kanını yanlışlıkla dökmekten daha hafiftir."

İmam Nevevi rahimehullah şöyle der: "Bil ki, hak ehlinin mezhebine göre, kıble ehlinden hiç kimse işlediği bir günah nedeniyle tekfir edilmez. Hevâ ve bid'at ehli ve diğerleri de tekfir edilmezler."

İmam Gırâfi rahimehullah ise şöyle der: "Hangi iş olursa olsun, bir işin küfür olması, akılla bilinen olaylardan değildir. Bilakis o, şeriat ile bilinen olaylardandır. Şeriat koyucu bir iş için "küfür" derse, o küfürdür."

Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Bu nedenle, ilim ve sünnet ehli kendilerine muhalefet edeni, o kimse kendilerini tekfir etse bile, tekfir etmezlerdi. Çünkü küfür şer'i bir hükümdür. İnsan ona aynısıyla karşılık veremez. Tıpkı senin adına yalan söyleyene karşı senin de onun adına yalan söyleme hakkın olmaması gibidir. Çünkü yalan haramdır. Tekfir de aynı şekilde Allah'ın sahip olduğu bir haktır ve ancak, Allah'ın ve Rasulü'nün kafir olduğunu belirttiği kimse kafir olur."

Müceddid İmam Muhammed b. Abdulvahhab rahimehullah ise şöyle der: "Özetle; kendisine karşı samimi olanın, ilmi ve Allah katında geçerli bir gerekçesi olmadan bu konuda konuşmaması, yalnızca anlayışına ve aklına hoş gelene dayanarak bir kimseyi İslam'dan çıkarmaktan sakınması gerekir. Çünkü bir kimseyi İslam'dan çıkarmak dinin en büyük işlerindendir. Bu konuda şeytan, bir çok insanı saptırmıştır."

Allahu ekber!.. Bu konuda selef, Allah'tan işte böyle korkmuştur. Bütün bu nakillerden sonra, onların ilim ve faziletinin çok azına dahi ulaşamamış birinin, Müslüman kardeşlerine genel ve ayrıntılı olarak kafir hükmü vermekte acele etmesi nasıl mümkün olabilir?!. Allah korusun!..

Böyle yapanlar, tekfirde acele etme üzerine bina edilen, kanın ve malın helal olması, mirasın engellenmesi, nikahın bozulması, cenaze namazının kılınmaması ve Müslümanların mezarlığına gömülmemesi ve -Allah korusun- cehennemde ebedi kalma gibi tehlikeli hükümleri bilmiyorlar mı?

Bütün bunlardan sonra şeriat ehli, geçmişteki Haricilerin torunları olan ve bugün İslam ehlini tekfir ederek putperestleri kendi haline bırakan, daha da ötesi farkında olmadan insanlara cehennem bileti dağıtanların yolunu kesmek için kesin bir tavır takınmalıdır. Allah yardımcımız olsun!..

İslam Ümmeti!.. Bu tehlikeli konudaki önemli kurallardan biri şudur: Müslüman, ancak hüccet ikamet edildikten ve bütün şüpheler ortadan kalktıktan sora tekfir edilebilir. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Hata da yapsa, yanlış bir şey de işlese, hüccet ikame edilip kendisine apaçık yol belli oluncaya kadar Müslümanlardan bir kimseyi tekfir etmek kimsenin hakkı değildir. Müslümanlığı kesin olarak sabit olanın Müslümanlığı, şüphe ile yok olmaz. Ancak hüccet ikame edilmesinden ve şüphelerin ortadan kalkmasından sonra yok olur."

Tekfirin kurallarından biri de şudur: Fiil ile faili, mutlak ile muayyeni, delilleri olaylara uygulamakla şahıslara uygulamayı mutlaka birbirinden ayırmak gerekir. Mecmuu'l Fetâvâ'da şöyle denir: "Kafir, fasık ve benzeri hükümleri vermekle ilgili Kur'an ve Sünnet'teki deliller ve imamların sözleri, şartlar bulunup engeller ortadan kalkmadıkça belirli bir kişi hakkında bu hükümlerin sabit olmasını gerektirmez. Bu noktada, asıllarla fer'i konular arasında fark yoktur."

Tekfirin kurallarından bir diğeri de şudur: Küfür iki çeşittir: Küçük küfür, büyük küfür. Yani itikadi küfür ve ameli küfür. Bu, onu-bunu tekfir edenlerin bir çoğunun ayırt edemediği bir noktadır. Görünüşte birbirine zıt gibi olan delilleri ve doğru metodu bir araya getirememişlerdir. Bu nedenle; selef ve halef alimlerinin büyük çoğunluğu, hakimiyet konusunda ayrıntılı görüş bildirmiştir. Bu; ümmetin bilge

kişisi, Kurân'ın tercümanı Abdullah b. Abbâs radıyallahu anhuma'nın da görüşüdür. Şöyle der: "O, sandıkları küfür değildir. Bilakis o, küçük küfürdür."

Taberi, İbni Kesir, Kurtubi, İkrime, Mücahid, Atâ, Tâvûs, Zeccâc, Âcurri, İbni Abdilberr, Sem'âni, Cassâs, Ebu Ya'lâ, İbni Hayyân, İbni Batta, Atıyye, İbnu'l Cevzi, Şeyhulislam İbni Teymiyye ve öğrencisi İbnu'l Kayyım, geçmişteki ve günümüzdeki imamlar, davetçiler ve araştırmacılar bu görüşü benimsemiştir.

İlim ehli bu konuda, eşsiz bir ayrıntı ile delilleri birleştirerek dört durum saymıştır. Bu da, Ehli Sünnet'in, ümmetin günahkarlarını tekfirden uzak olduğu noktasındaki icmayı kesinleştirir. Bununla birlikte, Allah'ın indirdiği ile hükmetmenin gerekliliğinde iki Müslüman anlaşmazlığa düşüp tartışmaz. Hiçbir Müslüman, Allah'ın şeriatından başkasını hoşlanmaz. Fakat bu apaçık suç, bizleri gençlik heyecanına ve ilim ve iman ehlinin kaidelerinden, Kur'an ve Sünnet ehlinin usüllerinden ve selefin olaylara bakma ve delillerden hüküm çıkarma metodundan uzak bir duygusallığa sevketmemelidir. **(Haktan sonra, sapıklıktan başka ne kalır?)** *(10/Yunus/32)*

Bu konudaki kurallardan biri de şudur: Sözlerin gerekleri ile tekfir edilmez ve fiillerin sonuçta nereye varacağına bakılmaz. İmam Şâtıbi rahimehullah şöyle der: "Usul alimlerinin araştırmacılarının görüşüne göre, sonunda küfre gidecek olan bir şey o anki durumda küfür değildir."

Hafız İbni Hacer ise şöyle der: "Kendisine kafir hükmü verilecek kimse, sözü apaçık küfür olandır. Sözünün gereği küfür olan ve kendisine bu açıklandıktan sonra o sözüne bağlı kalanın durumu da aynıdır. Fakat sözüne bağlı kalmayıp söylediğinin o anlama gelmediğini savunan, sözünün gereği küfür bile olsa kafir olmaz."

Sonuç olarak; İslam ehlinin küfründe birleştiği ya da kafir olduğuna dair kesin delil olan ve bunun aksine işaret eden hiçbir delil bulunmayan kişinin dışında kimse tekfir edilmez. Bunu; İbni Abdilberr, İbni Battâl, Şeyhulislam İbni Teymiyye ve Müceddid İmam Muahmmed b. Abdulvahhab nakleder. Muhammed b. Abdulvahhab şöyle der: "Bütün alimlerin küfrüne icma ettiğinin dışında kimseyi tekfir etmeyiz."

Bununla birlikte, bu konunun kesin olarak bilinen yönlerinden biri de, tekfir edilenin yaptığı amelin küfür olduğunu bilmesi gerektiğidir. Cahil, üzerine hüccet ikame edilinceye kadar tekfir edilmez. İmam Ahmed, Cehmiyye hakkında şöyle der: "Sizin söylediğinizi ben söyleseydim kafir olurdum. Fakat sizi tekfir etmiyorum. Çünkü siz, cahilsiniz." Şeyhulislam İbni Teymiyye şöyle der: "Bu tevil edene öncelikle hüccet ikame etmek, hatasını göstermek ve hakkı bildirmek gerekir."

Aynı şekilde, tekfire mani olan engellerin de bilinmesi gerekir. Cehalet, hata ve zorlanma (ikrah) bunlardandır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim iman ettikten sonra Allah'ı inkar ederse –kalbi iman ile dolu olduğu halde (inkara) zorlanandan başka- kim kalbini kafirliğe açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlaradır.)** *(16/en-Nahl/106)* Muhtemel bir tevil de tekfire engel unsurlardandır. Bu nedenle sahabiler, şüpheleri olduğu için içkiyi helal görenleri tekfir etmemekte ittifak etmiştir. İçkiyi helal görenlerin şüphesi, Allah azze ve celle'nin şu ayeti idi: **(İman eden ve iyi işler yapanlara, tattıklarından dolayı günah yoktur.)** *(5/el-Mâide/93)*

Bundan sonra ey Müslümanlar; duyarlı insanlar tekfirde cüretkar olmanın tehlikesini açıklarken ve tekfirin şartlarını ve kurallarını belirtirken bütün dünyaya, İslam'ın bu yanlış inanıştan uzak olduğunu ilan etmektedirler. Ülkemizde ve bazı İslam ülkelerinde meydana gelen masum kanı dökme ve suçsuz insanları öldürme, terör ve bozgunculuk olaylarının haram fiillerden olduğunu ilan etmektedirler. Yüce şeriatın, bozulmamış fıtratların ve sağlıklı akılların reddettiği sapık bir tekfir düşüncesinin ürünü olan bu olayları İslam'a ve Müslümanlara yüklemek caiz değildir.

İslam Ümmeti'nin halini düzeltmesini ve üzerindeki bulutları kaldırmasını, herkesi sevdiği ve razı olduğu şeylerde başarılı kılmasını, anlaşmazlığa düştükleri şeylerde onları izniyle hakka yöneltmesini Allah'tan dileriz. Şüphesiz O, dilediğini doğru yola iletir.

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. **(Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının.)** *(2/el-Bakara/281)* Cemaate sarılın!.. Çünkü Allah'ın eli, cemaatle beraberdir. Cemaatten ayrılan, cehenneme ayrılır.

Ey kardeşler!.. Nefislerdeki hevâ ve hevesler harekete geçip vahyin ve delillerin nurundan yüz çevirince; nefisler, kadehlerin verdiği sarhoşluktan daha ağır bir sarhoşluğa kapılır. Tekfirde aşırı gitme olgusu, İslam Ümmeti'nin başına gelen belaların en tehlikelisidir. Bu fitne, ilk başlarda sözlü mücadele ile başlamıştır. Sonuçta ise, dökülmesi haram olan kanı helal görmeye kadar gitmiştir. Tekfire teşvik eden bir fetva şeklinde ortaya çıkıp yaşı küçük ve ilmi az gençler tarafından kabul gördüğünde ve bu gençler suçluların ve zalimlerin yoluna koyulduğunda, ümmete karşı silah kaldırıldığında ve suçsuz insanların canına kıyıldığında tekfir fitnesinin aşırılığı daha da artmıştır. Bu nedenle, bütün bunlardan sonra İslam ehlinin susması doğru olur mu?

Tekfir düşüncesi, ümmetin gençleri arasında hâlâ güçlü bir şekilde yayılmaktadır. Gençlerden bazıları toplumlara olumsuz bir açıdan bakmakta ve ümmetin başına gelen bela ve musibetlerden kurtuluşun ancak tekfir ve daha sonra da bombalı eylemlerle mümkün olacağını düşünmektedir. Bu tehlikeli düşüncenin, ümmetimize mensup bazı gençlere ulaşması üzüntüyü daha da artırmaktadır. Kafir hükmü Müslümanların yöneticilerine ve Kur'an ve Sünnet üzere onlara biat eden alimlere verilince durum daha da büyümektedir. Alimleri, iki yüzlülükle ve kuklalıkla suçlamaktadırlar. Daha da ötesi bu tehlike, Müslümanların avâmına ve yeni nesillerine de sıçramıştır.

Bu düşüncenin ömrünü uzatan ve yayılmasını kolaylaştıran etkenlerden biri de, ona karşı koymadaki ve sebeplerini açıklamadaki kusurdur. Bu sebeplerin en önemlileri şunlardır: İlim azlığı, anlayış kıtlığı ve ilim talep etmedeki yanlış yoldur. İlim, bilinen alimlerden alınmaz. Bilakis onlardan oldukça az yararlanılır. Onlara olan güven kaybedilir. Bununla birlikte, şeriatın maksatlarını ve fıkıh kaidelerini kavrayamazlar. Ümmetin yüksek menfaatlerini gözetemezler. Apaçık delilleri bırakıp şüphelere ve müteşabihlere takılırlar. Ümmetin içinde bulunduğu zulüm ve baskı manzaraları da buna eklenmektedir. Fakat bu, kesinlikle hataya gerekçe değildir. Şiddet, şiddetle çözülmez. Islah ehli; ümmetin darmadağın olduğunu, toprakların işgal edildiğini, kutsal değerlerin gasbedildiğini görüyorsa, bu musibetlerden çıkış yolu yöneticileri tekfir etmek midir? Müslümanların birliğine karşı çıkmak ve ümmete karşı silah kullanmak mıdır?

Bunlar hâlâ uyanmayacaklar mı?.. Çevrelerinde yaşananlardan ders almayacaklar mı?.. Bu düşüncenin ümmete zarar verdiğini ve dininden alıkoyduğunu, gençlerini sünnete ve şeriata bağlı olmaktan kaçındırdığını anlamak için hiç mi tarih okumadılar?.. Bu sapık düşünce ümmete ne kazandırdı?.. Davet yolunda, hayır ve ıslah faaliyetlerinde ne yararı oldu?..

Allah'ım bizleri bağışla!.. Onlar; Allah'ın nebilerinin ve rasüllerinin, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinin, Selef-i Salih'in ve iyilikle onlara uyanların işittiklerini işitmediler mi?.. Neden ilimle ve eğitimle, davet ve ıslahla uğraşmazlar?..

Ey kardeşler!.. Çözüm ancak ilimde, anlayışta ve diyalogdadır. Tâ ki ülkeler tahrip edilmesin ve yıkım gerçekleşmesin. Ümmete utanç ve leke gelmesin. Bugün düne ne kadar da çok benziyor. Bunların selefleri (Hariciler), ümmetin en hayırlıları olan sahabileri tekfir ettiler. Allah o sahabilerden razı olsun ve onları razı etsin, onları tekfir edenleri dünya ve ahirette hak ettikleri şekilde cezalandırsın!.

Bu noktada; insanların bu konuda iki farklı tarafta ve ortada olduklarını belirtmek gerekmektedir. Ehli Sünnet ve'l Cemaat, Hariciler ve Mürcie arasında orta yolu tutmuştur. İslam Ümmeti tekfir düşüncesinden çektiği gibi, ircâ düşüncesinden de çok çekmiştir. Bu nedenle ilim ehli, riddet bâblarını ve İslam'dan çıkaran halleri ortaya koymuştur. Fakat bu konularda, mutlaka ilim ve basiret sahibi olanların öne çıkması gerekmektedir.

Bu arada; düşünce planında kompleksi bulunan bazı insanlar, asılsız iddialarla dinin yumuşatılmasını ve şeriattan vazgeçilmesini istemektedirler. Şer'i eğitim metodunu eksik ve kusurlu göstermektedirler. Allah onları varmak istedikleri hedefe ulaştırmasın!..

Ümmetin gençlerini samimi bir şekilde uyanık ve dikkatli olmaya, itidal metodundan sapan her türlü düşünceden sakınmaya çağırıyoruz. Doğru inanç ve Sünnet üzere, davet ve ıslah imamlarının metodu üzere yetişen Harameyn-i Şerifeyn ülkesinin gençlerine sesleniyoruz: Sapık fikirlere karşı dikkatli olsunlar. Tehditlere ve değişen şartlara rağmen, doğru yollarında kararlılık göstersinler. Yöneticilerinin ve alimlerinin etrafında tek vücut olsunlar. Kullanılmaktan ve hedef haline gelmekten, dışardan gelen düşüncelerle kışkırtılmaktan sakınsınlar.

Bulanık suda balık avlamaya çalışan ve bazı hayırlı insanların ve salihlerin açıklarını fırsat bilenlere de sesleniyoruz: Hükümleri genelleştirmeyi bırakın!. İslami gençliğe dil uzatmaktan geri durun! Allah'a yemin olsun ki; ümmetin hali ancak dini ikame etmekle ve din ehline destek vermekle, ıslah ehli salih insanları ve samimi davetçileri savunmakla, hikmet ve güzel öğütle Allah azze ve celle'ye davet sancağını yükseltmekle düzelecektir.

Kendisinden başka ilah olmayan Allah bilir ki; bu ümmete nasihatin ve sorumluluğu yerine getirmenin tâ kendisidir. Bazılarının hoşuna gitmese ve bazıları sevinçten uçsa da bu böyledir. Yapılması gereken, bütün insanlar kızsa bile, delili ile hakka destek olmaktır. Bunun sadece bir nasihat olması, sahih delillere ve apaçık nakillere uygun olması bize yeter. **(Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.)** *(11/Hûd/88)*

Sonra; rahmet ve hidayet Peygamberine salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Medya Mensuplarına Öğüt

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 02.04.1425 Hicri – 21.05.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size rahmet etsin. Bütün dünya istekleri, uzun süreli de olsa geçicidir. İman tadından başka gerçekte kendisinden tat alınan bir şey yoktur. Ondan başka ne kadar tatlı şeyler varsa, o onlardan daha tatlıdır.

Hidayete ve takvâya sarılın. Doğru yola koyulanlar hidayetle o yolda dosdoğru yürüdü. Salihler de takvâ ile kötü sondan kurtuldu. Takvâ zırhına bürünen ve hidayet yollarına koyulan emredilenleri yerine getirme, yasaklananlardan sakınma ve müstehab ameller işleyerek Rabbinin sevgisini kazanma konusunda ciddi olur. İşte o zaman, Rabbi onu cennetlerine yaklaştırır ve onu, sevdiği kulların yoluna yöneltir. Kendisinden istediğinde ona istediğini verir ve dua ettiğinde duasını kabul eder. Yardım dilediğinde ona yardım eder ve özür dilediğinde özrünü kabul eder. Onlar, hidayete ermiş yol göstericilerdir. Takvâ sahibi salih kimselerdir. Allah bizi ve sizi, kendisine öğüt verildiğinde kulak verip dinleyen ve öğütten faydalananlardan eylesin. **(Şüphesiz ki bunda aklı olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.)** *(50/Kâf/37)*

Ey Müslümanlar!.. Doğruluk, iyiliğe sevkeder ve yalan, kötülüğe sevkeder. Söylenen bir kelime dahi, mesuliyettir. Söz, ya yapıcıdır veya yıkıcıdır. Kimin doğruluğu az olursa hatası çoğalır. Söz ve kalem ehli ile basın mensupları, güzel bir yol veya kötü bir yol açarlar. İyilik yaptıkları zaman ecrine ortaktırlar. Kötülük yaptıkları zaman da, Kıyamet'e kadar günahını taşırlar.

Din ve dünya ile ilgili bütün gruplar ve taifeler, mezhepler ve akımlar mutlaka söz ve kuvvet üzerine kurulmuştur. **(Kendilerine kitap verilenler ancak o açık delil (Peygamber) kendilerine geldikten sonra ayrılığa düştüler.)** *(98/el-Beyyine/4)* **(Ancak kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan ötürü dinde anlaşmazlığa düştüler.)** *(2/el-Bakara/213)*

Çağımız iletişim çağı ve devir söz ve kalem ehlinin devriyken, yazarlardan ve söyleşilere katılanlardan bir çoğunun hiç düşünmeden ve umursamadan konuşması ve yazması, söylediklerini kontrol etmemesi ve yanlışından dönmemesi üzüntü vericidir.

Değerli kardeşler!.. Bu söyleyeceklerim kendimize bir nasihat ve her Müslümana yönelik bir sesleniştir. Özellikle de; imtihanı konuşmak ve yazmak olanlardan kendilerinde hayır belirtileri görülen, nasihat edenleri seven ve hak kendisine belli olduktan sonra hakkı kabul edenlere yönelik bir sesleniştir. Allah'a yemin olsun ki bu, sonunda ya kurtuluş veya helak olan bir imtihandır.

Kişinin geniş yürekli olması ve kendine güvenmesi, Allah'ın hakkında hayır dilediği kimse için bir hayırdır. O kimse nasihati sevgiyle dinler. Allah'ın seni kendisine itaatte kullanmasını istemez misin?.. Allah'ın kullarına iyilik yapmak istemez misin? Öyleyse; kendini hesaba çekme konusunda cesur ol. Kalemine ve diline sahip ol,

bilgin olmayan konulara girme ve başkalarına iftira etme ki, uyuyan fitneler uyanmasın ve ümmet birlik ve bütünlük içinde kalsın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak, fitne çıkmaması için gerekirse kuvvetli görüşü değil daha zayıf görüşü seç. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Mekke'yi fethettiğinde birliğin bozulmaması ve fitne çıkmaması için Kâbe'yi yıkıp asıl temelleri üzere yeniden bina etmekten vazgeçer.

Galibiyeti değil hakkı ara!. Kınayacak yön arayan değil, nasihat eden ol! Allah'ın, arkadaşının diliyle hakkı ortaya çıkarmasına sevin!. İlim ehline sormaktan çekinme!. Çünkü her bilenin üstünde ondan daha çok bilen biri vardır. Kimin gayesi hak ve yolu olursa, gururlanıp günaha girmekten çekinirse, kendisine "Allah'tan kork!" denildiğinde hakka boyun eğer ve teslim olur. Hesaba çekilmeden önce nefsini hesaba çeker. Kazançlı kimsenin, nefsini hesaba çeken ve ölüm sonrası için çalışan olduğunu bilir. Fıtratı bozulmamış kimseler, hakkı kabul edip yanlıştan dönerler. İyilik ve merhamet sahibidirler. Ümmetlerinin dertlerini taşırlar. Ümmetlerini doğru yola yönlendirir ve kurtuluşa sevkederler.

Ey yazar ve konuşmacı!.. Kardeşine, seninle konuşana, yazdığını okuyana ve konuştuğunu dinleyene saygı göster. Hepsinin zekalarına ve gerçekleri anlamalarına, hakla batılı birbirinden ayırdetmelerine saygı duy. Bütün bunlardan önce; ihlasında ve samimiyetinde, nefsini tezkiye etmede ve kardeşlerini sevmede ciddi ol.

Bütün bunlar ey Müslümanlar; mantıklı diyalog, dengeli çözüm, itidalli yol ve insaflı münakaşa özelliğine sahip olmayan bir takım yazarların ve konuşmacıların ortaya çıkması nedeniyle söylenmektedir. Daha da ötesi onların yazılarında ve yorumlarında fırsatçılık ön plana çıkmaktadır. Hatta bazılarının tezlerinde olaylardan beslenme, felaketlerden ve krizlerden kazanç elde etme vardır. Sorunu köküne inerek tartışmazlar. Çözümü için sorumlu tarafla işbirliği yapmazlar. Bilakis; örf ve adetlere, topluma ve tarihine saldırırlar. Müslümanların bir çok örf ve adetinin dinlerinden, İslam'ın öğretilerine ve hükümlerine bağlılıklarından kaynaklandığı bilinmektedir.

Bir felaket olunca ya da bir kriz ortaya çıkınca, bazı yazarlar ve yorumcular felaketi ortadan kaldırmak veya krizden çıkmak için değil, bilakis bir takım fikirleri pazarlamak ve toplumun ya dininde, ya iffetinde ya da eğitim ve öğretiminde sahip olduğu en değerli şeyi elinden almak için; kişisel hesaplarını halletmek ve düşüncelerini önplana çıkarmak için ortaya atılırlar.

Bunlardan bazılarının kendi milletine, ümmetine ve dinine saldırırken kullandığı dilin; en aşırı siyonistlerden daha ağır ve daha çirkin olduğunu görüp şaşarsın. Daha da ötesi; dine ve dindarlara zarar vermeyi çok daha fazla istemektedirler.

Düşüncelerini pazarlamak ve insanları saptırmak için olayları ve krizleri kullanırlar. Hakkı açıkça ortaya koyamazlar. Bilakis okuyucu ve izleyici; muhaliflerin olumsuz yönlerini zikretmede olsun veya kendilerine yakın insanların olumlu yönlerini zikretmede olsun, mübalağalarının esiri olur. Onlardan çoğunun, hayatın karanlık yönlerinden ve kötü durumlardan bahsetmekten başka konuşacakları bir konuları yoktur. Akılları ile konuşmaktan çok, duygularıyla konuşurlar. Muhaliflerin görüşlerini büyütürler, ıslah ve itidal çağrılarını önemsemezler.

Geçmişte hiç kimsenin kendisinden kurtulamadığı acı olayları hatırlarlar. İyileşmiş yarayı yeniden deşer ve yok olmuş kini yeniden canlandırırlar. Bir takım simgeleri, diğer bir takım simgelere karşı yüceltirler. Kişisel olayları genelleştirir ve birbiriyle

ilişkisiz olayları birbiriyle ilişkilendirirler. Ya da kişisel hesaplarını görmek için olayları toplumsal bir olgu veya genel bir sorun gibi sunarlar.

Yazarların ve düşünürlerin görüşlerinde anlaşmazlığa düşmeleri ve tartışmaları ayıplanacak bir durum değildir. Fakat bu ihtilafların ve tartışmaların asılsız suçlamalara ve suizanna, eziyete ve nefrete dönüşmesi kötüdür.

Ey Müslümanlar!.. Allah'ın kulları!.. Bunlar, bazı yazılarda görülen eğilimlerdir ve bundan başka eğilimler de vardır. Bazı tezlerin ve yorumların, İslam'a düşman medyanın sözlerini ve yorumlarını tekrarlamaktan, korku yaymaktan ve olayları olduğundan büyük göstermekten, haberleri rekabet adına doğruluğunu araştırmadan sunmaktan öte bir şey olmadığını görürsün. Özellikle de bu olay halkımızı ve toplumumuzu, kurumlarımızı ve görevlilerimizi, daha da ötesi siyasetimizi ve eğitim metodumuzu ilgilendiriyorsa, bazılarının yabancı kaynaklı raporları araştırıp incelemeden, sabit değerlerimize uygunluğuna bakmadan olduğu gibi kabul ettiğini görürsün. İslam düşmanlarının medyasının haberlerinde ve verdiği bilgilerde, araştırmalarında ve raporlarında belli siyasetlere hizmet ettiği bilinmektedir. Daha da ötesi medyaları, gizli ve açık bir takım güçlerin tavsiyesine göre hareket etmekte ve bir çok hedefe hizmet etmektedir. Onlara göre amaç, her türlü aracı kullanmayı mubah kılar. Doğruluk, güvenilirlik ve tarafsızlık ise, bütün bunlardan sonra gelir ve hatta bazen tamamen ilgi alanları dışında kalır.

Oysa akıl ve hikmet, onların bütün haberlerinin ve raporlarının dikkatle ve incelenerek nakledilmesini gerektirmektedir. Yayınlanmadan veya hakkında yorum yapılmadan önce mutlaka incelenmeli ve sabit değerlerle karşılaştırılmalıdır. Dinin, ümmetin ve ülkenin çıkarlarına göre değerlendirilmelidir. Gerçeklerle ve tarafsız kaynaklardan elde edilebilen bilgilerle karşılaştırılmalıdır. Bu tür haberlerden ancak okuyucuya, dinleyiciye ve seyirciye yararlı olanlar; dini, güvenliği, düşünceyi ve kamuoyunun yararını koruyanlar yayınlanmalıdır.

Ey Müslümanlar!.. Ortaya atılan veya tartışılan her sorun ya da başa gelen her felaket şer'i deliller ve yüksek çıkarlar, yararlar ve zararlar ölçüsüne göre değerlendirilmelidir. Sevgi, hoşgörü ve hakkı arama ortamında yapılmalı ve niyetler ihlaslı olmalıdır. Dış baskılara boyun eğmeden hüsnü zanda bulunulmalıdır. Hiç kimse yanlıştan korunmuş değildir. Ademoğlundan hiç kimse hata yapmaktan uzak değildir. Her insan hata yapabilir. Fakat yapılması gereken, tahrikten ve kışkırtmadan uzak bir şekilde itidal yolunu tutmaktır. Alaya almak ve iğnelemek eleştiri ve ıslah yolu değildir. Islah ediciler ve yapıcı eleştiride bulunanlar alay edici ve iğneleyici değildirler. Yapıcı eleştiri; ıslahı ve düzeltmeyi hedefleyen, toplumsal bağları güçlendiren, toplumun birliğini sağlamlaştıran ve toplumsal bağları zayıflatmayan eleştiridir. Mutlaka karşılıklı saygının hakim olması, sevgi tohumları ekmek ve nefret faktörlerini ortadan kaldırmak için bütün çabaların harcanması gerekir. Çünkü istenilen yardımlaşma ve ümit edilen dayanışma, birbirine güvenin kaybolduğu bir ortamda gerçekleşemez.

Görüş, fikir, ilim ve kültür sahibi akıllı insanlara düşen görev, acele etmeden her olumlu havadan faydalanmaktır. Gerçekçi olmayan teorilerle ve teferruatla uğraşıp görüşlerin ve güçlerin dağılmasına yol açmamaktır.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Hâlâ Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda bir çok tutarsızlık bulurlardı. Onlara güven veya korkuya dair bir**

haber gelince hemen onu yayarlar. Halbuki onu, Rasul'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin içyüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.) *(4/en-Nisâ/82-83)*

Yazarken ve eleştiride bulunurken, yorum yaparken ve Müslüman toplumlardaki gelişme ve ıslahtan bahsederken kabul edilebilir türden ihtilaflar görülse bile başkalarının görüşünü bir tarafa atmaktan sakınmak gerekir. Madem ki toplum Müslüman bir toplumdur, dolayısıyla İslam ülkelerindeki ıslahın kimliği üzerinde pazarlık yapılamaz. Bu ıslahın kimliği İslam'dır. Islah, İslam'ın kendisidir ve İslam da ıslahın ta kendisidir. Müslümanın kimliği, Müslümanlıktır. Üstünlüğü ve şerefi Müslüman olmasındadır. Fert Müslümandır, vatan Müslümandır, toplum Müslümandır ve ümmet Müslümandır. Ve her Müslümanın sloganı şudur: **(De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi Alemlerin Rabbi içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana sadece bu emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim.)** *(6/el-En'âm/162-163)*

Islah, İslam'ı bir tarafa atan dış bağlantıları bir tarafa bırakır. Islah, dışardan gelen sloganların propagandasını yapmayı reddeder. Islah, sürekli gelişen canlı bir olaydır. Hiç bir çağa veya zamana bağlı değildir.

Müslüman toplumlarda ve dünyadaki diğer toplumlarda, bir takım kusurlar ve eksiklikler vardır. Fakat gerçekleştirilen olumlu şeyleri de göz önünde bulundurmak adalet ve insafın, hikmet ve ölçülülüğün gereğidir. Islah ve ıslah yolunda çaba göstermek, insanların içinde yaşadığı hayır ve lütfu, sayılamayacak kadar çok olumlu yönü unutturmamalıdır. Bunların ilki ve en önemlisi, İslam ve iman nimetleridir. **(Eğer doğru kimseler iseniz bilesiniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur.)** *(49/Hucurât/17)*

Dikkat edin!.. Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size merhamet etsin. Hakka bağlı kalın ve onunla amel edin. Ölçülü olun ki hedefe ulaşın. **(Islah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a, korkarak ve rahmetini umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.)** *(7/el-A'râf/56)*

Sonra; rahmet ve savaş peygamberine, seçilmiş nebiye ve üstün kılınmış rasüle salât ve selamda bulunun. Mevlâ celle ve alâ, Kitabı'nda size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Şeriat'ı Tahrifattan Korumak

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 09.04.1425 Hicri – 28.05.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve Allah'ı hakkıyla takdir edin. Allah'a ve Rasulü'ne iman edin ki, size rahmetinden iki katını versin. Sizin için ışığında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Kim de bundan yüz çevirirse, mutlaka hevâ ve hevesine uyar. **(Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir! Elbette Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.)** *(28/el-Kasas/50)*

Ey insanlar!.. Şüphesiz ki Allah katında Müslümanlardan, şeriatın hükmüne ve apaçık delillerine sarılmaları ve ona sımsıkı tutunmaları istenmektedir. Onunla oynamak isteyenlerin elinin ona uzanmasını engellemeleri ve ona zarar verdirmemeleri istenmektedir. Kur'an'ın heybetinin gönüllerde hissedilmediği ve yönetim eliyle uygulanan güç ve terbiyenin kaybolduğu bir ortamda, şeriatın sabit değerleri ile diledikleri gibi oynamalarına izin vermemeleri istenmektedir.

Ceza görmeyeceğini bilen, edepsizlik eder. Kim de nurdan ve hidayetten yoksun olursa, zulüm karanlıklarında bilinçsizce dolaşır. Bu nedenle, Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in vasiyetine sarılmaktan başka doğru yoldan çıkmaktan koruyacak bir etken yoktur. Şöyle buyurur: **"Sünnetime ve benden sonraki Raşid Halifeler'in sünnetine sarılın. Onlara sımsıkı tutunun ve azı dişlerinizle (yani sımsıkı) onlara yapışın! İşlerin sonradan uydurulanlarından sakının! Çünkü sonradan uydurulan her iş bid'attır."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Müslümanların dininde güç ve imanlarında kuvvet vardır. Bunlarla, diğer milletlere karşı övünürler. İnançlarında ve Kur'an ve Sünnet'in naslarında birbirleriyle irtibatı sağlayacak ve İslam birliği altında birbirlerini savunmaya yöneltecek en güçlü bağlar vardır. Müslümanların yüreklerinde kökleşen bir inanç da, Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğine boyun eğip iman etmenin dünya ve ahiret saadetine kefil olduğudur. Kim de bu inançtan ve teslimiyetten mahrum olursa, başarı ve saadetten mahrum olmuştur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurur: **"Rabb olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e razı olan imanın tadını alır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İman olmadan hiçbir şeyin tadı yoktur ve Allah ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatına razı olmadan, istisnasız hayatın her alanında onunla amel etmeden de iman yoktur.

Şüphesiz bütün Müslümanlar, yüce şeriatı koruyacak her bir şeyi yapmakla emrolunmuşlardır. Tâ ki şeriat üzere iken, şeriatın geri plana itilmesiyle sapmasınlar ve bunun kötü sonucunu tatmasınlar. Yine onlar, şeriatı korumazlarsa hep birlikte günah işlemiş olurlar. Şeriatın hakimiyetini yerleştirecek ve zaman zaman onunla oynamak isteyenlere engel olacak sayıda ve güçte insan bu farzı kifayeyi yerine getirmezse hep birlikte günahkar olurlar.

Ey Müslümanlar!.. Müslümanların başına gelen ve aralarındaki bağları kökünden koparan musibetler, onların nefislerinde bir tür korku ve farklılık oluşturmayı başarmıştır. Bu korku ve farklılık da bazı Müslümanların yıkım hissetmesine, şeriatın bazı yönleri hakkında tereddüt duymasına, dine sarılmaktan ve şeriatla gurur duymaktan utanır olmasına yolaçmıştır. Hatta olay bunun da ötesine geçmiş ve Müslümanların başına gelen yıkım ve güçsüzlüğü, küreselleşme ve medeniyetler çatışması çağında yüreklerinde taşıdıkları İslam şeriatına bağlayan bir grup çıkmıştır. Ümmetin inancına ve asaletine, çağrısının evrenselliğine dil uzatmaya başlamışlardır. Müslümanların geçmişte ve günümüzde gördüğü şeriatın uygulanmasında medeniyetlerin kucaklanmasına engel olduğunu, kafir halkların ve devletlerin razı olmayacağı bir tür gericilik bulunduğunu düşünmektedirler. Gerçekte onlar kendi dinlerine uyuncaya kadar bizden razı olmayacaklardır. İşte o zaman ey Allah'ın kulları; bağların kopmasını, kesin hükümler ve asıllar hakkında şüphe uyandırmayı, şer'i otorite hakkında karmaşa çıkarmayı, kanaatların değiştirilmesini, dün haram olan şeyin bugün helal görülmesini ve dün kendisiyle gurur duyulan şeyden bugün utanılmasını ise hiç sorma!..

Günümüzde, konuşmacılar arasında kaynaklar birbirine karışmıştır. Gazeteci, doğru ve yanlış için dilediği gibi ölçü belirleyen dini bir otorite ve fıkıh alimine dönüşmüştür. Politikacı, şeriat koyucuya ve halktan herhangi biri eleştirmene dönüşmüştür. İnsanlar arasında geri plana itildikten sonra, şer'i otorite ortadan kaybolmuştur. Bütün bunlar; alimlerin uzaklaşması, yönetim gücünün yokluğu ve düşük seviyeli insanların ve cahillerin ön plana çıkması nedeniyledir. Bu bize, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ahir zamanda olacağını bildirdiği acı gerçeğin apaçık görüntüsünü sunmaktadır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah ilmi insanlardan bir anda çekip almaz. Fakat alimleri vefat ettirir ve böylece onlarla birlikte ilmi kaldırır. İnsanlar arasında cahil liderler kalır. Bilgisizce fetva verirler, saparlar ve saptırırlar."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, diğer bir hadis-i şerifte ise şöyle buyurur: **"İnsanların üzerine aldatıcı seneler gelecek. Onda; yalancı doğrulanacak ve doğru söyleyen yalanlanacak, haine güvenilecek ve güvenilir insan hain ilan edilecek, "ruveybıza" konuşacak."** Denilir ki: "Ruveybıza nedir?" Şöyle buyurur: **"Umumun işi hakkında konuşan değersiz kişidir."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Bizler bugünlerde insanlardan bir çoğunun dinin aslını ve kesin kurallarını ilgilendiren tezlerin ve tartışmaların çokluğundan etkilendiğini görmekteyiz. Bu tartışmalar televizyon kanalları, yazılı medya organları ve radyolar gibi çeşitli yollarla ve bu alanda yapılan konferanslar ve paneller aracılığıyla yapılmaktadır. Şaşılacak bir şey varsa o da, bu tezleri ortaya atanların, ümmete öncekilerin getirmediği bir şeyi getirdiklerini zannetmeleridir. Bu tür tezleri ve tartışmaları canlı tutan, çeşitli üsluplarla şeriatın naslarını anlamlarının dışına çıkaran ve birbiriyle çeliştiren; aklı, küresel yaşamı, ulusal ve uluslararası çıkarları şer'i delilden kuvvetli gören medya ilgisine kanarak kendilerini ümmetin selefini geçmiş görmeleridir.

Bu görüşleri ileri sürenlerin bir kısmı, kendi yollarını beğendikleri için bu yanlışa düşerler. Kendi yollarının selefin (sahabilerin ve tabiînin) yolundan daha iyi olduğunu zannederler. Çünkü onlara göre selefin yolu, Kur'an'ın ve Sünnet'in lafızlarına, Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in muradını anlamadan iman etmektir. Onların, Allah'ın haklarında **(İçlerinde bir takım ümmîler vardır ki, Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Bütün bildikleri kulaktan duyma şeylerdir.**

Onlar sadece zan ve tahminde bulunurlar.) *(2/el-Bakara/78)* buyurduğu ümmiler gibi olduğuna inanırlar. Bu lafı eğip bükenlerin bütün yaptıkları Kur'an ve Sünnet'in naslarını Selef-i Salih'in anladığı gerçek anlamlarından çıkarıp çeşitli mecazlarla, kelime oyunlarıyla ve kabul edilemez yorumlarla onlara başka anlamlar vermektir. Bu kötü zanna kapılanlar; lisan-ı halleriyle Kur'an ve Sünnet'i, sahabe ve tabiînin sözlerini arkalarına attıklarını söylemektedir. Yaptıklarının sonucu şüphe çıkarmak, inançları karıştırmak ve inançlardaki kesinliği ve samimiyeti yok etmektir. Bu noktadan hareket eden bir takım sloganlar ve görüşler, kültürel goballeşme adına bir çok İslam ülkesinde yankı bulmuştur. Oysa bu globalleşmenin içeriği, İslam şeriatının hakimiyetini geri plana iterek ve ona olan güveni ortadan kaldırarak, bilgilerin ve kültürlerin hiçbir bağ ve sınır gözetilmeksizin birbirine karışmasını sağlamaktır. Buna davet ederken yenilik, reform, şeriatı geliştirme, dini söylemi düzeltme gibi sloganlar taşırlar. Gerçekte belanın tehlikesi, yükseltilen bu sloganlarda değildir. Bilakis, görüşlerde ve içeriklerdedir. Eskiden şöyle denirdi: "Köpüğün altında gerçek süt vardır."

Sonra; bütün olanlar ancak güvenilir bilginin ve dini otoritenin hakimiyetinin zayıflığı nedeniyle olmuştur. Geri plana itilen dini otorite, bu fırtınalar ve sloganlar arasında lisan-ı haliyle şöyle demektedir:

"Amcaoğullarım 'Merhaba' derlerdi."
"Beni iflas etmiş görünce 'Merhaba' öldü!"

Allah, İbnu'l Kayyım'a rahmet etsin; bu gibi durumları şöyle anlatır: "Sözlerin en güzelini ve en açığını, taşıdığı hidayet ve bilgi ile en doğru ve en haklı olanını batıl anlamlarla ve kötü yorumlarla çarpıtanların söylediklerini görsen şaşkınlıktan neredeyse aklın durur, yerin dibine geçerdin. İslam'ın ve vahyin başına gelen nedeniyle bazen hayret eder, bazen kızar, bazen ağlar, bazen güler ve bazen de acı duyardın."

Ey Müslümanlar!.. Yöneticilere, alimlere ve davetçilere düşen görev, şeriatın koruyucuları olmaktır. Şeriata yönelik her saldırıya karşı koymaktır. Şeriatla, şeriatın hükümleriyle ve sabit değerleriyle oynamak isteyenlere karşı durmak, onlara hakkı açıklamak ve hikmetle ve güzel öğütle onları hakka davet etmektir. Onlarla, en güzel şekilde mücadele etmektir. Aynı şekilde, onları önemsememe gibi bir düşünceye kapılmamak gerekir. "Onlara cevap vermek ve onlara karşı koymak, küçülmek ve kişiye gereğinden fazla önem vermektir" denilmemelidir. Çünkü hak, müminin kayıbıdır; nerede olursa olsun onu arar.

İmam Osman ed-Dârimi'nin bu konuyla ilgili güzel bir sözü vardır. Şöyle der: "Geçmişteki alimler bu ve benzeri konulara girmekten hoşlanmazlardı. Çünkü onların zamanında böyle insanlar yoktu. Bizler ise, İslam'ın unutulmaya başladığı ve alimlerin yok olduğu bir zamanda bu insanlarla imtihan edilmekteyiz. Bu nedenle, getirdikleri batıla hak ile cevap vermekten başka bir yol bulamadık."

Ebu'l Hasen el-Eş'ari rahimehullah'ın, el-Cubbaî el-Mutezilî'ye reddiyesinin başında güzel bir sözü var. Orada şöyle der: "Cubbaî'nin Kur'an'ın tefsiri ile ilgili bir kitap telif ettiğini ve kitapta, Allah azze ve celle'nin indirdiğinin aksine yorumda bulunduğunu gördüm. Kitabında, tefsir alimlerinin hiç birinden bir harf dahi nakletmemişti. Şayet avamdan bir çoğunu kitabıyla kandırmamış ve hak yoldan saptırmamış olsaydı, onunla asla meşgul olmazdım."

İbnu'l Kayyım rahimehullah, şeriatın naslarını tahrif edenler ve onlarla oynayanlara, şeriatın heybetini düşürenlere karşı koyma konusunda konuşarak şöyle der: Onların yanlışını ortaya çıkarmak, hatalarını ve kaidelerinin bozukluğunu açıklamak, Allah yolunda yapılan en faziletli cihatlardandır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Hassân b. Sabit radıyallahu anha'ya şöyle buyurmuştur: **"Allah ve Rasulü'nü savunduğun sürece şüphesiz Ruhu'l Kudüs (Cebrail) seni desteklemeye devam edecektir."**

Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. Günlük hayatınızda Allah'ın şeriatını muhafaza edin ve onu savunun. İslam gemisi için, teslimiyet göstererek ve saygı duyarak ona tutunmaktan başka kurtuluş yoktur. **(Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın.)** *(31/Lokman/33)* **(Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.)** *(3/Âl-i Imrân/85)*

Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. Bilin ki, Allah katında gerçek din İslam'dır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir.)** *(4/en-Nisâ/114)*

Allah Subhânehu bizlere; Allah'a, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e ve peygamberlerin mirasçıları Rabbani alimlere samimiyetle itaat etmemizi emrederek şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin ve sizden olan ulü'lemre (alimlere ve yöneticilere de itaat edin). Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasul'e götürün (onların talimatına göre halledin). Bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.)** *(4/en-Nisâ/59)*

Dikkat edin; şeriatı yüceltmek ve ona hürmet göstermek, imanın sağlıklı olduğuna işarettir. Çünkü şeriatın hükümleri, Allah'tan ve Rasulü'ndendir. Onlarla oynamak, kesin hükümlerini değiştirmek ve hakkında bilgisizce konuşmak caiz değildir. Çünkü Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'ın ve Rasulü'nün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, hakkıyla işitendir, her şeyi bilendir.)** *(49/el-Hucurât/1)* Yani; Allah'ın kavlinin ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in kavlinin tersine bir şey söylemeyin. Onların görüşüne başvurmadan bir şey yapmayın. Dininizin hükümleri hakkında Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e müracaat etmeden bir karar vermeyin.

Allah'ın kulları!.. Sıkıntı anlarında, belalar ve fitneler başa gelince bu emir daha da kuvvetlenir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar. Halbuki onu Rasul'e veya aralarındaki yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin içyüzünü anlayanlar onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.)** *(4/en-Nisâ/83)*

Şüphesiz Selef-i Salih bu yolda yürüdü ve böylece onlar için başarı ve hakimiyet yazıldı. Bu ancak Kur'an ve Sünnet'in naslarına saygı duymaları ve onlarla amel etmeleri, hiç bir şeyi onların önüne geçirmemeleri nedeniyle idi. İmam Ebu Hanife,

İmam Malik, İmam Şafii ve İmam Ahmed'in şöyle dediği sahih olarak nakledilmiştir: "Hadis sahih ise, o benim mezhebimdir."

İmam Şafii'ye bir adam gelir ve bir konu sorar. İmam Şafii, "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle şöyle hüküm verdi" der. Adam, İmam Şafii'ye şöyle der: "Peki sen ne diyorsun?" Bunun üzerine İmam Şafii şöyle der: "Subhânallah! Beni bir kilisede mi görüyorsun? Beni bir sinagogta mı görüyorsun? Belimde zünnar mı görüyorsun? Sana "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle şöyle hüküm verdi" diyorum, sen ise bana "Senin görüşün ne?" diyorsun!"

Her Müslümana düşen görev, Allah'ın şeriatına tam anlamıyla teslim olmak ve şeriatın getirdiğine boyun eğmektir. Bunu kabul edip onaylamak, insanlar mantıklı ve yararlı görseler de, batıl hayallerle ona karşı çıkmamaktır.

Aynı şekilde; hiç kimsenin şeriata şek ve şüphe yüklemesi, insanların görüşlerini ve zihin çöplüklerini onun önüne geçirmesi caiz değildir. Ancak şeriatın hükmüne başvurmak ve ona boyun eğmek doğru olur. **(Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar.)** *(4/en-Nisâ/65)* **(Allah ve Rasulü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Rasulü'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.)** *(33/el-Ahzâb/36)*

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Boş Vakti Değerlendirmek

Şeyh Üsame b. Abdullah Khayyât
Mekke, 16.04.1425 Hicri – 04.06.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. Bilin ki, sizler ona kavuşacaksınız. Bu kavuşma günü için, **(Kendisinde ne alışveriş, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce)** *(14/İbrahim/31)* hazırlığınızı yapın.

Ey Müslümanlar!.. Gaflet anında insanların bir kısmı, Allah'ın bizlere bağışladığı nimetlerden birinin de boş vakit olduğunu unutur. Boş vakitte kişi, yapması gerekeni yaptıktan sonra yorgunluktan kurtulur. Bu nimetten gafil olmak, onu kaybetme ve gereği gibi değerlendirememe sonucunu doğurur. Bu şekilde ömür fırsatları kaybedildiği için de sonuç, eksiklik ve kayıp olur ve kazanç yolları yok olur. Bu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği aldanmadır. Buhari'nin Sahihi'nde, Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet edilen hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İki nimet var ki, insanların çoğu onlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit."**

Bu nedenle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, boş vakti değerlendirmeye yönlendirerek şöyle buyurur: **"Beş şeyden önce beş şeyin kıymetini bil: Ölümünden önce hayatının, hastalığından önce sağlığının, meşguliyetinden önce boş vaktinin, yaşlılığından önce gençliğinin ve fakirliğinden önce zenginliğinin."** Bu hadisi, Hakim ve Beyhaki sahih bir senetle rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Bu çağrının yapılacağı ilk kesim, tatil günlerinin vakti gelen gençlerdir. Aynı şekilde, onların işleriyle ilgilenen ve bu nimetin kıymetini bilen anneler ve babalar, dadılar ve benzeri kimselerdir. Ve bilinmelidir ki, İmam Şafii rahimehullah'ın dediği gibi, insanın taşıdığı nefis hayırla meşgul edilmezse batılla meşgul olacaktır.

Bu nedenle, bu tatilden en iyi şekilde yararlanmak için iyi bir plan yapmaları gerekir. Güçler helal ve yararlı şeylerde harcanmalı ve vakitler haram olmayan ve zararlı olmayan şeylerde değerlendirilmelidir. İlim, eğitim ve hayır faaliyetleri, izcilik, spor ve gezi gibi sonuçta ayıplanmayacak şeyler yapılmalıdır. Temiz ve bilinçli, israftan ve övünmekten uzak bir yolculuk yapılmalıdır. Meşguliyetler ve engeller nedeniyle kendilerine ziyaret ve iyilik yapılamayan akrabalarla ilgilenilmelidir.

Allah'ın kulları!.. Boş vakit fırsatından ve nimetinden yararlanmak için bilinçli bir plan yapmak; vakti korumanın, yani ömrü muhafaza etmenin en güçlü yollarından biridir. Tâ ki, amel defterleri sahibini sevindirecek hiç bir hayır yazılmadan dürülmesin. Tâ ki, malın ve oğulların fayda vermeyeceği günde kişinin Allah katındaki değeri yükselsin.

Boş vakti değerlendirmek için bilinçli bir şekilde plan yapmak, aynı zamanda gençleri, toplumlarının ve ümmetlerinin yıkımında kullanılan birer araç olmaktan korur. Bu planlama yapılmazsa, şüphe ve şehvet ehli düşmanlara gençlerin beğenisini kazanma fırsatı doğar. Böylece gençlerin dünya hayatındaki çabaları boşa gider ve onlar, iyi iş yaptıklarını zannederler. İşte o zaman kayıp daha büyük olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği aldanış çok açık bir şekilde kendini gösterir.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Bu ümmetin gençlerinin vakitlerini korumak ve iyice yaklaşan bu tatilde onların boş vakitlerini değerlendirmek için yapılması gereken her şeyi yapın. Çünkü bu ey Allah'ın kulları, bir emanettir. Bu emaneti koruyup hakkıyla değerlendiren ve bu konuda Allah'ın rızasını gözeten kurtuluşa erer.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.)** *(8/el-Enfâl/27)*

Allah'ın kulları!.. Bazı insanlar, tatilde çocuklarının davranışlarına göz yummak ve onları takip etmemek, anne-baba gözetiminden uzak diledikleri yapmaları için onları serbest bırakmak gerektiğine inanmaktadırlar. Bu büyük bir hatadır. Kendisinin bir çoban olduğunu ve her an için elinin altındakilerden sorumlu olduğunu unutan kimse ancak bu hataya düşer. Bu sorumlulukta, tatil ile diğer vakitler arasında bir fark yoktur. Bilakis bu sorumluluk, bu vakitte/tatilde daha da artar. Çünkü tatilde tehlikeler ve hataya sürükleyici etkenler daha çoktur.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Dünya ve ahiret hayırlarını elde etme çabalarında kız ve erkek çocuklarınıza en büyük yardımcı siz olun. Allah'ın sizlere, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini sürekli hatırlayın. Sözlerin en doğrusu ve en güzelinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Yeryüzünde Bozgunculuk Çıkarmak Haramdır

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 04.03.1425 Hicri – 23.04.2004 Miladi

Allah'ın kulları! Rabb celle ve alâ Kitabı'nda, insanların iki kısma ayrıldığını bildirir: Bir kısım salihtir ve ıslah edicidir. Rabb olarak Allah'ı, din olarak İslam'ı, nebi ve rasul olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i seçmiştir. Rableri onları, en güzel sıfatlarla tanımlar ve onları yüce derecelere yerleştirir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O çok merhametli Allah'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahil kimseler kendilerine laf attığı zaman (incitmeksizin) "selam" derler (geçerler). Ve onlar ki, Rablerine secdeler ve kıyamlar ederek yatarlar. Onlar ki, şöyle derler: Cehennem azabını üzerimizden sav! Doğrusu onun azabı geçici bir şey değildir. Orası cidden ne kötü bir uğrak, ne kötü bir konaktır. Ve onlar ki, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar. Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahı(nın cezasını) bulur. Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır. Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışlarda bulunanlar başka; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.)** *(25/el-Furkan/63-70)* Ve şöyle buyurur: **(İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlar için Firdevs cennetleri konak olmuştur. İçlerinde ebedî olarak kalacaklar, oradan hiç ayrılmak istemeyeceklerdir.)** *(18/el-Kehf/107-708)*

İslam'ın gayesi, yalnızca Allah Teâlâ'ya ibadet etmesini sağlayarak insanı ıslah etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)** *(51/ez-Zariyat/56)* Allah Teâlâ'yı birleyerek, hadleri uygulayarak, kanları ve malları koruyarak, iyiliğin emredilmesini güçlendirerek ve her türlü kötülükle mücadele edecek şekilde yeryüzünü ıslah etmektir. Bununla birlikte insanın yaratılış görevini yerine getirmesine yardım edecek şekilde yeryüzünü imara önem vermektir. Allah, bu dünyada ıslah edici olana, ölümden sonra ve gelecekteki hayatında korkmayacağını, geride bıraktığı nesli için üzülmeyeceğini ve kendisi için yüce cennetler olacağını vaat eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey Âdemoğulları! Size içinizden peygamberler gelip âyetlerimi anlattıklarında, kim Allah'tan korkar ve kendini düzeltirse, işte onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.)** *(7/el-A'raf/35)* Ve şöyle buyurur: **(Biz peygamberleri, ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Artık kim iman edip durumunu düzeltirse, onlara hiç korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.)** *(6/el-En'am/48)* Ve şöyle buyurur: **(Kitaba sarılanlara ve namazı kılmaya devam edenlere gelince, biz o iyilerin ecrini hiçbir zaman yitirmeyiz.)** *(7/el-A'raf/170)*

Allah Teâlâ, peygamberler göndererek, kitaplar indirerek ve peygamberlere uyulmasını emrederek yeryüzünü ıslah etmiştir. Bu nedenle, peygamberlerin yolundan sapmak, yeryüzünde bozgunculuk çıkartmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın; eğer inanan (insan)lar iseniz.)** *(7/ el-A'raf /85)* Fakat bozguncu insan bunu değiştirmiş ve isyan etmiştir. Şeytanın adımlarına uyarak, şirkle, masum kanı dökmekle, masum

insanların malına haksızlık etmekle, zina ve fuhuşla, haramlarla ve suçsuz insanlara zulmetmekle, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmıştır. Yeryüzünde bozgunculuk çıkaranların cezası dünyada ve ahirette rüsvay olmaktır. Mücrimlerin cezası en ağır ve ibretlik cezadır. İnsanların bu ikinci sınıfı, yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlardır. Allah, onların ahiretteki cezasını cehennem olarak belirlemiştir ve orası ne kötü kalınacak yerdir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnkâr eden ve (insanları) Allah yolundan çevirenler, diğer kimseleri de bozdukları için onlara azap üstüne azap artırdık.)** *(16/en-Nahl/88)* Ve şöyle buyurur: **(İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözleri senin hoşuna gider ve o kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Halbuki O, İslâm düşmanlarının en yamanıdır. İş başına geçti mi yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için koşar. Allah ise bozgunculuğu sevmez. Ona: "Allah'tan kork!" dendiği zaman da kendisini onuru (gururu) günah işlemeye sevkeder. Cehennem de onun hakkından gelir. O ne kötü bir yataktır.)** *(2/el-Bakara/204)*

Hayret verici bir şey ki, yeryüzünde bozgunculuk çıkaran o insanlara nasihat edince; onlardan hakka dönmelerini, ahlaklı olmalarını ve Allah'a dönmelerini isteyince, içinde bulundukları bozgunculukta ısrar ederler. Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(Hem onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın." denildiğinde: "Biz ancak ıslah edicileriz." derler. İyi bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.)** *(2/ el-Bakara /11-12)* Bu davranış, kalbin fitneye düştüğünün ve Allah korusun ters yüz olduğunun alametidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah birini şaşırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.)** *(5/el-Maide/41)* Yeryüzünde bozgunculuk çıkaranların, Allah'a ve Rasulü'ne savaş açanların dünyadaki cezalarına gelince Allah Teâlâ şu kavlinde açıklamıştır: **(Allah ve Resulüne karşı savaşan ve yeryüzünde fesat çıkarmaya çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri veya asılmaları yahut ayak ve ellerinin çaprazlama kesilmesi, ya da yeryüzünde başka bir yere sürgün edilmeleridir. Bu, dünyada onlar için bir zillettir. Ahirette ise onlar için büyük bir azap vardır.)** *(5/ el-Maide /33)* Dün öğle saatlerinde Riyad'ta meydana gelen bombalı saldırı ve suçsuz insanları öldürme olayı, çirkinlik ve kötülükte zirveye ulaşmış bir cinayettir. İslam, bu tür olaylara karşı şiddetle mücadele eder. Bu çirkin terör olayı, İslam'a ve Müslümanlar'a karşı açılmış bir savaştır. Dini, güvenlik ve istikrarı, vatandaşların yaşam faktörlerini hedef almaktır. Bu olay; fesadın, bozgunculuk çıkartmanın ve hainliğin ta kendisidir. Yeryüzünde bozgunculuk çıkaran o insanlar, şeytanın gerçekleştiremediğini, İslam düşmanlarının gerçekleştiremediğini yaptılar. Kendilerini bu kötü konuma düşürmekten acaba memnunlar mı? Yeryüzünde bozgunculuk çıkaran bu terör olayıyla ne yapmak istiyorlar? Dünyayı mı istiyorlar? Yakıp yıkmak, hainlik yapmak ve korku hayatın düzenini bozar ve hiçbir şey bırakmaz. Yoksa ahireti mi istiyorlar? Cennet ; kendini öldürmekle, yöneticiye isyan etmekle elde edilmez. Bu fiiller, cehennem ehlinin fiilleridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:**(Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir. Kim, zulüm ve tecavüz yolu ile bu yasakları işlerse, yakında onu cehennem ateşine atacağız. Onu ateşe atmak da Allah'a pek kolaydır.)** *(4/en-Nisa/29)* ve şöyle buyurur: **(Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap ve lanet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisa/29)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **"Kim bir muâhidi (İslam devleti başkanı tarafından**

kendisine güvence verilen kafiri) öldürürse, cennet kokusunu alamaz." Ve Allah Teâlâ şöyle buyurur : **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin.)** *(4/en-Nisa/59)* Yoksa anarşi çıkarmak, korku yaymak; anne ve babalarla, akrabalar ve komşularla ilişkiyi kesmek, vatanı tahrip etmek mi istiyorlar? **(Demek siz iş başına gelecek olursanız yeryüzünde bozgunculuk çıkaracaksınız ve akrabalık bağlarınızı koparacaksınız öyle mi? İşte onlar, Allah'ın lanetlediği, kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.)** *(47/Muhammed/22)*

Bu bozgunculuk çıkaranlar, bu ülkeye ve bu ülkedeki İslam'a, güven ve istikrara tahammül edemiyorlarsa, istedikleri ülkeye gitsinler ve kendi ülkelerinden daha iyi bir ülke bulabilecekler mi baksınlar. Bu terör olaylarını işleyen bozguncular, yaptıklarının kötü sonuçlarını düşünmeden aldıkları emri yerine getiriyorlar. Acaba akıl nimetini kullanmamayı kendilerine layık görüyorlar mı? Şayet emirleri herhangi birinden alıyorlarsa, o kişi onlar için Allah ve Rasulü'nden sonra yöneticilerden daha mı önce gelmektedir? Şayet emirleri aracılar vasıtasıyla alıyorlarsa; bu aracıların, kendilerini cehenneme itmek isteyen şeytanlar olmadığından eminler mi? Din ve dünyanın bütün unsurlarını yıkmak için onları araç olarak kullanmak isteyen iblisler olmadığından eminler mi? Daha da ötesi, kesin olarak söyleyebiliriz ki, bu çirkin olayların arkasında aldatılmış insanları kandıracak şeyler söylese de bozguncuların en aptalı vardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Münafıkların durumu tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana "İnkâr et" der. İnsan inkâr edince de: Ben senden uzağım, çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım, der.)** *(59/el-Haşr/16)*

Bu bozguncular, sahabilerin ve tabiinin bilmediği, ümmetin alimlerinin bu zamana kadar bilmediği bir ayet tefsiri veya hadis şerhi biliyorlarsa, deliklerinden dışarı çıksınlar ve karanlık ve gizli kulislerde oluşan düşüncelerini ilimde derinleşen alimlerle tartışsınlar. Ömer b. Abdülaziz rahimehullah şöyle der: "Din işlerinden bir iş üzerine gizlice toplanan hiçbir topluluk yok ki sapıklık üzere olmasın."

Ey İslam gençliği! Ders almaz mısınız? Düşünmez misiniz? Upuzun tarihi boyunca İslam ümmeti'nin yaşadığı büyük bid'atlardan ve fitnelerden ibret almaz mısınız? Osman radıyallahu anh, ancak bunun gibi bid'atlar ve düşünceler nedeniyle şehit edildi. Ali radıyallahu anh'a karşı Hariciler, bu gibi yollarla savaştı. Allah'ın haram kıldığı Müslüman kanı, saptırıcı bidatlar nedeniyle helal kabul edildi. Müslüman yöneticiye başkaldırmayı haram kılan, Müslümanların imamına başkaldırmış bir halde ölenin cahiliye ölümü üzere öldüğünü balirten İslam şeriatı ne yüce ve ne mükemmeldir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte benim doğru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.)** *(6/el-En'am/153)*

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. Çünkü O'na itaat etmek en doğru davranıştır. Azık edinin ve bilin ki azığın en hayırlısı takvadır.

Ey insanlar! Fitnelerden sakının! Çünkü fitneler dine ve dünyaya zarar verir. Cemaate sarılın! Şüphesiz Allah'ın eli cemaatle birliktedir. Cemaatten ayrılan, cehenneme ayrılır. Dininize sımsıkı tutunun. Çünkü o sizin için her türlü kötülüğe karşı bir güvencedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O,**

kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.) *(3/Âl-i Imran/103)* Bir hadis-i şerifte, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem üç kere, "**Din nasihattır!"** buyurur. Derler ki: "Kim için ey Allah'ın Rasulü?" **"Allah azze ve celle için, Kitabı için, Rasulü için, Müslümanların imamları (idarecileri) ve geneli için"** buyurur." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları! Masum insanların kanını ve malını helal gören, dine zarar veren, Allah'a ve Rasulü'ne savaş açan ve müminlerin yolundan başkasına koyulan insanların çıkardığı fitnelere karşı tek yürek olun!

Allah'ın kulları! **(Allah ve melekleri peygambere çok salât ederler. Ey iman edenler siz de ona salâtta bulunun ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Kadın Hakları Konusu

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 23.04.1425 Hicri – 11.06.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı, gizli ve aşikar hallerde O'nu gözetmeyi, hoşa giden ve hoşa gitmeyen her şeyde şeriatına bağlı kalmayı tavsiye ederim. İyilik yapın, şüphesiz Allah iyilik yapanları sever.

Ey insanlar!.. Allah Subhânehu insanlığın temelini erkek ve kadın bir çift olarak atmıştır. Onlardan biri diğerinden bağımsız olamaz. Değilse, nesil kesilir ve soy tükenir. Bu nedenle; Allah bu nimeti, insanlara bağışladığı nimetleri hatırlatırken zikreder ve şöyle buyurur: **(Sizi bir tek candan (Adem'den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini (Havva'yı) yaratan O'dur.)** *(7/el-A'râf/189)* Bu, toplumun yarısını oluşturması bir yana, kocanın ve ailenin kendisinde huzur ve sükunet bulduğu kadındır. Sonra o, toplumun diğer yarısını (erkekleri) doğurandır. Bu şekilde sanki o, bütünüyle bir toplumdur.

Allah'ın kulları!.. Kadın konusu, dallı budaklı bir konudur ve çağdaş Müslüman toplum bu konudan uzak kalamaz. Bu konu aynı zamanda tehlikelerle çevrili bir konudur. Hevâ ve heveslerle, etkili çevre baskısı ve dışarıdan gelen saldırılarla, kadın hakları konusundaki ihtilaflarla ayaklar kayabilir.

Kadınla ilgili bütün konuları her yönüyle ele almak için bu gibi kısa bir hutbe yeterli değildir. Fakat hepsi elde edilemeyen şeyin tamamı da terkedilmek zorunda değildir. İslam Ümmeti'nin çeşitli zulüm ve baskılarla, işsizlik ve fakirlikle, sapıklık ve bozulmayla, içerden ve dışardan düşmanların saldırısı ile karşı karşıya bulunduğu bir ortamda kadın konusu bir çok insanın tek uğraşı ve ilk düşüncesi olduğu için bunu söylüyoruz. Seyredilen, duyulan ve okunanlarda –Rabbimin rahmet ettikleri hariç- kadın konusunda sağlıklı tezler ortaya atıldığını göremiyoruz. Bununla birlikte bizler, kadın konusunda tartışmaya katılmak isteyen herkese, ayağı kaymaması ve aşağılık ocağına düşmemesi için, Allah'ın izin vermediği ve bu ümmetin selefinin getirmediği bir görüş getirmemesi için aşağıdaki noktaları göz önünde bulundurmasını tavsiye ederiz:

Birinci nokta: Erkek ve kadın türlerinin kimliğini ve onlardan her birinin ölçülerini belirlemede, yaratılış ve mükellefiyet yönlerinden aralarındaki benzerlikleri ve farkları açıklamada kendisine başvurulacak tek kaynağın –kişilerin şahsi görüş ve düşünceleri değil-Allah'ın Kitabı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti olduğuna kesin olarak inanmak... Bunlardan birine karşı çıkmanın şeriat koyucuya (Allah'a) karşı çıkmak olduğunu bilmek... O şöyle buyurmaktadır: **(Yoksa onlar (İslam öncesi) cahiliye idaresini mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, hükümranlığı Allah'tan daha güzel kim vardır?)** *(5/el-Maide/50)* Öyleyse; şer'i ölçüleri alt üst ederek bazı şeylerin isimlerini değiştirmenin itibar edilecek bir yönü yoktur ve anlamları tamamen tersine çeviren bu davranış komikliğe yolaçmaktadır. Kadının utanma duygusunu ve örtüsünü gereksiz bir baskı ve zamanla gereği kalmayan bir adet olarak isimlendirmek gibi...

İkinci nokta: İslam Ümmeti için duyarlı ve samimi olan herkesin, ümmetin temel değerleri ile oynamak isteyen her kalem sahibine karşı koyması gerekmektedir. İslam Ümmeti'nin değerlerini, şehvetin kulu kölesi olanların ayakkabısına yapışan bir sakız

haline getirmek isteyenlere karşı koymaları gerekir. Allah'ın indirdiğinden rahatsız olanlara, ümmet gemisini kalemiyle batırmaya kalkışanlara karşı koymaları gerekmektedir. İlimde, sanayide ve uygarlıkta ilerlemenin ancak batının kadın konusundaki tecrübelerinden yararlanarak mümkün olabileceğini dillerine dolayan ve sürekli bunu yazanlara karşı koymaları gerekmektedir.

Bu çerçevede ortaya çıkan apaçık gerçek şu ki, kadın özgürlüğü programlarını destekleyen gayr-ı Müslim ülkeler veya onların yolundan gidenlerin, kadın özgürlüğü konusunda çıkardıkları tantanaya rağmen, kadın özgürlüğü için sarfettikleri reklam seviyesine ulaşamadıklarını görürüz. Daha da ötesi bakanları ve milletvekilleri arasında bir-iki kadını ancak görebiliriz. Bu da sadece zavallı insanları, kadının onların yanında büyük bir dereceye ulaştığına ikna etmede kullanılan bir simgeden başka bir şey değildir. Bundan daha şaşırtıcısı, ey Allah'ın kulları, kadın özgürlüğünü savunan o büyük devletlerin bazılarının anayasısında, kadının devlet başkanlığı makamına gelemeyeceği yazılıdır. Artık bundan sonra o devletler, kadın özgürlüğünü savunanlar için etrafında döndükleri bir örnek olabilir mi? Belki de bu kafir devletler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisindeki inceliği, kadın özgürlüğünü savunan bir takım Müslümanlardan daha iyi anlamışlardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, kafir bir devletin başına bir kadının başkan yapıldığı haberi kendisine ulaşınca şöyle buyurur: **"İşlerini bir kadına havale eden kavim iflah olmaz."** Bu hadisi, Buhari Sahihi'nde rivayet eder. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde sahih bir senetle nakledilen bir rivayette ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınlara itaat ederlerse şimdi erkekler helak oldu."**

Allah'ın kulları!.. Görünen gerçek o ki, bu devletlerin kadın hakları ile ulaştıkları nokta, kadını fuhuş mekanlarında değersiz bir eşya veya müzik parçalarında adi bir görüntü haline getirmektir.

Üçüncü nokta: Her konuda kadına sınırsız özgürlük tanımak, aldatılmış cahillerin ve işleri karıştırmak isteyen art niyetli insanların Müslüman devletteki toplumsal tekamülü delmek için kullandıkları bir araçtır. Sonra bu aralıktan toplumun içine, patlamaya hazır bombalar atılır. Daha da ötesi bu, şeytanın elmasının belirdiği kapıdır. Çünkü özgürlük kelimesinin insanların genelini aldatmada sihirli bir etkisi vardır. Özellikle de büluğ çağında olan delikanlıları ve genç kızları...

Allah'ın kulları!.. Şaşılacak bir şey varsa o da, kadının özgürlüğünü ve kendilerince şeriata bağlılık şeklinde ortaya çıkan hapisten kadını kurtarmayı savunanların yazdığı ve belirlediği şu üç aşamadır:

Onlara göre birinci aşama; kendilerini, İslami kesimde yaşanan her sorunu araştırmakla yükümlü görmeleridir. Kendi akıllarına uymayan hiç bir düşünceyi kabul etmezler. Bu konudaki delilleri, kendileri ile sokaktaki basit insan arasında bilgi ve kültür farkı bulunmasıdır.

İkinci aşamada ise, bu tür tezleriyle İslam Ümmeti'nin durumuna üzüldüklerini ve samimi olduklarını, hakkı ve gerçek bilgiyi elde etmek istediklerini öne sürerler. Fakat bilginin, özgürlüğün bir sonucu olduğunu, her türlü geçmiş düşünceden arınmadan istedikleri gibi bilgiyi elde edemeyeceklerini vurgularlar.

Sonra üçüncü aşamada felaket gelir. Her şeyin mutlaka özgür araştırmaya tabi olması gerektiğini belirtirler. "Her şey" derken; inancımız, öğretilerimiz, sahip olduğumuz değerli mirası da buna dahil ederler.

Şüphesiz bu üç aşamada, zavallı insanlar için, kadın konusundan da öte her şeyde şüphe uyandıracak bir aldatıcılık vardır. Müslüman toplumlardaki aldatılmış bu gibi insanlar, bunun düşman saldırısını gizlemek üzere atılmış bir sis bombası gibi olduğunu nereden bilsinler?!.

Dördüncü nokta: Kadın konusuna dokunarak kadınla ve değerleri ile oynayan; kadını korumak üzere konulan şer'i çerçeve etrafında ve kadını erkekten ve erkeği de kadından ayıran özel görevler hakkında şüphe uyandıran her toplumu Allah, kendisinden kaçtıkları durumun daha da kötüsüne düşürmüştür. Beklemedikleri kötülükleri ve felaketleri üzerlerine çekmişlerdir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle derken ne doğru buyurur: **"Benden sonra ümmetime kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Müslim'in Sahihi'nde ise şöyle buyurur: **"Dünyadan sakının ve kadınlardan sakının. Çünkü İsrailoğulları'nın ilk fitnesi kadınlarla ilgiliydi."**

Allah'ın kulları!.. Cahiliyye döneminin en şiddetli savaşlarından biri olan, Kisrâ'nın istediği ve Nu'man'ın reddettiği bir kadın yüzünden çıkan meşhur "Zîkâr" savaşı bize yabancı değildir. Aynı şekilde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zamanında, Beni Kaynuka çarşısında Müslüman bir kadının örtüsünü açmak için Yahudilerin düzenlediği entrika da bilmediğimiz bir şey değildir.

Beşinci nokta: Gerçekte İslam şeriatı, kadına bakışta aşırılığı, yani onu hor ve hakir görmeyi, günlük yaşamda geri plana itmeyi kabul etmez. Aynı zamanda kadının sınırsız özgürlüğünü ve yoldan çıkmasını da kabul etmez. Bu iki taraf da İslam'da kötülenmiştir. Ümmet için de aynı şey geçerlidir. Ne aşırı giden ve kadına kötü gözle bakanlara kulak vermeli, ne de sorumsuzca hareket eden ve kadın konusuyla dilediği gibi oynamak isteyenlere kulak vermelidir. Çünkü ümmet, aşırıların etkisinde kalarak kadın haklarını yememeli ve ümmete karşı olanlara fırsat vermemelidir. Aşırılar bu konuda bir takım uydurma hadisler getirseler bile... "Kadına itaat etme(nin sonu) pişmanlıktır" hadisi gibi... Bu uydurma ve yalan bir hadistir.

Aynı zamanda ümmet, içinde bulunduğu koruma dairesinin dışına çıkarmak isteyenlerin de etkisinde kalmamalıdır. Bu batıllarını destekleyen sahte gerekçeler ve uydurma hadisler getirseler bile... "Dininizin nassını bu Humeyrâ'dan alın!" hadisi gibi... Bununla Aişe radıyallahu anha'yı kastederler. Bu da uydurma ve yalan bir hadistir.

Bu konuda hak yol, orta yoldur ve bu yol, adalet ve insaf yoludur. Şer'i delilin işaret ettiği yoldur. Yalnızca bir tek kişi bile kendisine tabi olsa, bu yol hak yoludur. Şer'i delile muhalefet eden ise, insanların çoğu ona tabi olsa da batıldır. Kadın konusundaki bu farklı görüşleri bir araya getirmenin mümkün olduğunu ileri sürenlerin anlayışı çarpık bir anlayıştır. Çünkü bütünüyle şer'i bir örtünmeye çağıranla kadının açılıp saçılmasına çağıranın görüşünü yarım örtü ve yarım hayâ ile bir araya getirmek istemektedirler. Böylece, ayette belirtilen konuma düşerler: **(Bunların arasında bocalayıp durmaktadırlar; ne onlara (bağlanıyorlar) ne bunlara. Allah'ın şaşırttığı kimseye asla bir (çıkar) yol bulamazsın.)** *(4/en-Nisâ/143)*

Allah'tan korkun ey Müslümanlar topluluğu!.. Dinde sonradan uydurulan işlerden sakının. Çünkü dinde sonradan uydurulan her şey bid'attır ve her bid'at sapıklıktır. **(Ey insanlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten**

koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.) *(66/et-Tahrim/6)*

Allah'tan korkun ey Müslümanlar!.. Bilin ki, kadın konusuyla ilgili altıncı nokta da şudur: kadının hayattaki ve toplum içindeki görevi, kölelik anlaşması ya da bedeninden yararlanma üzerine kurulu değildir. Bilakis kadının toplum ve aile içinde hakları vardır. Fitneye yol açmadan camilerde bulunma ve okuma hakkı vardır. Davette, eğitim ve öğretimde, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmada rol alma hakları vardır. Yararlı ilim, salih amel, hayra davet gibi şer'i yönden ve yaratılış bakımından kendisine uygun çalışma fırsatlarının bulunması durumunda daha iyisi için çalışma hakkı vardır. Müslüman toplumun kadınlardan Müslüman eğitimciye, Müslüman öğretmene, Müslüman hemşireye, Müslüman doktora ve Müslüman yazara ihtiyacı vardır. Bizzat kadının kendisinin, kafasını ilim ve salih bilgi ile doldurmaya çok ihtiyacı vardır. Tâ ki, başını ve bedenini açmasın ve dinine kötü gözle bakmasın.

Kadının toplumdaki görevi daima tehlikeli ve hassastır, ihmale acı tecrübelere tahammülü yoktur. Aynı şekilde bütün toplumdan istenen, namusları korumak ve onlarla oynamaya izin vermemektir. Başarılı toplum, kadının seçkin hedefi ile toplumun ihtiyaçlarını, kadını koruyan bir ortamda bir araya getirebilendir. Ne onu töhmet kafesine koyar, ne de günahların ve fuhşun avı olacak şekilde salıverir.

Allah'ın kulları!.. Bu noktaların sonuncusu şudur: Kadın ile erkeğin her açıdan eşit olduğunu ileri sürmenin, imkansız bir şeyi ileri sürmek olduğunu açıklamaya bile gerek yoktur. Gerçek Müslüman, Allah azze ve celle'nin her bir cinse, kendisini diğerinden ayıran özellikler bağışladığında ve erkeklere, kadınlardan bir derece daha fazla verdiğinde şüphe duymaz. **(Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde belli hakları vardır. Ancak erkekler, kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah azizdir, hakimdir.)** *(2/el-Bakara/228)*

Allah; erkekleri peygamberlikle, devlet başkanlığı ile, hakimlikle, namazda imam olmakla, Allah yolunda cihatla, velinin iznine gerek duymadan evlenebilmekle, boşanma yetkisini elinde bulundurmakla kadınlara üstün kılmıştır. Erkek, mirasın bir çok halinde kadının iki misli pay alır. Çocuk babasının ismiyle anılır. Erkek, dört kadınla evlenebilir ve cariyeler edinebilir. İki kadının şahitliği bir erkeğin şahitliğine denktir. Ve bunun gibi daha bir çok fark vardır. İmam Ahmed Müsnedi'nde, Ümmü Seleme radıyallahu anha'nın şöyle dediğini rivayet eder: "Ey Allah'ın Rasulü! Erkekler savaşıyor, biz savaşmıyoruz ve bize mirasın yarısı veriliyor?" Bunun üzerine, Allah Teâlâ şu ayeti indirir: **(Ana-babanın ve yakınların bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır; ana-babanın ve yakınların bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Gerek azından, gerek çoğundan belli bir hisse ayrılmıştır.)** *(4/en-Nisâ/7)*

Kurtubi rahimehullah şöyle der: "Akıllı insana, erkeklerin kadınlara üstün olduğu gizli kalmaz. Sadece kadının erkekten yaratılmış olması ve erkeğin onun aslı olması bile olsaydı, izni olmadan hareket etmekten kadını alıkoymaya erkeğin hakkı olurdu."

Fakat bu özellik ve üstünlük kadını hor görmeyi ve ona karşı ayrımcılık yapmayı gerektirmez. Yine doğal olarak bu durum , her erkeğin her kadından üstün olduğu anlamına gelmez. Çünkü kabul edilen kaide şudur: "Bir şeyin üstünlüğü, kendisine

üstün kılınan şeylerin değersiz olmasını gerektirmez." Kur'an'ın tümü Allah'ın kelamıdır. Bununla birlikte, Müslim'de sahih olarak rivayet edilen bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Ayetu'l Kursî'nin Allah'ın Kitabı'ndaki en üstün ayet olduğunu zikretmiştir. Nebiler ve rasullerin bir kısmı diğerlerinden üstün tutulmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçekten biz, peygamberlerin kimini kiminden üstün kıldık.)** *(17/el-İsrâ/55)* Bu kesinlikle; diğer ayetlerin, diğer nebilerin ve rasullerin değerini düşürmez.

Allah'ın kulları!.. Bizler bu üstün kılma ile birlikte şer'i delile dayanarak şunu kesin olarak belirtiriz ki, kadınlar erkeklerin diğer bir yarısıdır. Kadınlar ve erkekler inançta ve ahlakta eşittirler. Yine kadınlar ve erkekler, İslam'ın öğretileri karşısında, günahı ve sevabı hak etmede eşittirler. Erkek olmanın erkeği öne geçirdiğini ve kadın olmanın kadını geri bıraktığını ileri sürmek, bir çeşit iftira ve zulümdür. Çünkü Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir, her şeyden hakkıyla haberdar olandır.)** *(49/el-Hucurât/13)*

Daha da ötesi yaşanılan gerçekler, mü'minlerin annelerinde (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımlarında) ve onlardan sonra gelen bazı kadınlarda görüldüğü gibi, kadının bir çok kez erkekleri geçtiğini göstermektedir. Kıyamet gününün terazisinde erkeklik ve kadınlık ölçü değildir. Bir atasözünde şöyle denilmektedir: "Ormandaki dişi aslan, tavuklar arasındaki horozdan daha hayırlı ve daha güçlüdür."

Bu konudaki genel kaide ise, Allah Teâlâ'nın şu buyruğudur: **(Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için saliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar.)** *(4/en-Nisâ/34)*

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en üstünü Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun. Allah, sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Şeriat'ın Maksatları

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 18.02.1425 Hicri – 07.05.2004 Miladi

İslam Şeriatı'nın hükümleri, beşeriyetin mutluluğuna ve insanlığın hayır ve kurtuluşunu gerçekleştirmeye özen göstermesi nedeniyle yüce maksatlarla, üstün gayeleri ve yüksek hadefleri gerçekleştirmek üzere gelmiştir. Bunlar, şeriat ilimlerinden biri olan ve araştırmacı alimlerin büyük ilgisine nail olan "makasıd-ı şeria" / "şeriatın amaçları"dır.

Müslümanın her davranışı, niyeti ne kadar güzel olursa olsun, mutlaka dinin maksatlarına ve Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun olmalıdır. Tâ ki kişi, bilmeyerek Müslümanlığını yıkmasın ve farkında olmadan dinini bozmasın. Ne zaman dinin amaçlarına muhalefet olursa, işte o zaman sapma ve saptırma olur, zarar ve bozgunculuk gerçekleşir. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah, sahabilere başkaldıran Hariciler hakkında şöyle der: "Sultana karşı çıkanın bu yaptığından doğan kötülük ondan doğan hayırdan daha büyüktür." Sonra şöyle der: "Ne bir dünya kurdular ne de din bıraktılar." İbnu'l Kayyım rahimehullah ise, şeriatın kulların çıkarları için geldiğini belirttikten sonra şöyle der: "Bu, yararı gerçekten çok bir lütuftur. Bunu bilmeme nedeniyle, şeriat hakkında büyük yanlışlara düşülmüştür."

Ümmetimiz belalar ve sıkıntılar çekerken, bu dinin yüce maksatlarını anlamaya zaruri ihtiyaç duymaktadır. Özellikle de, ümmetin direği ve güç kaynağı olan gençler, İslam Şeriatı'nın hedeflerini incelemeye ve bu konuda derinleşmeye, pratik ve teorik metodunu düzeltmek için bu maksatların gereği ile amel etmeye muhtaçtır. Evet; onlara düşen görev, kötü bir sonuç çıkarmamak ve çirkin işler yapmamak için dinlerinin maksatlarını iyice anlamaktır. Tâ ki, anlayışları ilerlesin ve çabaları bu dinin istediği en güzel yerlerde kendini göstersin. Davranışları, İslam ruhundan kaynaklansın ve İslam'ın maksatlarına uygun olsun. Davetin ihtiyaçlarına ve zamanın gereklerine cevap verebilsin.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Şeriatın maksatları, aslında şu genel kaideye döner: "Yararları elde etmeye ve onları çoğaltmaya büyük özen göstermek, kötülükleri uzaklaştırmanın ve onları azaltmanın üzerinde dikkatle durmak." Bu noktadan hareketle, İslam'da teşriin genel maksadı ve gayesi, Allah'a kulluğun gerçekleştirilmesinden sonra ümmetin düzeninin korunmasıdır. Yeryüzünün imarı ve yaşam düzeninin korunması ile ümmetin düzenini devam ettirmektir. Dünya düzenini korumaya ve insanların davranışlarını, bozulmayı ve birbirini helak etmeyi engelleyecek şekilde kontrol altına almaktır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.)** *(7/el-A'râf/56)* Ve şöyle buyurur: **(Demek siz iş başına gelecek olursanız yeryüzünde bozgunculuk çıkaracaksınız ve akrabalık bağlarınızı koparacaksınız öyle mi? İşte onlar, Allah'ın lanetlediği, kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.)** *(47/Muhammed/22-23)* **(Şüphesiz Allah bozguncuları sevmez.)** *(5/el-Mâide/64)*

İslam kardeşleri! İslam'ın bu hayattaki yüce maksatlarından biri de, her şekliyle adaleti sağlamak, insanlar arasında en geniş anlamlarıyla merhameti yaymak ve her

alanda iyiliği gerçekleştirmektir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder; hayasızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehyeder.)** *(16/en-Nahl/90)* Ve şöyle buyurur: **((Ey Muhammed!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.)** *(21/el-Enbiyâ/107)* **(İnsanlara güzel söz söyleyin.)** *(2/el-Bakara/83)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Şüphesiz ki Allah, her şey üzerine iyiliği farz kılmıştır."**

Ey Müslümanlar topluluğu! Şeriatın büyük maksatlarından biri de, zaruriyet olarak bilinen şeylerdir. Dinin, canların, malların, akılların ve neseplerin korunmasıdır. Bu beş temel, bu dindeki sabit ölçüler ve eşsiz değerler konumundadır. İnsan hayatı bunlar üzerine kuruludur. Yeryüzünün imarı bunların etrafında şekillenir. İslam düzeni bunlarla kurulur. Bunların bozulmasıyla düzen bozulur. Bunlar sağlıklı olmazsa yaşamın tadı kaçar. Daha da ötesi; bunlar bozulunca ümmetin hali bozukluğa ve zayıflığa doğru gider. Bu zaruretleri gözetmeye yönelik şeriat nasları bahsetmeye gerek duymayacak kadar meşhur ve sayılamayacak kadar çoktur. Aynı şekilde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde ve Hulefa-i Raşidin'in uygulamalarında da gözetilmiştir. Onlara uygun davranışlar meşhurdur ve birçok kanaldan nakledilmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kafirlerle savaş halinde bile, canların boşa götürülmesini ve bozgunculuğu önlemek için kadınları ve çocukları, savaş ehli olmayanları öldürmeyi yasaklar.

Ömer radıyallahu anh, bu noktadan hareketle şöyle der: "Nefsim elinde olana (Allah'a) yemin olsun ki, içinde dört bin savaşçı bulunan bir şehri Müslüman bir adamı kayıp vererek fethetmeniz beni sevindirmez." Bu hadisi, Said b. Mansur Süneni'nde rivayet eder. Ömer radıyallahu anh'ın, görevlilerine şöyle yazdığını görürüz: "Bera b. Malik'i Müslümanların ordularından birinin başına getirmeyin. Çünkü o çok cüretkardır. Müslümanları ölümcül savaşlara sokar." İslam alimleri de, savaş halindeki kafirlerin bir kişi dahi olsa Müslümanları siper edinmesi veya zimmileri siper edinmesi halinde, kafirlere savaş açmanın caiz olmadığını belirtir. Bu, Müslümanların ve zimmilerin canlarını korumak içindir. Müslümanların devlet başkanının belirleyeceği aşırı zaruret durumları ise bunun dışındadır. Daha da ötesi, savaş halindeki kafirler kadınlarını ve çocuklarını siper edinseler dahi hüküm böyledir, Allah celle ve ala'nın yarattığı insan canını korumak üzere saldırılmaz. İslam'ın amaçlarından biri de, sonunda dinden nefret etmeye yol açacak her şeyden kaçınmak ve bu dine girmeye engel olabilecek her türlü görüntüye mani olmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek sınırı aşıp Allah'a sövmesinler.)** *(6-el-En'âm/108)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, münafıkları öldürmek yararına olduğu halde insanların kendisinden uzaklaşmasına yol açmasın ve "Muhammed arkadaşlarını öldürüyor" demesinler diye onları öldürmemiştir. Alimler şöyle der: "Çünkü insanların nefret etmesinin kötülüğü, öldürmelerinin kötülüğünden daha çoktur ve onların kalbini kazanmanın yararı onları öldürmenin yararından daha büyüktür."

Bu nedenle; bugün pusuda bekleyen İslam düşmanları İslam'a zarar vermek ve İslam gerçeğini saptırmak için İslam'a mensup insanlardan kaynaklanan her davranışı takip etmektedir. Oysa bu davranışların İslam ile ilgisi yoktur. Güven içindeki insanları korkutmak, kan dökmek ve binaları tahrip etmek gibi...

Şeriatın amaçlarından biri de, Müslümanların birliğini gerçekleştirmek ve kalplerini birbirine ısındırmak, aralarında söylem birliği sağlamak; bölünmeye, anlaşmazlığa ve

çekişmeye yol açacak şeylere engel olmaktır. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Bu şeriatın en büyük amaçlarından biridir. İslam, kendisini tezat teşkil edecek her şeye giden yolları kapatmıştır. Hatta namazda safların düzeltilmesi bile, kalplerin birbirinden ayrılmaması içindir. Bunun şahitleri, zikredilemeyecek kadar çoktur." Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın.)** *(3/Âl-i Imrân/103)* Ve şöyle buyurur: **(Ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider.)** *(8/el-Enfâl/46)* Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu nakledilir: **"Kim itaatten çıkar ve cemaatten ayrılır da böylece ölürse, cahiliye ölümü üzere ölür."** İslam düşmanları buradan hareketle ümmetin fertleri ile alimleri ve yöneticileri arasındaki uçurumun derinleşmesi için çalıştılar. Ta ki ümmetin başına büyük kötülükler gelsin ve düşmanların istediği gerçekleşsin. Bu nedenle; alimler, yöneticiler ve toplum arasında dayanışmanın sağlanması şeriatın amaçlarının gerçekleşmesi için şeriat çerçevesinde birleşilmesi zaruridir.

İman kardeşleri! Şeriatın amaçlarından biri de, fitne kapılarını ve kötülük yollarını kapatmaktır. İbnu'l Kayyım rahimehullah, şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kötülüğe yol açan yolları kapatmayla ilgili kaideyi zikrederken emirlere karşı savaşmayı ve imamlara karşı çıkmayı namaz kıldıkları sürece, zulüm ve haksızlık yapsalar bile, onlarla savaşın getireceği büyük bozgunculuk ve birçok kötülüğü engellemek için yasaklamıştır." Çünkü onlarla savaşma ve onlara karşı çıkma sonucu, onların kötülüklerinin kat kat fazlası gerçekleşmiştir ve ümmet hala kötülüklerin kalıntısı içindedir."

Kötülüğe karşı çıkmanın, daha büyük bir kötülüğe yol açması durumunda yasaklandığını belirtirken şöyle der: "Örneğin krallara ve yöneticilere baş kaldırarak onların kötülüğüne karşı çıkmak... Çünkü bu kıyamete kadar her kötülüğün ve fitnenin esasıdır. Büyük-küçük fitnelerde İslam aleyhine gelişen olayları inceleyen, onların bu kuralın gözetilmemesi, yani karşı çıkılması daha büyük bir kötülüğe yol açtığı halde kötülüğe karşı çıkılması, kötülüğe sabredilmemesi ve yok edilmek istenmesi sonucu olduğunu, bu karşı çıkmanın ardından o kötülükten daha büyük bir kötülüğün ortaya çıktığını görür."

Bu ilkeden hareketle alimler, önemli bir ilke belirlemişlerdir. Şöyle derler: Hak olduğu bilinen bir şey, ilan edilmesi fitne, anarşi ve şer gibi bir kötülüğe yol açıyorsa yayılması caiz değildir." Şatıbi rahimehullah şöyle der: "Bazı bilgiler vardır ki tamamen zarar içerdiği için kesinlikle yayılması istenmez." Özellikle de halkın geneli ve ümmetin gençleri arasında... Çünkü bu onların bazıları için, yeterli ilimlerinin ve anlayışlarının olmaması nedeniyle fitne olabilir. Bu selefin bildiği bir metottur. İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Sen bir topluluğa onların anlamayacağı bir şey konuşursan, bu mutlaka onlardan bazıları için fitne olur." Abdurrahman ibni Avf radıyallahu anh, Ömer radıyallahu anh hacc mevsimindelerken yönetimle ilgili konulardan bir konu hakkında konuşan insanları uyarmak istediğinde ona şöyle der: "Bunu yapma! Çünkü mevsim hacc mevsimi, insanların avamı bir arada. Meclisinde çoğunluk oluştururlar ve korkarım ki sözüne başka anlamlar yüklerler. Medine'ye gidinceye ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabeleri ile birlikte oluncaya kadar bekle. Çünkü onlar senin sözünü korur ve ona gerçek anlamını yüklerler." Ömer radıyallahu anh bu görüşü onaylar.

İslam'ın amaçlarından biride, akılları taklitten ve körü körüne bağlılıktan kurtarmaktır. Bu bağlılık düşünceleri köleleştirir ve akılları esir alır, görüşleri olduğu

gibi benimsemeye ve hatadan uzak görmeye yol açar. Böylece eleştiri özelliği yok olur. Duygusallıktan başka hiçbir delile dayanmayan görüşlere teslim olmaya neden olur.

Bu nedenle; ümmetin gençlerinin dinleri hakkında Allah'tan korkmaları ve fetvayı ancak dirayet ve rivayet sahibi fetva ehlinden almaları gerekir. Değerli-değersiz, doğru-yanlış her şeyi yayan, kaynağı bilinmeyen ve haberine güvenilmeyen internet sitelerinden sakınmaları gerekir. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun.)** *(16/en-Nahl/43)* Hadis-i şerifte ise şöyle buyurulur: **"Sonunda hiçbir alim kalmayınca, insanlar cahil önderler edinirler. O önderler de fetva verirler ve böylece sapar ve saptırırlar."**

Ey Müslümanlar topluluğu! Şeriatın delilleri şunu kesin bir şekilde ortaya koymaktadır ki, şeriatın yüce amaçlarından biri de, ümmetin işlerini yöneten, adaleti sağlayan ve Allah'ın hükümlerini uygulayan yöneticilerin bulunmasıdır. Bu nedenle, devlet yönetiminin varlığı şeriatın gerçeklerindendir. Ali radıyallahu anh şöyle der: "İnsanları ancak iyi ya da kötü bir imam /yönetici düzeltir." Bu noktadan hareketle şeriat, ümmete yarar sağlamak ve kötülükleri ondan defetmek için güçlü olmayı gerekli kılmıştır. Yönetilenlere de Allah'a isyan olmayan işlerde yöneticiye itaat etmeyi, ve ona başkaldırmamayı vacip kılmıştır. Daha da ötesi; onun için dua etmeyi, yumuşaklıkla ona nasihat etmeyi ve hak yolunda ona yardım etmeyi emretmiştir.

Ey Müslümanlar! İşte bunlar İslam dininin bazı yüce amaçlarıdır. Öyleyse, akıl ve basiret sahibi hiç kimse; Riyad'da, sonra Cidde'de ve son olarak Yanbu'da gerçekleşen terör olaylarının sayısız çirkinliği bir arada bulunduran çirkin olaylar olduğunda en ufak bir şüphe duymaz. Bu olaylar Allah'ın emrine ve Rasulü'nin emrine sayısız muhalefeti bir arada toplamıştır. Bu olaylar, hiçbir şekilde şeriatın amaçlarıyla bağdaşmayan, bilakis onlara ters düşen ve onlarla çatışan davranışlardır. Daha da ötesi; yalnızca İslam düşmanlarına hizmet etmekte, İslam'a ve Müslümanlara darbe vurmakta onlara yardımcı olmaktadır. Bu nedenle, İslam düşmanları bu olaylara sevindikleri kadar hiçbir şeye sevinmediler. Düşmanlara aracı olan ve İslam'ın amaçlarını yıkmada onlara kolayca alet olana yazıklar olsun! Allah celle ve ala şöyle buyurur: **(Yeminlerinizi aranızda aldatma ve fesada vasıta edinmeyin, sonra sağlam basmışken bir ayak kayar da Allah yolundan saptığınız için, dünyada kötü azabı tadarsınız. Ahirette de size büyük bir azap olur.)** *(16/en-Nahl/94)* Nübüvvet kaynağından fışkıran nura kulak verelim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim itaatten çıkar ve cemaatten ayrılır da böylece ölürse, cahiliye ölümüyle ölür. Kim de cehalet sancağı altında savaşır, kavmi için kızar ya da kavmine çağırır veya yardım eder de ölürse, ölümü cahiliye ölümüdür. Kim ümmetime başkaldırır da iyisini ve kötüsünü vurur, mü'minine dikkat etmez ve ahit sahibinin ahdine sadık kalmazsa, benden değildir ve ben de ondan değilim."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Rufaa b. Şeddad'dan şöyle dediği nakledilir: (Peygamberlik iddiasında bulunan) Muhtâr'ın başında bekliyordum. Yalanını anlayınca, Allah'a yemin olsun ki kılıcımı çıkarıp onu öldürmek istedim. Fakat, Amr b. Hımak'ın bana bildirdiği bir hadisi hatırladım. Şöyle demişti: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kim bir adama canı üzerine güvence verir de sonra onu öldürürse Kıyamet günü kendisine hainlik sancağı verilir."** Bu hadis, sahih bir hadistir.

Şeriatın yüce amaçlarından biri de, dinde anlayış (fıkıh) sahibi olma üzerinde durmak ve hakkında Allah tarafından gönderilen açık bir delil bulunan şeri ilimle dinin öğretilerini öğrenmektir. Fertler ve ümmetin tümü için hayrın tamamı, şeriat ilimlerini ve sünnetle ilgili bilgileri yaymadadır. Rasulümüz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah, kimin hayrını dilerse, onu dinde anlayış sahibi kılar."** Fertler ve toplumlar bazında İslam Ümmeti'nin ancak ilim ve fıkıh ile öne çıkması gerekir. Bu da yalnızca şeriatı en iyi şekilde anlayan alimlerden bilgi almakla, şeriatın maksatlarını iyi bilmekle, ümmetin ihtiyaç alanlarında tecrübe sahibi olmakla ve ümmetin büyüklüğünü muhafaza edebilmesi için şeri çözümler bulmakla mümkündür. Bu nedenle; ümmetin sorunlarını kişisel içtihatlara bırakmamak gerekir.

Büyük İslam alimleri toplanarak, ümmetin ihtiyaçlarını aralarında görüşmeli ve ümmetin yapması gerekeni açıklamalıdır. Ümmetin siyasi, ekonomik ve sosyal konumunu iyice kavramadan, ihtiyaçlarını ve diğer ümmetlerle ilişkilerini belirlemeden şeriatın amaçlarını en güzel şekilde gerçekleştirmek mümkün değildir. Çünkü, uzmanlık gerektiren ilmi bir dirayet ve yapıcı bir topluluk çalışması çerçevesinde sürekli bir çalışma olmadan bunu gerçekleştirmek imkansızdır. Bu nedenle alimler şöyle der: "Ümmet ile ilgili şeriatın amaçlarını bilmek; ümmetin alimlerine ve ümmetin çıkarlarının bekçisi, hal ve akit ehli yöneticilere bırakılır ki, her bir hal için uygun olan vasfı belirlesinler."

Şeyhulislam İbni Teymiyye şöyle der: "Bilinmesi gerekenlerden biri de şudur ki, bu fitnenin sebepleri ortaktır. Kalplere, onların hakkı ve hakkın amacını bilmesini engelleyen düşünceler gelir." Bu nedenle, bundan ancak ilimle ve tüm ümmeti ilgilendiren konulara kişisel bilgilerle değil, toplu içtihatlarla eğilmekle kurtulmak mümkün olur.

Allah'ın kulları! Sözlerimizi noktalayacağımız en hayırlı şey, Muhammed Mustafa'ya salât ve selamda bulunmak olacaktır…